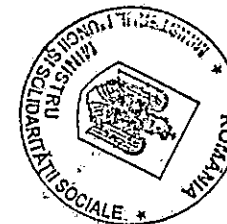

TABEL COMPARATIV

proiect de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul asistenței sociale

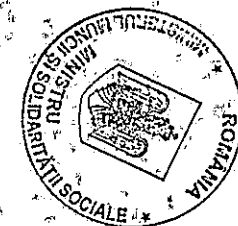
Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale	Art. I - Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 9 noiembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:
CAPITOLUL I Dispoziții generale	
ART. 1 (1) Prezenta lege reglementează procesul de evaluare, certificare, monitorizare și control pentru asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale. (2) Prevederile prezentei legi se aplică tuturor serviciilor sociale, precum și furnizorilor de servicii sociale, publici și privați, care funcționează pe teritoriul României, denumiți în continuare furnizori. (3) Serviciile sociale constituie o componentă a sistemului național de asistență socială și au drept scop sprijinirea persoanelor vulnerabile pentru depășirea situațiilor de dificultate, prevenirea și combaterea riscului de excluziune socială, creșterea calității vieții și promovarea incluziunii sociale a acestora. (4) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale este responsabil de organizarea, coordonarea, implementarea procesului privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, precum și de realizarea controlului în domeniu.	La articolul 1, după la alin.(4) se introduce un alineat nou, alin.(5), cu următorul cuprins: "(5) Autoritățile publice care emit autorizații administrative prealabile desfășurării activității de servicii sociale, au în vedere, la elaborarea criteriilor în baza cărora emit aceste autorizații și a ghidurilor, instrucțiunilor, procedurilor de control aferente, respectarea principiilor și valorilor generale pe care se întemeiază sistemul național de asistență socială prevăzute la art.5 din Legea asistenței sociale nr.292/2011, cu modificările și completările ulterioare și ale principiilor calității în serviciilor sociale prevăzute la art.3 alin.(2) din prezenta lege." După articolul 1, se introduce un articol nou, articolul 11, cu următorul cuprins: "Art. 11 (1) Respectarea drepturilor persoanelor beneficiare de servicii sociale și/sau socio-medice prevăzute poate fi monitorizată și independent, prin intermediul societății civile, de către persoane calificate în domeniul asistenței sociale, psihologiei, medicinei sau științelor juridice și specializate în domeniul drepturilor fundamentale ale omului, după cum urmează: a) prin organizațiile neguvernamentale active în domeniul protecției drepturilor omului în cadrul activității de prevenire a torturii, în baza prevederilor

	art.36 alin.(4) din Legea nr.35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției. Avocatul Poporului, republicată; b) prin organizațiile neguvernamentale care desfășoară programe de apărare a drepturilor persoanelor cu dizabilități și a organizațiilor neguvernamentale care reprezintă persoanele cu dizabilități, în cadrul mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități reglementate prin Legea nr.8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, cu modificările și completările ulterioare; c) prin intermediul activității organizațiilor neguvernamentale care activează în domeniul drepturilor omului sau al organizațiilor care reprezintă persoanele beneficiare, în baza prevederilor prezentei legi. (2) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse încheie protocoale de colaborare cu organizații neguvernamentale prevăzute la alin.(1) lit. b) și c), în vederea desfășurării unor activități de monitorizare a serviciilor sociale și a respectării drepturilor fundamentale ale omului. (3) Protocoalele de colaborare se publică pe pagina de internet a Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse și prevăd cel puțin următoarele elemente: serviciile sociale care fac obiectul vizitelor de monitorizare, activități care pot fi desfășurate, în conformitate cu standardelor minime de calitate în baza cărora funcționează serviciile respective, reguli de etică, drepturile și obligațiile părților, situațiile de încetare/rezilire. (4) Activitatea de monitorizare prevăzută la alin.(1) lit.c) constă în realizarea de vizite de monitorizare la sediul în care se acordă serviciile sociale și se realizează cu respectarea următoarele cerințe: a) respectarea principiul proporționalității; b) respectarea interesului superior al beneficiarului; c) respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului."
ART. 2 (1) Calitatea în domeniul serviciilor sociale reprezintă ansamblul de cerințe și condiții ce sunt îndeplinite de furnizori și de serviciile sociale acordate de aceștia pentru a răspunde nevoilor și așteptărilor beneficiarilor. (2) Calitatea în domeniul serviciilor sociale reprezintă o preocupare permanentă pentru furnizori, pentru personalul serviciilor sociale, precum și pentru autoritățile publice.	
ART. 3 (1) Evaluarea și monitorizarea calității în domeniul serviciilor sociale se realizează în baza unor standarde, criterii și indicatori.	

(2) La elaborarea standardelor, criteriilor și indicatorilor prevăzuți la alin. (1) se au în vedere principiile calității în domeniul serviciilor sociale, axate, cu precădere, pe aspecte referitoare la: a) acordarea serviciilor sociale: asigurarea, fără niciun fel de discriminare, a unor servicii sociale eficace, accesibile, comprehensive, sustenabile, centrate pe nevoile individuale ale beneficiarului; b) relația dintre furnizori și beneficiarii acestora: utilizarea de mijloace de informare și comunicare corecte, transparente și accesibile, asigurarea confidențialității și securității datelor și informațiilor personale, utilizarea mecanismelor de prevenție și combatere a riscului de abuz fizic, psihologic sau financiar asupra beneficiarului; c) participarea beneficiarilor: implicarea activă a beneficiarilor și a familiilor acestora în planificarea, acordarea și evaluarea serviciilor sociale; d) relația dintre furnizori și autoritățile administrației publice, partenerii sociali și alți reprezentanți ai societății civile de la nivelul comunității: coordonarea eficientă dintre sectorul public și privat, încurajarea parteneriatelor pentru asigurarea sustenabilității și continuității serviciilor sociale, promovarea dezvoltării serviciilor sociale de proximitate/comunitare și a integrării acestora cu serviciile de sănătate, educație și alte servicii de interes general; e) dezvoltarea resurselor umane implicate în acordarea serviciilor sociale și îmbunătățirea condițiilor de muncă: recrutarea de personal calificat și asigurarea formării continue a acestuia, implicarea voluntarilor, asigurarea condițiilor de lucru adecvate și a echipamentelor specifice activităților derulate, asigurarea sănătății și securității la locul de muncă. (3) Standardele, criteriile și indicatorii, elaborați cu respectarea prevederilor alin. (2), conțin elemente cu caracter general, precum și elemente specifice, în funcție de tipul serviciilor sociale și de categoriile de beneficiari.	
ART. 4 (1) Asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale este centrată pe beneficiar, soluționarea nevoilor și respectarea drepturilor acestuia fiind prioritare. Beneficiarii serviciilor sociale aparținând minorităților naționale pot folosi limba maternă în raporturile lor cu furnizorul de servicii sociale, în conformitate cu prevederile Legii asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările	ART. 4 (1) Asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale este centrată pe beneficiar, soluționarea nevoilor și respectarea drepturilor acestuia fiind prioritare. Beneficiarii serviciilor sociale aparținând minorităților naționale pot folosi limba maternă în raporturile lor cu furnizorul de servicii sociale, în conformitate cu prevederile Legii asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările

ulterioare, și ale Legii administrației publice locale nr. 215/2001*), republicată, cu modificările și completările ulterioare.	și completările ulterioare, și ale Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.
(2) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: a) asigurarea calității cuprinde totalitatea activităților de dezvoltare, planificare, implementare și îmbunătățire permanentă a activităților aferente serviciilor sociale și presupune un proces continuu de analiză, evaluare, certificare, monitorizare și control din partea autorităților statului și a furnizorilor de servicii sociale; b) evaluarea calității constă în analiza modului în care furnizorii și serviciile sociale îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, precum și cerințele specifice de calitate, evidențiate printr-un set de standarde, criterii și indicatori; c) monitorizarea calității cuprinde activitățile de colectare și înregistrare a datelor privind rezultatele evaluării, urmărirea acestora în scopul verificării menținerii nivelului de calitate constatat și a gradului de satisfacție a beneficiarilor, precum și pentru întreprinderea acțiunilor de îmbunătățire continuă a serviciilor sociale; #M10 d) controlul asigurării calității în domeniul serviciilor sociale cuprinde activități și tehnici operaționale, planificate și derulate sistematic, în scopul verificării respectării standardelor, criteriilor și indicatorilor care au stat la baza acreditării furnizorilor și licențierii serviciilor sociale, precum și a recunoașterii nivelurilor de calitate; e) acreditarea furnizorilor de servicii sociale și licențierea serviciilor sociale, ca părți ale asigurării calității, reprezintă totalitatea activităților de evaluare și certificare a respectării criteriilor și standardelor reglementate; #B f) furnizor de servicii sociale acreditat este furnizorul, definit la art. 37 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, căruia i se recunoaște dreptul de a acorda servicii sociale; #M10 g) serviciul social licențiat este definit la art. 27 alin. (1) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și prevăzut în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015, cu modificările și completările ulterioare, căruia i se conferă dreptul de a funcționa; #B h) standardele de calitate în domeniul serviciilor sociale reprezintă un ansamblu de norme ce conțin criterii măsurabile de structură, de	

proces și de rezultate, în baza cărora se stabilește nivelul de calitate a serviciului social.

#CIN

*) La data de 5 iulie 2019 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ. Prin art. 597 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 a fost abrogată Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu excepția art. 30 - 34, 55, 55¹, art. 79 alin. (1), 88, 89, 90, 99, 99¹, 101 și art. 102 care se abrogă la data desfășurării alegerilor pentru alegerea autorităților administrației publice locale care se organizează începând cu anul 2020.

ART. 5

(1) În domeniul calității serviciilor sociale se acreditează furnizorii și se licențiază serviciile sociale, în condițiile prezentei legi.

#B

(2) Acreditarea furnizorilor se realizează în baza criteriilor specifice, denumite în continuare criterii, ce reprezintă cerințele de bază prin care se evidențiază capacitatea acestora de a înființa, a administra și a acorda servicii sociale. Respectarea criteriilor este atestată prin certificat de acreditare.

#M10

(3) Licențierea serviciilor sociale se realizează în baza standardelor minime de calitate, ce reprezintă cerințele minime privind eficacitatea și eficiența activităților desfășurate în raport cu nevoile beneficiarilor, obiectivele asumate, rezultatele așteptate. Standardele minime de calitate, denumite în continuare standarde minime, constituie nivelul de referință a calității serviciilor sociale, iar îndeplinirea acestora este obligatorie și se atestă prin licență de funcționare.

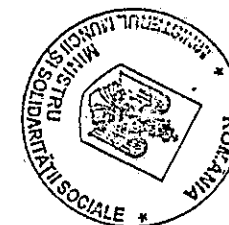
ART. 6

(1) Nivelul de calitate a serviciilor sociale se evaluează în baza unor indicatori de performanță, pornind de la nivelul de referință, reprezentat de standardele minime definite la art. 5 alin. (3), corespunzător clasei a III-a, până la clasa I, care reprezintă cel mai înalt nivel de calitate și se evidențiază prin încadrarea în clase de calitate.

(2) Nivelurile de calitate se atestă printr-o siglă distinctivă corespunzătoare fiecăreia din cele 3 clase prevăzute la alin. (1).

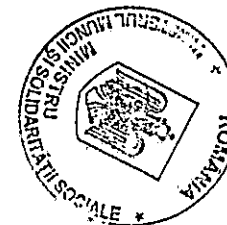
(3) Încadrarea în clasele de calitate II - I atestă gradul de excelență a serviciului social și este opțională.

ART. 7

Scopul prezentei legi este de a contribui la: a) respectarea drepturilor beneficiarilor de servicii sociale; b) asigurarea, menținerea și îmbunătățirea permanentă a calității serviciilor sociale; c) promovarea celor mai bune practici, a performanței, precum și a concurenței dintre furnizori; d) facilitarea accesului beneficiarilor la servicii sociale de calitate; e) asigurarea tratamentului egal și nediscriminatoriu al beneficiarilor; f) asigurarea gestionării eficiente a fondurilor publice, precum și a resurselor umane și materiale; g) respectarea principiului transparenței privind calitatea serviciilor sociale.	
	Art. 7¹ Accreditarea furnizorilor de servicii sociale și licențierea serviciilor sociale se realizează gratuit.
CAPITOLUL II Accreditarea furnizorilor de servicii sociale	CAPITOLUL II Accreditarea furnizorilor și licențierea serviciilor sociale
ART. 8 (1) Furnizorii pot acorda servicii sociale numai dacă dețin certificat de acreditare. (2) Serviciile sociale pot funcționa pe teritoriul României numai dacă dețin licență de funcționare. #M10 (3) Furnizorii acreditați și serviciile sociale licențiate, în condițiile prezentei legi, se înscriu în sistemul de evidență a serviciilor sociale, prevăzut la art. 43 alin. (2) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, denumit Registrul electronic unic al serviciilor sociale.	”(4) Registrul electronic unic al serviciilor sociale se publică pe pagina de internet a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale în format Excel și conține date despre furnizorii de servicii sociale acreditați și serviciile sociale licențiate. (5) Registrul conține următoarele informații despre furnizorii de servicii sociale acreditați: a) date de identificare a furnizorului de servicii sociale: denumire, cod unic de înregistrare, cod SIRUTA, adresă, persoană de contact, adresa web, decizie acreditare, data acreditării inițiale, serie și număr certificat de acreditare, situație: radiere/retragere; b) fotocopie după documentul de înființare din care reiese componența organelor conducere cu responsabilități de reprezentare, membrii fondatori ai asociației/fundației sau, după caz, copie a certificatului constator de la Registrul Comerțului din care să reiasă: că operatorul economic a fost înființat în conformitate cu prevederile legale în materie, că are cuprinse în actul constitutiv activitățile de servicii sociale specifice prestate, că mandatul administratorului este valabil, precum și documentul care atestă cine este persoana cu atribuții de răspundere pentru serviciile sociale prestate, în condițiile în care prin fișa postului a fost desemnată și o altă persoană alături de administratorul operatorului economic;

	(6) Registrul conține următoarele informații, pentru fiecare serviciu social: a) date de identificare: furnizor de servicii sociale, denumirea serviciului social, cod serviciu social, tip serviciu social, adresă serviciu social, cod SIRUTA, perioada de valabilitate a licenței de funcționare provizorie, perioada de valabilitate a licenței de funcționare, număr și serie licența de funcționare, data decizie relicențiere, număr și serie licență relicențiere, denumirea instituției care a eliberat licența de funcționare; b) adresa paginii de internet; c) capacitatea aprobată pentru fiecare serviciu; (7) Registrul electronic unic al serviciilor sociale este interoperabil cu Registrul unic național al beneficiarilor de servicii sociale, iar ambele registre sunt parte din sistemul informatic național de asistență socială. (8) Certificatul de acreditare ca furnizor de servicii sociale și licența de funcționare a serviciului social se tipăresc în formate tipizate, cu semne distinctive de identificare, conform modelului care se aprobă prin norme metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi. (9) Certificatul de acreditare nu acordă furnizorului de servicii sociale dreptul de a acorda servicii sociale, înainte de obținerea licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare."
ART. 9 (1) Criteriile și standardele minime care stau la baza acreditării furnizorilor, respectiv a licențierii serviciilor sociale acordate de către aceștia se aprobă prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale*) și, după caz, al conducătorilor autorităților administrației publice centrale care au atribuții de reglementare și/sau de organizare a anumitor tipuri de servicii sociale. #B (2) Criteriile utilizate în vederea acreditării furnizorilor privesc, în principal, următoarele: a) date de identificare privind furnizorul; b) informații privind cunoștințele în managementul serviciilor sociale; c) condiții prevăzute de Legea nr. 292/2011, obligatorii pentru înființarea, administrarea, funcționarea și finanțarea serviciilor sociale. #M10	"Art. 9 - (1) Persoanele juridice prevăzute la art. 37 din Legea asistenței sociale nr.292/2011, cu modificările și completările ulterioare se acreditează ca furnizori de servicii sociale, dacă întrunesc următoarele criterii: a) sunt înființate în condițiile legii; b) au atribuții stabilite de lege pentru înființarea, acordarea și finanțarea serviciilor sociale, definite la art. 27 din Legea nr. 292/2011; c) durata de funcționare, conform actului de înființare, permite dezvoltarea serviciilor sociale pe care intenționează să le înființeze/ activităților din domeniul serviciilor sociale pentru care persoana juridică solicită acreditarea; d) membrii structurilor de conducere și persoanele desemnate să se ocupe de administrarea serviciilor sociale, nu figurează în cazierul judiciar și în Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor; e) planul de dezvoltare a serviciilor sociale este întocmit, cu respectarea principiilor responsabilității sociale și în concordanță cu politica națională și sectorială în domeniul asistenței sociale; f) au depus situația financiară anuală, până la nivelul anului premergător solicitării acreditării, dacă este cazul;

	g) au realizat rapoarte anuale de activitate, dacă este cazul, iar acestea sunt disponibile pe pagina de internet a furnizorului de servicii sociale; h) dispun de manual de proceduri interne, aprobat de organele de conducere; (2) Manualul de proceduri prevăzut la alin.(1) lit. h) include cel puțin următoarele proceduri: a) procedura de prevenire a corupției, fraudelor și spălării banilor; b) procedura privind asigurarea managementului resurselor umane, de respectare a normativelor minime de personal și de selecție a acestuia; c) proceduri financiar-contabile și de achiziție a bunurilor, lucrărilor și serviciilor; prioritizarea achizițiilor verzi; d) procedura de evaluare și prevenire a riscurilor; e) procedura de prevenire a abuzului și exploatarei de orice fel; f) proceduri privind respectarea principiilor egalității de șanse dintre femei și bărbați, precum și împotriva discriminării de orice fel. (3) În cazul operatorilor economici cu scop lucrativ, activitatea de acordare de servicii sociale, identificată prin codul CAEN și/sau codul serviciului social din Nomenclatorul Serviciilor Sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, este precizată/înscrisă în obiectul de activitate, ca activitate principală.”
(3) Standardele minime utilizate pentru licențierea serviciilor sociale au în vedere, în principal, următoarele aspecte: a) scopul serviciilor sociale și specificul activităților derulate; b) nevoile de bază ale beneficiarilor; c) calitatea vieții și siguranța beneficiarilor; d) calitatea managementului și competența personalului de specialitate; e) respectarea disciplinei economico-financiare. (4) Pentru evaluarea, în vederea acreditării furnizorului și a licențierii serviciului social, se solicită, după caz, documente justificative, fișă de autoevaluare și se realizează vizite de evaluare în teren. (5) Fișa de autoevaluare prevăzută la alin. (4) reprezintă un formular standard în care se înscriu de către solicitantul acreditării datele și punctajul estimat de acesta cu privire la gradul de îndeplinire a standardelor minime.	Alin.(2)- (5) se abrogă. Se duc mai jos la secțiunea licențierea serviciilor sociale și la acreditare FSS.

ART. 10

(1) Acreditarea furnizorului presupune următoarele etape:
a) evaluarea furnizorului în baza criteriilor definite la art. 5 alin. (2);
b) aprobarea sau respingerea cererii de acreditare a furnizorului;
c) eliberarea certificatului de acreditare sau, după caz, a notificării de respingere a cererii de acreditare;
d) înregistrarea furnizorului acreditat în Registrul electronic unic al serviciilor sociale, constituit și administrat, conform legii, de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Evaluarea furnizorului constă în verificarea îndeplinirii criteriilor, pe baza documentelor justificative.

(3) Acreditarea furnizorului se realizează la cererea acestuia și numai dacă, la data depunerii cererii, se angajează că, în termen de maximum 3 ani de la data obținerii certificatului de acreditare, va avea cel puțin un serviciu social licențiat.

(4) Furnizorul acreditat are obligația de a informa Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale asupra oricăror schimbări privind datele înscrise în documentele justificative prevăzute la alin. (2). Neîndeplinirea acestei obligații poate conduce la retragerea acreditării.

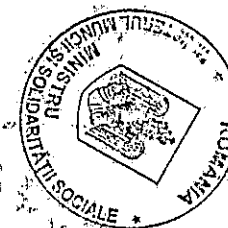
(5) Certificatul de acreditare se acordă pe perioadă nedeterminată.

(6) În situația în care, la împlinirea termenului prevăzut la alin. (3), furnizorul nu are cel puțin un serviciu social licențiat, acreditarea acestuia este retrasă din oficiu și furnizorul este radiat din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

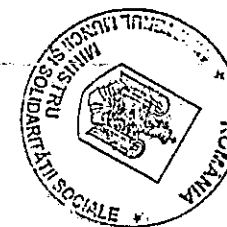
"Art. 10 - (1) Acreditarea furnizorului de servicii sociale, presupune următoarele etape:

- a) asigurarea de către agenția județeană pentru plăți și inspecție socială a consilierii inițiale a solicitanților care doresc să devină furnizori de servicii sociale;
 - b) depunerea cererii de solicitare a acreditării;
 - c) evaluarea, în baza criteriilor prevăzute la art. 9;
 - d) realizarea evaluării în teren;
 - e) aprobarea sau respingerea cererii de acreditare;
 - f) eliberarea certificatului de acreditare sau, după caz, a notificării de respingere a cererii de acreditare;
 - g) înregistrarea în Registrul electronic unic al serviciilor sociale.
- (2) Acreditarea ca furnizor de servicii sociale se realizează numai dacă, la data depunerii cererii, solicitantul se angajează că, în termen de maximum 2 ani de la data obținerii certificatului de acreditare, va avea cel puțin un serviciu social licențiat.
- (3) Evaluarea în vederea acreditării, constă în verificarea îndeplinirii criteriilor, pe baza cererii de acreditare și a documentelor justificative.
- (4) Documentele justificative anexate cererii de acreditare sunt următoarele:
- a) actul de înființare/actele constitutive;
 - b) certificatul de cazier judiciar al persoanei juridice de drept privat;
 - c) certificatul de cazier judiciar și certificatul de integritate comportamentală prevăzut la art. 3, lit. a) din Legea nr.118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr.76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, cu modificările ulterioare al membrilor organelor de conducere și al persoanelor desemnate să se ocupe de administrarea serviciilor sociale;
 - d) angajamentul privind respectarea obligației prevăzute la art. 10 alin. (2);
 - e) planul de dezvoltare a serviciilor sociale întocmit cu respectarea principiilor responsabilității sociale și în concordanță cu politica națională și sectorială în domeniul asistenței sociale;
 - f) consimțământul prin care furnizorul de servicii sociale își exprimă acordul cu privire la efectuarea evaluării, monitorizării și controlului la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;
 - g) ultima situație financiară anuală, dacă este cazul;
 - h) ultimul raport anual de activitate, dacă este cazul;
 - i) manualul de proceduri interne, aprobat de organele de conducere;

	(5) În cazul furnizorilor publici, documentul justificativ prevăzut la alin.(4) lit.a) este actul de înființare al acestora. (6) În cazul furnizorilor privați, documentele justificative prevăzute la alin.(4) lit.a) sunt următoarele: a) pentru organizații neguvernamentale: certificat de înscriere în Registru, asociațiilor și fundațiilor, statutul asociației/fundației/federației; b) pentru filiale sau sucursale ale asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare: certificatul de înscriere în registrul persoanelor juridice străine-fără scop patrimonial, statutul filialei/sucursalei; c) pentru cultele recunoscute de lege: actul normativ de recunoaștere a cultului, documentul de înființare a unității de cult și documentul de înființare a structurii de asistență socială înființat conform hotărârii/deciziei forului conducător al cultului; d) pentru persoane fizice autorizate în condițiile legii: certificatul de înregistrare și certificatul constatator eliberate de Oficiul Național al Registrului Comerțului; (7) Cererea de solicitare a acreditării însoțită de documentele justificative prevăzute la alin.(4) se transmit electronic în format needitabil sau, după caz, în fotocopie, dacă se depun la registratură sau sunt trimise prin poștă. (8) Furnizorul de servicii sociale acreditat are obligația de a informa Ministerul Muncii și Solidarității Sociale asupra oricăror schimbări privind datele înscrise în documentele justificative prevăzute la alin. (4). (9) Certificatul de acreditare se acordă pe perioadă nedeterminată. (10) În situația în care, la împlinirea termenului prevăzut la alin. (2), furnizorul nu are cel puțin un serviciu social licențiat, se emite decizia de retragere a acreditării, iar furnizorul este radiat din Registrul electronic unic al serviciilor sociale. (11) Furnizorul poate relua procedura de acreditare în conformitate cu prevederile alin. (1) ale prezentului articol. (12) Modelul-cadru al planului de dezvoltare prevăzut la alin.(4) lit. e) se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse."
	"Art. 10¹. (1) Cererile de acreditare a furnizorilor de servicii sociale se soluționează în termen de 30 de zile de la data înregistrării acestora. (2) Inspectorii sociali realizează vizita de evaluare în teren în primele 15 zile de la data înregistrării cererii de acreditare. (3) Procedura de soluționare a cererilor de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, formularele utilizate se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi."

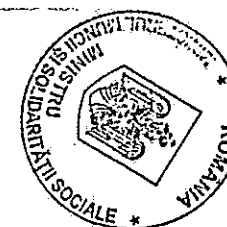

	Secțiunea a 2 Licențierea serviciilor sociale "Art. 10² Standardele minime care stau la baza licențierii serviciilor sociale se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale și, după caz, al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse. (2) Standardele minime utilizate pentru licențierea serviciilor sociale au în vedere, în principal, următoarele aspecte: a) scopul serviciilor sociale și specificul activităților derulate; b) principiile calității în servicii sociale; c) calitatea vieții și prevenirea încălcării drepturilor beneficiarilor; d) managementul de caz; e) utilizarea instrumentelor standardizate în toate etapele procesului de acordare a serviciilor sociale; f) calitatea managementului, competența personalului de specialitate și normativele minime de personal specifice fiecărui serviciu social; g) respectarea disciplinei economico-financiare. (3) Pentru evaluarea, în vederea licențierii serviciului social, se solicită, după caz, documente justificative, fișă de autoevaluare și se realizează vizite de evaluare în teren. (4) Fișa de autoevaluare prevăzută la alin. (3) reprezintă un formular standard în care se înscriu de către solicitantul licențierii, datele și punctajul estimat de acesta cu privire la gradul de îndeplinire a indicatorilor de monitorizare aferenți standardelor minime și data/termenul de îndeplinire a acestora, înainte de funcționarea efectivă a serviciului social. Fișa de autoevaluare se completează obligatoriu cu date conforme cu realitatea din teren."
ART. 11 (1) Licențierea serviciului social presupune următoarele etape: a) evaluarea serviciului social în baza standardelor minime definite la art. 5 alin. (3); b) aprobarea sau respingerea cererii de licențiere a serviciului social; c) eliberarea licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare sau, după caz, a notificării de respingere a cererii de licențiere; d) înscrierea serviciului social licențiat în Registrul electronic unic al serviciilor sociale.	
(2) Pentru a solicita licențierea serviciilor sociale, furnizorul trebuie să dețină obligatoriu certificat de acreditare ca furnizor, acordat în condițiile prevăzute la art. 10.	

(3) Licențierea serviciilor sociale se definește și se realizează în funcție de următoarele situații: a) licențierea inițială, în cazul în care furnizorul de servicii sociale solicită licențierea pentru prima oară sau în cazul în care solicită licențierea după retragerea acesteia; b) obținerea unei noi licențe de funcționare, în cazul serviciilor sociale cărora le expiră perioada de licențiere.	
(4) Licențierea serviciilor sociale se realizează la cererea furnizorului, pentru fiecare serviciu social în parte. Furnizorul are obligația de a solicita licențierea inițială ori eliberarea unei noi licențe de funcționare a serviciului social cu cel puțin 60 de zile înainte de darea în funcțiune a serviciului social sau, după caz, de expirarea licenței de funcționare.	
(5) În situația în care furnizorul are organizat același tip de serviciu social în locații distincte, licențierea se realizează separat pentru fiecare locație.	
(6) Licențierea inițială a serviciului social presupune: a) verificarea documentelor justificative și a fișei de autoevaluare depuse de furnizor și acordarea licenței de funcționare provizorii pe o perioadă de maximum un an; fișa de autoevaluare se completează obligatoriu cu date conforme cu realitatea din teren;	" (6) Licențierea inițiată a serviciului social presupune: a) verificarea documentelor justificative și a fișei de autoevaluare depuse de furnizor, realizarea evaluării de teren în termen de 15 zile de la înregistrarea cererii, acordarea licenței de funcționare provizorii pe o perioadă de maximum 3 luni pentru centrele cu cazare și 6 luni pentru centrele fără cazare;
b) realizarea, cu minimum 3 luni înainte de data expirării licenței de funcționare provizorii, a vizitei/vizitelor de evaluare în teren în vederea constatării conformității datelor prezentate în documentele justificative și în fișa de autoevaluare cu realitatea din teren; dacă se constată că sunt respectate standardele minime, precum și conformitatea datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren se eliberează licența de funcționare;	b) realizarea, nu mai târziu de 60 de zile înainte de data expirării licenței de funcționare provizorii, a vizitei/vizitelor de evaluare în teren în vederea constatării conformității datelor prezentate în documentele justificative și în fișa de autoevaluare cu realitatea din teren; dacă se constată că sunt respectate în totalitate standardele minime, precum și conformitatea datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren se eliberează licența de funcționare;
c) în situația în care la evaluarea în teren se constată îndeplinirea condițiilor legale de funcționare, conformitatea datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren și faptul că standardele minime sunt îndeplinite în proporție de 75%, fără a aduce atingere vieții și siguranței beneficiarului, se propune menținerea licenței de funcționare provizorii și se acordă un termen pentru remedierea aspectelor care au condus la neîndeplinirea standardelor minime, astfel încât o nouă vizită de evaluare în teren și recomandarea acordării licenței de funcționare să se realizeze în cadrul perioadei prevăzute la lit. a);	c) în situația în care, la evaluarea în teren, se constată îndeplinirea condițiilor legale de funcționare, conformitatea datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren și faptul că standardele minime sunt îndeplinite în proporție de 90% fără a aduce atingere vieții și siguranței beneficiarului și cu îndeplinirea obligațiilor de accesibilizare a spațiilor și informațiilor, se propune menținerea licenței de funcționare provizorii și se acordă un termen pentru remedierea aspectelor care au condus la neîndeplinirea standardelor minime, astfel încât o nouă vizită de evaluare în teren și recomandarea acordării licenței de funcționare să se realizeze în cadrul perioadei prevăzute la lit. a);

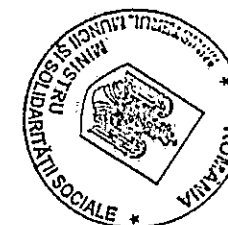
d) în situația în care la evaluarea în teren se constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale de funcționare, fie prin constatarea neconformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren, fie prin constatarea neîndeplinirii standardelor minime cel puțin în procentul prevăzut la lit. c), se aplică sancțiuni contravenționale, se retrage licența de funcționare provizorie și se operează radierea serviciului social respectiv din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.	d) în situația în care, la evaluarea în teren, se constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale de funcționare, fie prin constatarea neconformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren, fie prin constatarea neîndeplinirii standardelor minime cel puțin în procentul prevăzut la lit. c), se aplică sancțiuni contravenționale, se retrage licența de funcționare provizorie și se operează radierea serviciului social respectiv din Registrul electronic unic al serviciilor sociale, în cel mult 7 zile de la data deciziei de retragere a licenței de funcționare provizorie."
	"(6') Prin excepție de la prevederile alin.(3) lit.a), pentru serviciile sociale aflate în situația prevăzută la alin.6 lit.d), se poate solicita o nouă licență de funcționare, doar după ce furnizorul remediază deficiențele constatate și prezintă documente justificative pentru aceasta, iar licența de funcționare se acordă numai pe baza raportului de evaluare în teren cu privire la constatarea îndeplinirii standardelor minime de calitate și a conformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren."
(7) Obținerea unei noi licențe pentru serviciile sociale cărora le expiră licența de funcționare presupune: a) evaluarea serviciului social, în baza documentelor justificative depuse de furnizor și a raportului de evaluare în teren, realizat în cadrul procesului de monitorizare a respectării standardelor minime; b) eliberarea licenței de funcționare, numai dacă raportul de evaluare în teren confirmă îndeplinirea în totalitate a standardelor minime, precum și conformitatea datelor prezentate în documentele justificative și în fișa de autoevaluare cu realitatea din teren; c) în situația în care în raportul de evaluare în teren sunt reținute aspecte care privesc neîndeplinirea standardelor minime, iar acestea nu sunt remediate în termenele stabilite, măsura propusă poate fi suspendarea funcționării serviciului social sau, după caz, retragerea licenței de funcționare, urmată de radierea serviciului din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.	
(8) Înscrierea serviciilor sociale licențiate în Registrul electronic unic al serviciilor sociale se realizează la data eliberării licenței de funcționare provizorii și se completează cu datele privind acordarea licenței de funcționare. (9) Licența de funcționare se eliberează pe o perioadă de 5 ani pentru toate tipurile de servicii sociale.	
(10) Perioada de acordare a licenței de funcționare provizorii se include în perioada de acordare a licenței de funcționare a serviciului social respectiv.	

(11) În termen de 30 de zile de la închiderea sau desființarea, prin decizia furnizorului, a unui serviciu social licențiat, acesta are obligația de a notifica Ministerul Muncii și Justiției Sociale, în vederea emiterii deciziei de încetare a valabilității licenței de funcționare și radierii serviciului social respectiv din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.	"(11) În termen de 30 de zile de la închiderea sau desființarea, prin decizia furnizorului, a unui serviciu social licențiat, acesta are obligația de a notifica instituția emitentă, în vederea emiterii deciziei de încetare a valabilității licenței de funcționare și radierii serviciului social respectiv din Registrul electronic unic al serviciilor sociale și de a informa Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială."
	După art.11, se introduce un articol nou, art. 11¹ care va avea următorul cuprins: "Art. 11¹ În situația prevăzută la art. 11 alin. (6) lit. c), inspectorii sociali înscriu în raportul de evaluare următoarele date: a) descrierea situației de fapt și constatările referitoare la standardele minime de calitate; b) măsurile dispuse, termenul acordat pentru remedierea deficiențelor constatate care au condus la neîndeplinirea standardelor minime, precum și persoana responsabilă pentru îndeplinirea măsurilor; furnizorul serviciului social poate solicita o singură dată prelungirea termenului, în mod justificat și ținându-se cont de valabilitatea licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare."
ART. 12 Certificatul de acreditare ca furnizor de servicii sociale și licența de funcționare a serviciului social se tipăresc în formate tipizate, cu semne distinctive de identificare.	"Art. 12- (1) Cererea de licențiere a serviciului cuprinde, cel puțin, date și informații despre: a) serviciul social; b) furnizorul serviciului social; c) beneficiarii serviciului social și situațiile de dificultate în care aceștia se află; d) principalele activități desfășurate; e) clădirea/spațiul în care funcționează serviciul social; f) resursele umane; g) sursele de finanțare; h) neîncadrarea în prevederile art.27 alin.(9) din prezenta lege; i) documentele justificative solicitate. (2) Documentele justificative prevăzute la alin.(1) lit.i) sunt următoarele: a) extras de carte funciară pentru informare, însoțit, după caz, de documentul care atestă dreptul de administrare, de concesiune sau de folosință asupra spațiului în care funcționează serviciul social; b) actul/documentul legal privind decizia de înființare a serviciului, după caz; c) regulamentul de organizare și funcționare al serviciului social, elaborat cu respectarea modelului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare

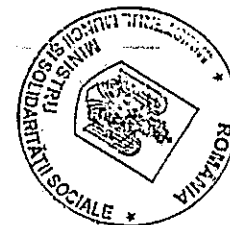
și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare;

- d) fotografii ale spațiilor aferente desfășurării serviciilor sociale, la data solicitării licențierii;
- e) CV-ul unui asistent social însoțit de dovada dreptului de exercitare a profesiei în conformitate cu prevederile Legii nr.466/2004 privind statutul asistentului social, cu modificările și completările ulterioare;
- f) o copie de pe contractul de muncă sau contractul de prestări servicii încheiat cu asistentul social, pentru o perioadă de muncă/prestare a activității conform normativului de personal pentru asigurarea managementului de caz;
- g) lista persoanelor angajate cu precizarea calificării (cod COR) și a contractelor individuale de muncă/organigrama și statul de funcții aferente serviciului social;
- h) lista persoanelor cu care au încheiat contracte de voluntariat și tipul activității în care urmează să fie implicate persoanele voluntare, după caz;
- i) autorizația sanitară de funcționare sau, după caz, documentul prevăzut în procedura în vigoare privind reglementarea sanitară pentru funcționarea activităților cu risc pentru starea de sănătate a populației;
- j) documentul de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor pentru situațiile în care activitățile desfășurate se supun înregistrării sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor sau negație în situația în care activitățile desfășurate nu se supun înregistrării;
- k) autorizația de securitate la incendiu sau, după caz, documentul care atestă faptul că nu se supune autorizării la incendiu;
- l) angajamentul furnizorului de a notifica Ministerul Muncii și Solidarității Sociale sau, după caz, instituțiile responsabile de eliberarea licenței de funcționare, în funcție de beneficiarii serviciului social, asupra oricăror modificări referitoare la serviciul social pentru care a obținut licența de funcționare intervenite după acordarea acesteia;
- m) planul de urgență în caz de suspendare/retragere/încetarea licenței de funcționare/desființare serviciu social, dacă este prevăzut în standardul minim de calitate aplicabil;
- n) consimțământul prin care furnizorul de servicii sociale își exprimă acordul cu privire la efectuarea evaluării, monitorizării și controlului la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

	o) fișa de autoevaluare completată cu respectarea formularului prevăzut în standardul minim de calitate aferent serviciului social pentru care solicită licența de funcționare. (3) Planul de urgență prevăzut la alin.(2) lit. m) reprezintă un document care conține posibilele soluții personalizate în funcție de situația persoanelor beneficiare, aplicabile pentru situația în care serviciile sociale nu mai pot fi acordate în centrul respectiv. Planul de urgență se revizuieste pe baza revizuirii planurilor de îngrijire și asistență și se implementează personalizat, cu acordul și participarea persoanei beneficiare/reprezentantului legal, precum și a susținătorului legal. (4) Planul de urgență prevăzut la alin.(2) lit. m) este avizat și asumat prin semnătură de serviciul public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială urmează să funcționeze serviciul social, precum și de serviciul/serviciile publice de asistență socială de pe a cărui/căror rază administrativ-teritorială provin persoanele beneficiare, în funcție de criteriile de admitere aprobate de furnizorul de servicii sociale potrivit standardului minim de calitate, sau după caz, de direcția generală de asistență socială și protecția copilului care asigură managementul de caz și/sau care a făcut în Planul de intervenție/planul de servicii recomandarea de asigurare de servicii de tip rezidențial, astfel că în situația retragerii licenței de funcționare, planul de urgență să poată fi implementat într-un termen de maxim 30 de zile. (5) Documentele justificative prevăzute la alin. (2) se transmit electronic în format needitabil sau, după caz, în fotocopie, dacă se depun la registratură sau sunt trimise prin poștă.”
ART. 13 Procedura de acreditare a furnizorilor, precum și cea de licențiere a serviciilor sociale, documentele justificative solicitate, etapele de evaluare și termenele aferente, modelul fișei de autoevaluare, al raportului de evaluare în teren, al certificatului de acreditare și al licenței de funcționare se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.	”Art.13 - (1) Cererile de licențiere a serviciilor sociale se soluționează în termen de 45 de zile de la data înregistrării acestora și poate fi prelungit cu maxim 15 zile. (2) Inspectorii sociali realizează vizita de evaluare inopinată, în teren în primele 15 zile de la data înregistrării cererii de licențiere. (3) Procedura de soluționare a cererilor de licențiere a serviciilor sociale, formularele utilizate, inclusiv modelul planului de urgență se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.”
CAPITOLUL III Nivelurile de calitate	
ART. 14 (1) Furnizorii pot solicita evaluarea calității serviciilor sociale, în scopul încadrării în clasele de calitate prevăzute la art. 6 alin. (3). (2) Procedura de evaluare pentru stabilirea nivelurilor de calitate și încadrarea serviciilor sociale în cele două clase superioare nivelului	

de referință reprezentat de standardele minime parcurg următoarele etape: a) evaluarea serviciilor sociale pe baza indicatorilor de performanță, denumiți în continuare indicatori; #M10 b) stabilirea nivelurilor de calitate pentru încadrarea în clasele de calitate corespunzătoare, în baza cărora a fost licențiat serviciul social respectiv; #B c) înscrierea claselor de calitate în Registrul electronic unic al serviciilor sociale. (3) Evaluarea pentru încadrarea serviciilor sociale în clase de calitate se realizează la cererea furnizorului acreditat și constă în verificarea documentelor justificative și evaluare de teren. (4) Odată cu stabilirea nivelului de calitate se acordă dreptul furnizorului de a utiliza sigla, prevăzută la art. 6 alin. (2), corespunzătoare clasei de calitate, atât pe toate documentele de prezentare și informare aferente serviciului social, cât și pe clădirea în care funcționează acesta. (5) Furnizorul are obligația de a notifica orice modificare care ar determina schimbarea clasei de calitate acordate într-o clasă inferioară și de a solicita reevaluarea serviciului social. (6) În situația în care, în cadrul procesului de monitorizare sau, după caz, în urma acțiunilor de control, se constată că serviciul social nu mai îndeplinește indicatorii care au stat la baza încadrării în una dintre cele două clase de calitate superioare nivelului de referință reprezentat de standardele minime, încadrarea în clasă se revizuieste și se înscrie în mod corespunzător în Registrul electronic unic al serviciilor sociale. (7) Furnizorul are obligația de a face publică încadrarea în clasele de calitate, precum și de a schimba sigla corespunzătoare clasei de încadrare, dacă aceasta s-a modificat.	
ART. 15 (1) Încadrarea în clase de calitate a serviciilor sociale are în vedere doar acele servicii sociale pentru care se pot elabora indicatori detaliați pentru stabilirea mai multor niveluri de calitate. (2) La elaborarea indicatorilor se au în vedere prevederile art. 9 alin. (3), cu raportare la nivelul de referință reprezentat de standardul minim de calitate. (3) Categoriile de servicii sociale și indicatorii în baza cărora se evaluează nivelurile de calitate a acestora se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.	„(2) La elaborarea indicatorilor se au în vedere prevederile art. 10² alin.(2), cu raportare la nivelul de referință reprezentat de standardul minim de calitate.”

ART. 16 Încadrarea în clase de calitate a serviciilor sociale prevăzute la art. 15 alin. (1) constituie un criteriu pentru calcularea cuantumului contribuției beneficiarului, prevăzută la art. 132 lit. f) din Legea nr. 292/2011, în funcție de gradul de performanță/excelență a serviciului social respectiv.	
ART. 17 Pentru evaluarea în teren a serviciilor sociale în scopul stabilirii nivelurilor de calitate, furnizorii asigură din bugetul propriu cheltuielile de deplasare ale personalului prevăzut la art. 21 alin. (1) lit. b).	
ART. 18 Procedura de evaluare a nivelurilor de calitate și încadrarea în clasele corespunzătoare, documentele solicitate, etapele și termenele de evaluare, modelul siglei aferente clasei de calitate se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.	
CAPITOLUL IV Certificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul calității	
SECȚIUNEA 1 Certificarea calității în domeniul serviciilor sociale	
ART. 19 În cadrul procesului de certificare a calității în domeniul serviciilor sociale, Ministerul Muncii și Justiției Sociale și instituțiile aflate în subordinea sa, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, au responsabilitatea organizării și derulării activităților de standardizare și de licențiere pentru serviciile sociale din domeniile de activitate pe care le coordonează.	
ART. 20 (1) Principalele activități în domeniul standardizării sunt următoarele: #M10 a) elaborarea și publicarea procedurilor utilizate în cadrul procesului de acreditare și a celui de licențiere, a instrucțiunilor și ghidurilor metodologice, a materialelor informative; b) elaborarea/revizuirea criteriilor, a indicatorilor și a standardelor minime care stau la baza acreditării furnizorilor și a licențierii serviciilor sociale, precum și pentru recunoașterea nivelurilor de calitate ale acestora; #B	

c) relaționarea și colaborarea permanentă cu furnizorii, publici și privați, în scopul elaborării și revizuirii criteriilor, standardelor minime și indicatorilor, precum și pentru facilitarea comunicării și asigurarea transparenței în domeniu.

#M10

(2) Principalele activități în domeniul acreditării furnizorilor de servicii sociale și licențierii serviciilor sociale sunt următoarele:

a) analizarea documentației prevăzute de lege în vederea acreditării furnizorilor, a licențierii serviciilor sociale, precum și a stabilirii nivelurilor de calitate;

b) întocmirea dosarelor de acreditare, înaintarea spre aprobare conducerii Ministerului Muncii și Justiției Sociale a propunerii de acordare a certificatului de acreditare pentru furnizori;

b^1) întocmirea dosarelor de licențiere, respectiv de obținere a unei noi licențe pentru serviciile sociale și înaintarea, după caz, conducerii Ministerului Muncii și Justiției Sociale, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, a propunerii de acordare a licenței de funcționare și încadrarea în clasele de calitate pentru serviciile sociale;

#B

c) redactarea deciziilor, completarea și eliberarea documentelor de certificare a calității;

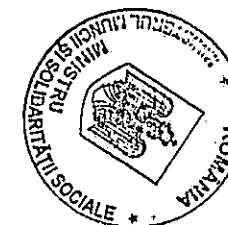
d) relaționarea permanentă cu furnizorii în scopul eficientizării derulării procesului de acreditare, asigurarea de consiliere și îndrumare metodologică;

e) participarea la realizarea evaluării în teren pentru încadrarea în clase de calitate a serviciilor sociale;

#M10

f) realizarea de activități de monitorizare a furnizorilor acreditați și a serviciilor sociale licențiate, precum și a menținerii nivelurilor de calitate ale serviciilor sociale și administrarea Registrului electronic unic al serviciilor sociale.

(3) Instituțiile aflate în subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, au obligația de a transmite lunar listele nominale cu serviciile sociale licențiate din domeniile de activitate pe care le

coordonează, împreună cu copia licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare emise în acest sens.

ART. 21

(1) Activitatea de evaluare în teren, prevăzută de prezenta lege, se realizează după cum urmează:

a) de inspectorii sociali, în cazul serviciilor sociale pentru care se solicită licențierea, respectiv obținerea unei noi licențe de funcționare, potrivit art. 11 alin. (6) lit. b);

b) de o echipă constituită din inspectorii sociali și personal cu experiență în domeniu din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, respectiv din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, nominalizat în acest scop prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice sau, după caz, prin decizie a conducerii instituțiilor menționate, în funcție de specificul serviciilor sociale pentru care se solicită încadrarea în clase de calitate, potrivit art. 14 alin. (3).

(2) Responsabilitatea privind veridicitatea datelor din rapoartele de evaluare și monitorizare privind respectarea condițiilor de licențiere, precum și a măsurilor dispuse aparține persoanelor care le-au întocmit și semnat.

ART. 22

Deciziile de acordare/respingere a acreditării sau a licențierii, de acordare a unui nou certificat de acreditare, respectiv a unei noi licențe de funcționare, cele de încadrare în clase de calitate, precum și certificatul de acreditare și licența de funcționare se semnează după cum urmează:

a) de către ministrul muncii și justiției sociale sau de către persoana desemnată de acesta, pentru deciziile de acordare/respingere a acreditării, precum și pentru certificatul de acreditare;

b) de către conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru

La articolul 21, alineatul (1), după litera b) se introduc două noi litere lit.c) și d), cu următorul cuprins:

"c) evaluarea și monitorizarea în teren se realizează de o echipă formată din 2 inspectorii sociali, fără a anunța în prealabil furnizorul de servicii sociale cu privire la data vizitei;

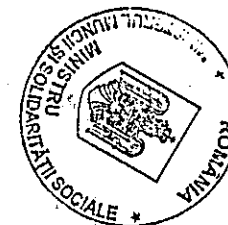
e) numărul inspectorilor sociali se stabilește cu respectarea raportului mediu de o echipă la 20 structuri publice și/sau private de asistență socială, în funcție de scopul inspecției, categoria de servicii sociale și capacitatea acestora, precum și în funcție de profilul beneficiarilor."

"Art. 22 Deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere a acreditării sau a licențierii, de încetare aplicabilitate licență de funcționare provizorie/licență de funcționare, de acordare a unui nou certificat de acreditare, respectiv a unei noi licențe de funcționare, cele de încadrare în clase de calitate, precum și certificatul de acreditare și licența de funcționare se semnează după cum urmează:

a) de către ministrul muncii și solidarității sociale sau de către persoana desemnată de acesta, pentru deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere a acreditării, precum și pentru certificatul de acreditare;

b) de către conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru

Șanse între Femei și Bărbați, în funcție de specificul serviciilor sociale, pentru deciziile de acordare/respingere a licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare, pentru licențele de funcționare provizorii/licențele de funcționare, precum și pentru deciziile de încadrare în clase de calitate; c) de către ministrul muncii și justiției sociale sau de către persoana desemnată de acesta, pentru deciziile de acordare/respingere a licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare, pentru licențele de funcționare provizorii/licențele de funcționare, precum și pentru deciziile de încadrare în clase de calitate, în cazul serviciilor care nu se încadrează în prevederile lit. b).	Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, în funcție de specificul serviciilor sociale, pentru deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere/încetare aplicabilitate a licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare, pentru licențele de funcționare provizorii/licențele de funcționare, precum și pentru deciziile de încadrare în clase de calitate; c) de către ministrul muncii și solidarității sociale sau de către persoana desemnată de acesta, pentru deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere/încetare aplicabilitate a licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare, pentru licențele de funcționare provizorii/licențele de funcționare, precum și pentru deciziile de încadrare în clase de calitate, în cazul serviciilor care nu se încadrează în prevederile lit. b)."
SECȚIUNEA a 2-a Evaluarea, monitorizarea și controlul calității în domeniul serviciilor sociale	
ART. 23 În cadrul procesului de asigurare a calității în domeniul serviciilor sociale, inspectorii sociali au următoarele atribuții: #M10 a) verificarea sistematică, în baza unor proceduri clare și transparente de evaluare, monitorizare și control, a respectării criteriilor și a standardelor minime care au stat la baza acreditării furnizorilor și a licențierii serviciilor sociale, precum și a indicatorilor aferenți nivelurilor de calitate; b) realizarea propunerilor de retragere a acreditării, precum și a celor de suspendare sau retragere a licențierii și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege; #B c) efectuarea de inspecții tematice în cadrul procesului de monitorizare a asigurării calității în domeniul serviciilor sociale.	
ART. 24 (1) Principalele activități derulate de inspectorii sociali pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 23 sunt următoarele: a) planificarea anuală a misiunilor de control și monitorizare, în conformitate cu termenele prevăzute de prezenta lege; #M10 b) efectuarea, în termenele stabilite, a acțiunilor de monitorizare și control, precum și a celor de evaluare privind respectarea condițiilor de acreditare, de licențiere și de încadrare în clase de calitate;	

c) elaborarea rapoartelor de evaluare, monitorizare și control, precum și a procesului-verbal de control, după caz;

#B

d) dispunerea măsurilor de remediere a neregulilor constatate, cu termene și responsabilități precise;

e) aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege, în caz de nerespectare a prevederilor legale în domeniu;

#M10

f) propunerea retragerii acreditării, a suspendării sau retragerii licențierii/licențierii provizorii, a revizuirii încadrării în clasele de calitate;

g) aplicarea măsurilor stabilite prin decizia de retragere a acreditării sau a celei de suspendare ori de retragere a licențierii;

h) solicitarea verificării de către instituțiile cu atribuții de control din domeniul sănătății publice, al apărării împotriva incendiilor, al sănătății și securității în muncă sau, după caz, de către alte autorități publice cu atribuții de control, în funcție de domeniul de competență, în situația existenței unor suspiciuni de nerespectare a legii, potrivit competențelor lor legale și comunicării exprese a rezultatului verificării efectuate de către aceste instituții sau autorități.

(2) Pentru fiecare serviciu social licențiat, în perioada pentru care a fost acordată licența de funcționare sunt planificate obligatoriu inspecții anuale, eliberarea unei noi licențe de funcționare realizându-se în baza raportului de monitorizare, întocmit cu cel mult 3 luni înainte de data expirării licenței de funcționare.

După litera h) a articolului 24 alineatul (1) se introduce o nouă literă, litera i) cu următorul conținut:

„i) sesizarea de îndată a organelor de cercetare penală și transmiterea către acestea a probelor și informațiilor rezultate în urma controalelor efectuate, dacă în exercitarea atribuției de monitorizare și control constată că ar putea fi întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni;”

La articolul 24, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(11), cu următorul cuprins:

”(11) Directorul executiv al agenției teritoriale pentru plăți și inspecție socială organizează, coordonează, îndrumă și răspunde de activitatea de control și poate participa la activitățile de control realizate de inspectorii sociali.”

La articolul 24, alineatul (2) se completează și va avea următorul cuprins:

”(2) Pentru fiecare serviciu social licențiat, în perioada pentru care a fost acordată licența de funcționare este planificată obligatoriu o vizită de monitorizare anuală inopinată.”

La articolul 24, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin.(2¹) - (2³), cu următorul cuprins:

”(2¹) Eliberarea unei noi licențe de funcționare se va realiza numai în baza rapoartelor de monitorizare anterioare dar și a celui mai nou raport de monitorizare, întocmit cu cel mult 3 luni înainte de data expirării licenței de funcționare.

(2²) Misiunile de control pot fi realizate, în baza legislației specifice altor instituții cu atribuții în verificarea calității serviciilor sociale, coroborată

(3) Inspectorii sociali pot demara activități de control în regim de urgență, la sesizarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, a Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, a Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități sau a Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, a beneficiarilor de servicii sociale sau a altor persoane fizice ori juridice interesate.

cu legislația specifică aplicabilă serviciilor sociale, și în echipe mixte formate din specialiști ai acestor instituții.

(2³) În aplicarea prevederilor alin.(2²) se elaborează o procedură de lucru, aprobată prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale, ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, ministrului sănătății, ministrului afacerilor interne, președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, care să clarifice limitele de competență și de colaborare în misiunile echipelor mixte de control și monitorizare."

După articolul 24, se introduce un nou articol, art.241, cu următorul cuprins:

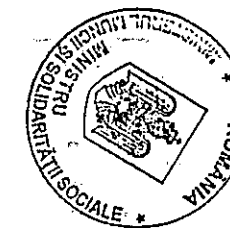
"Art. 24¹ (1) Controlul privind respectarea normelor de igienă și de funcționare sanitară, conform legislației în vigoare, se realizează de către personalul împuternicit de ministrul sănătății din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, și, după caz, din cadrul Inspecției Sanitare de Stat din cadrul Ministerului Sănătății, în conformitate cu prevederile Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Verificarea conformității și respectării a normelor de apărare împotriva incendiilor, se realizează de către inspectoratele județene pentru situații de urgență, în conformitate cu prevederile Legii nr.307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Verificarea conformității și respectării a normelor de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor pentru situațiile în care activitățile desfășurate se supun înregistrării sanitare veterinare se realizează de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(4) În realizarea vizitelor de evaluare în teren, inspectorii sociali au în vedere ansamblul de condiții și criterii aferente fiecărui standard, fără a se limita la indicatorii prevăzuți în fișa de autoevaluare, iar în situația în care apreciază încălcări ale unor cerințe care, potrivit legii, intră în competența instituțiilor menționate la alin.(1), în funcție de gravitatea constatărilor procedează după cum urmează:

- a) sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile;
- b) recomandă neacordarea/suspendarea licenței de funcționare și sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile;

	c) aplică prevederile art. 27 alin.(7) lit. e) și sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile. (5) În aplicarea prevederilor alin.(1) - (3) se pot constitui echipe mixte de control constituite din inspectori sociali și cu reprezentanți ai instituțiilor menționate la alin.(1) - (3), precum și cu reprezentanți ai altor instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale, atunci când se consideră necesar. (6) Coordonarea intervenției în cadrul echipelor mixte revine inspectorilor sociali. (7) Procesele verbale de control, sunt elaborate cu respectarea formatului standard, aprobat prin ordinul comun prevăzut la art.24 alin.(2³). (8) Formatul standard al procesului verbal de control conține cel puțin următoarele rubrici, reprezentând informație de interes public, care se publică pe pagina de internet a inspecției sociale și a furnizorilor de servicii sociale, în conformitate cu prevederile art. 26¹ alin.(1) lit. b): a) gradul de conformare cu standardele minime de calitate/nivele de calitate; b) recomandări de îmbunătățire a activității; c) măsurile dispuse ca urmare a deficiențelor constatate; c) concluzii."
ART. 25 Pentru realizarea atribuțiilor de evaluare/monitorizare derulate de inspectorii sociali, echipele de inspecție se completează, după caz, cu personal de specialitate cu atribuții în realizarea activităților de standardizare și acreditare, din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități sau Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, în funcție de specificul serviciilor sociale.	
ART. 26 Activitățile de evaluare, monitorizare și control privind respectarea criteriilor de acreditare, standardelor minime de calitate și indicatorilor se realizează în baza unor ghiduri standard, aprobate prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.	Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins: "Art.26 - Activitățile de evaluare, monitorizare și control privind respectarea criteriilor de acreditare, standardelor minime de calitate și indicatorilor se realizează în baza unor ghiduri standard, aprobate prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, sau, după caz, a ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, la propunerea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială."

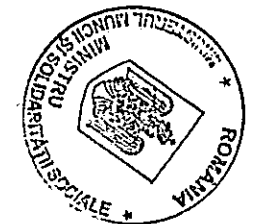
	SECȚIUNEA a 3-a Mecanisme de monitorizare permanentă a calității serviciilor sociale și de asigurare a transparenței
	"Art. 26¹ (1) Furnizorii publici și privați de servicii sociale au următoarele obligații: a) de a publica într-un loc vizibil licența de funcționare și, după caz, deciziile de suspendare/retragere/interzicere a funcționării; b) de a publica pe pagina proprie de internet, în format anonimizat, concluziile ale raportului de monitorizare și / sau control, indiferent de instituția care a efectuat raportul, extras din procesul-verbal de control, extras din nota de control și măsurile adoptate, respectiv termenul acordat pentru remedierea neconformităților constatate sau implementarea recomandărilor în urma controlului; c) de a publica pe pagina proprie de internet contractele pentru furnizarea de servicii sociale, respectiv socio-medicale încheiate cu autoritățile publice - cu menționarea denumirii autorității, numărul de persoane pentru care a contractat servicii, valoarea / persoană și valoarea totală a contractului, tipul serviciului contractat și persoana responsabilă din cadrul autorității cu monitorizarea implementării contractului precum și perioada pentru care a fost contractat serviciul; d) de a înregistra în sistemul unic de asistență socială, pentru fiecare centru/serviciu social, situații statistice cu privire la: numărul de decese înregistrate lunar, numărul apelurilor efectuate la serviciul de urgență 112, numărul de angajați/numele și funcția, respectiv calificarea fiecărui angajat, situații statistice cu privire la numărul de persoane beneficiare pentru care există o hotărâre judecătorească de punere sub interdicție și numărul persoanelor beneficiare care au tutore desemnat, o persoană angajată sau un reprezentant al furnizorului de servicii sociale; e) de a acorda serviciile sociale cu respectarea datelor prevăzute în licența de funcționare: tipul serviciului social, identificat prin cod serviciu social, categoria de beneficiari, locul de acordare a serviciilor sociale; f) de a acorda serviciile sociale cu respectarea capacității serviciului social; g) de a elabora și de a aplica propriile proceduri în vederea evaluării interne a respectării prevederilor prezentei legi privind asigurarea și îmbunătățirea calității serviciilor sociale aflate în administrare; h) de a respecta și monitoriza în integralitate standardele minime de calitate atât în vederea primirii licenței de funcționare, cât și

ulterior acordării acesteia, pentru întreaga perioadă de funcționare a serviciilor sociale;

- i) de a utiliza o procedură de evaluare a gradului de încredere a beneficiarilor/reprezentanți legali ai acestora cu privire la serviciile acordate, inclusiv aplicații utilizate direct de beneficiari, în mod independent, prevăzute în standardele minime de calitate sau puse la dispoziție de terți sau puse la dispoziție de terți;
- j) de a cunoaște și respecta legislația în domeniul serviciilor sociale;
- k) de a se informa permanent inclusiv prin consultarea paginilor de internet ale instituțiilor publice cu atribuții în domeniul asistenței sociale: serviciile publice de asistență socială, agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială, Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați și Ministerul Muncii și Solidarității Sociale cu privire la legislația în vigoare aplicabilă în domeniul serviciilor sociale pe care le administrează;
- l) de a comunica permanent cu serviciul public de asistență socială;
- m) de a publica raportul anual de activitate pe pagina proprie de internet;
- n) de a înregistra datele privind beneficiarii cu care au încheiat contracte de servicii sociale în Registrul unic al beneficiarilor de servicii sociale, în termen de 24 de ore de la încheierea acestora;
- o) de a înregistra rapoartele de monitorizare trimestrială privind implementarea planurilor de servicii sociale pentru beneficiarii cu care au încheiat contracte de servicii sociale;
- p) de a permite accesul nemijlocit al inspectorilor sociali și ai reprezentanților altor instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale, la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că pot fi adăpostiți beneficiari;
- q) de a comunica, sau, după caz, de a pune la dispoziția instituțiilor/structurilor cu atribuții în monitorizarea și controlul respectării drepturilor omului, în monitorizarea utilizării procedurilor de prevenire și combatere a oricăror forme de tratament abuziv, neglijent, degradant asupra beneficiarilor serviciilor sociale și, după caz, instituțiilor/structurilor cu atribuții privind prevenirea torturii — precum și organizațiilor neguvernamentale prevăzute la art.1¹ alin.(1) lit.c) informațiile solicitate, acordându-le sprijin în realizarea vizitelor de

Formatted: Left, Indent: Left: 0.75", Hanging: 0.25",
Adjust space between Latin and Asian text, Adjust space
between Asian text and numbers

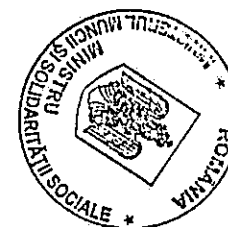
Formatted: Indent: Left: 0.75", Hanging: 0.25"

Formatted: Superscript

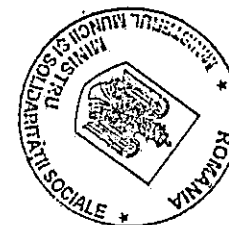
	monitorizare în condițiile legii, precum și a anchetelor proprii, în condițiile Legii nr.35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, și de a le permite accesul nemijlocit, la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că pot fi adăpostiți beneficiari; (2) În activitatea de monitorizare a respectării standardelor minime de calitate, furnizorii de servicii sociale au în vedere modul de îndeplinire a tuturor indicatorilor de monitorizare aferenți standardului minim de calitate, ținând cont de următoarele criterii: eficiență, satisfacția beneficiarului, impactul social și riscul de discriminare, prevenirea abuzului și rețelilor tratamente, asigurarea transparenței și raportării publice. (3) Furnizorii de servicii sociale pot realiza și o evaluare externă, prin contractarea unor servicii specializate în vederea îmbunătățirii calității serviciilor sociale oferite. (4) Pot avea calitatea de terți prevăzuți la alin.(1) lit.i), organizațiile neguvernamentale prevăzute la art.1¹ alin.(1).
	Art. 26² (1) Persoanele beneficiare de servicii sociale sunt înregistrate în sistemul Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, parte din sistemul integrat informatic de asistență socială, prevăzut de Legea asistenței sociale nr.292/2011, cu modificările și completările ulterioare. (2) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale este interoperabil cu registrul unic al serviciilor sociale alte registre în cadrul sistemului integrat informatic de asistență socială și, după caz, alte registre naționale. (3) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare este prevăzut cu cel puțin următoarele componente: a) mecanism de verificare/înregistrare a datei, perioadei, scopului și numelui și funcția persoanei care s-a autentificat în vederea consultării acestuia; b) mecanism de monitorizare a istoricului măsurilor de asistență socială acordate persoanei beneficiare de servicii sociale în conformitate cu informațiile rezultate din managementul de caz asigurat de serviciul public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială are domiciliul/reședința persoana beneficiară; c) mecanism de colectare în mod anonim, a gradului de satisfacție a persoanelor beneficiare/reprezentanților legali cu privire la calitatea serviciilor de care beneficiază/au beneficiat.

	(4) Serviciile publice de asistență socială și, după caz, furnizorii de servicii sociale au obligația înregistrării datelor privind beneficiarii cu care au încheiat contracte de servicii sociale în registrul unic al beneficiarilor de servicii sociale. (5) Mecanismului de feedback prevăzut la alin.(3) lit.c) are și rolul de formulare a plângerilor sau a reclamațiilor, în toate tipurile de format, care să fie accesibile diferitelor categorii de beneficiari sau aparținători: online, telefonic, în scris, în limbaj ușor de citit și ușor de înțeles.
	Art. 26³ (1) Inspecția socială și alte instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale publică pe paginile proprii de internet, extrase din procesele-verbale de control, sau, după caz, rapoartele de control, elaborate ca urmare a controalelor realizate la sediul serviciilor sociale, cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016 /679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor - RGPD) precum și a celorlalte acte normative aplicabile protecției datelor. (2) În aplicarea prevederilor alin.(1) și a prevederilor art.8 alin.(4)-(7) ministrul muncii și solidarității sociale, sau, după caz, ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, poate emite instrucțiuni. Art. 26⁴ (1) În programele de formare profesională pentru cursurile de calificare/specializare/instruire pentru ocupațiile din domeniul îngrijirii și asistenței sociale sunt incluse module practice referitor la drepturile fundamentale ale omului, la riscul de abuz, neglijare, discriminare sau tratamentului degradant sau inuman. (2) Furnizorii de servicii sociale asigură participarea personalului la cursuri de specializare/instruire pe tema drepturilor fundamentale ale omului, la riscul de abuz, neglijare, discriminare sau tratamentului degradant sau inuman precum și la supervizare profesională. (3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale poate încheia protocoale de colaborare cu Avocatul Poporului, Colegiul Național al Asistenților Sociali din România, Consiliul Național al Organizațiilor de Pensionari și Persoane Vârstnice, facultățile de asistență socială din cadrul universităților și organizațiilor neguvernamentale recunoscute cu activitate în domeniul protecției drepturilor omului, organizează campanii de informare publică referitor la îngrijirea de lungă durată și elaborează un program de instruire privind protecția împotriva torturii și tratamentelor crude, inumane sau degradante.

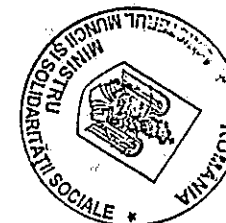
	(4) Campaniile prevăzute la alin. (3) cuprind activități pentru promovarea cu titlul gratuit a unor mesaje de interes public prin Societatea Română de Radio și Televiziune. (5) Autoritățile administrației publice locale prevăd în Planul anual de acțiune privind serviciile sociale administrate și finanțate din bugetul consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, prevăzut de Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al cărui model-cadru este aprobat prin Ordinul ministrului muncii și justiției sociale nr. 1.086/2018, programe de instruire în domeniul drepturilor fundamentale ale omului, prevenirea și protecția împotriva torturii și tratamentelor crude, inumane sau degradante, pentru personalul din serviciile sociale și îngrijitorii informal.
SECȚIUNEA a 3-a Suspendarea și retragerea licențierii/acreditării	
ART. 27 (1) Suspendarea licențierii serviciului social reprezintă interzicerea funcționării acestuia pe o perioadă determinată de maximum 3 luni și se dispune în următoarele situații: a) neîndeplinirea măsurilor dispuse și nerespectarea termenelor-limită stabilite pentru remedierea neregulilor constatate și consemnate în rapoartele de evaluare, monitorizare și control, precum și în procesul-verbal de control privind asigurarea calității serviciilor sociale; b) neacceptarea controlului sau refuzul colaborării cu organele de control în efectuarea acestuia; c) la recomandarea expresă a altor organisme cu atribuții de control. (2) Retragerea licențierii serviciului social reprezintă interzicerea funcționării acestuia și se dispune în următoarele situații: a) dacă s-a retras certificatul de acreditare ca furnizor de servicii sociale, odată cu retragerea acestuia; b) dacă la expirarea termenului de suspendare nu au fost remediate neregulile constatate care au condus la măsura respectivă; c) în situația prevăzută la art. 11 alin. (6) lit. d); d) dacă, din cauza gravității faptelor constatate, se apreciază că se încalcă drepturile fundamentale ale beneficiarilor, punându-se în pericol viața acestora.	"Art. 27 (1) Suspendarea licenței de funcționare a serviciului social reprezintă interzicerea funcționării acestuia pe o perioadă determinată de maximum 3 luni și se dispune pentru neîndeplinirea măsurilor stabilite și nerespectarea termenelor-limită stabilite pentru remedierea neregulilor constatate și consemnate în procesul-verbal de control privind asigurarea calității serviciilor sociale. (2) Prin excepție de la art. 22 și art. 23, suspendarea licenței de funcționare a serviciului social se dispune de către inspectorul social prin procesul-verbal de control și se comunică de îndată furnizorului de servicii sociale, instituției care a emis licența de funcționare, precum și serviciului public de asistență socială care a avizat planul de urgență. (3) Procesul-verbal de control prin care s-a dispus suspendarea licenței de funcționare a serviciului social conține și măsuri pentru asigurarea continuității serviciilor sociale acordate persoanelor beneficiare. (4) În situația în care furnizorul de servicii sociale este prezent la încheierea procesului-verbal, copia procesului-verbal se înmânează acestuia, făcându-se mențiune în acest sens, în procesul-verbal. Furnizorul de servicii sociale va semna de primire. (5) În cazul în care furnizorul de servicii sociale nu este prezent sau, deși este prezent, refuză să semneze procesul-verbal de control, comunicarea se face de către agentul constatatator prin afișare de îndată, la sediul serviciului social. (6) Contestarea se face potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr.554/2004 cu modificările și completările ulterioare.

	(7) Retragera licențierii serviciului social reprezintă interzicerea funcționării acestuia și se dispune într-una din următoarele situații: a) dacă s-a retras certificatul de acreditare ca furnizor de servicii sociale, odată cu retragerea acestuia; b) dacă la expirarea termenului de suspendare nu au fost remediate neregulile constatate care au condus la măsura respectivă; c) în situația prevăzută la art. 11 alin. (6) lit. d); d) neacceptarea controlului sau refuzul colaborării cu organele de control în efectuarea acestuia; e) dacă, din cauza gravității faptelor constatate, se apreciază că se încalcă drepturile fundamentale ale beneficiarilor, punându-se în pericol viața acestora. f) la recomandarea expresă a altor instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale, dacă este cazul, după primirea informărilor din partea acestora cu privire la suspendarea / interzicerea anumitor activități desfășurate de furnizorul de servicii sociale. (8) Prin excepție de la art. 11 alin.(3) lit. a), în situația în care licența a fost retrasă în baza prevederilor alin.(7) lit. b), pentru furnizorul de servicii sociale se poate elibera licența de funcționare pentru aceeași categorie de servicii sociale, identificată prin cod serviciu social, desfășurate la sediul pentru care s-a obținut licența de funcționare retrasă, numai pe baza raportului de evaluare în teren cu privire la constatarea îndeplinirii standardelor minime de calitate numai pe baza conformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren. (9) Pentru situația prevăzută la alin.(7) lit. e) se aplică furnizorului de servicii sociale și măsura interzicerii înființării oricărei categorii de servicii sociale identificată prin cod serviciu social, pe o perioadă de 3 ani. (10) Prin excepție de la prevederile art. 11 alin.(3) lit. a), în situația în care licența a fost retrasă în baza prevederilor alin.(7) lit. e), se poate elibera licența de funcționare numai după expirarea perioadei de interdicție de funcționare și numai pe baza raportului de evaluare în teren cu privire la constatarea îndeplinirii standardelor minime de calitate și a conformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren.
	(11) Compartimentului de acreditare nu emite decizie de încetare a aplicabilității licenței de funcționare provizorii în situația în care, notificarea furnizorului de servicii sociale cu privire la închiderea serviciului social este transmisă și înregistrată la instituția emitentă a licenței de funcționare, ulterior întocmirii raportului de evaluare care propune retragerea licenței de funcționare provizorii.

	(12) În situația în care, furnizorul de servicii sociale transmite compartimentului de acreditare notificarea cu privire la închiderea serviciului social, ulterior întocmirii raportului de evaluare care stabilește măsuri în ceea ce privește îndeplinirea standardelor minime de calitate, o nouă licență de funcționare se poate elibera numai pe baza raportului de evaluare în teren cu privire la constatarea îndeplinirii standardelor minime de calitate și a conformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren. (13) Pentru evaluarea necesității suspendării sau retragerii licențierii serviciului social, inspecția socială este informată de către alte instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale ori de câte ori acestea dispun măsuri, conform legislației specifice, de suspendare sau interzicere a anumitor activități desfășurate de furnizorul de servicii sociale. (14) Furnizorul de servicii sociale are obligația ca, în situațiile prezentate la alin.(13) să prezinte inspecției sociale măsurile aplicate pentru asigurarea continuității serviciilor sociale acordate persoanelor beneficiare, cu respectarea cerințelor care au stat la baza licențierii serviciului respectiv.”
	După art. 27 se introduce un articol nou, art. 27¹ care va avea următorul cuprins: ”Art. 27¹ (1) În situația suspendării/retragerii licenței de funcționare a serviciului social, precum și în situația încetării funcționării serviciului social, prin decizia furnizorului de servicii sociale, acesta are obligația implementării planului de urgență pentru transferul beneficiarilor la alte servicii sociale similare, sau în familie. (2) Monitorizarea transferului beneficiarilor la alte servicii sociale, în condițiile prevăzute la alin.(1) se realizează de inspectorii sociali.
	Art. 27² (1) Prin excepție de la prevederile art. 22 lit. b) și c), în situațiile prevăzute la art.27 alin.(9) lit.d) și e), directorul agenției județene pentru plăți și inspecție socială poate decide retragerea licenței de funcționare în regim de urgență, pe baza procesului-verbal de control întocmit de inspectorii sociali. (2) Decizia de retragere în regim de urgență a licenței de funcționare se comunică imediat furnizorului de servicii sociale în vederea implementării planului de urgență, în cazul centrelor rezidențiale, precum și instituției emitente a licenței de funcționare, în vederea emiterii deciziei definitive de retragere a licenței de funcționare. (3) Prin excepție de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimu. juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și

	completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, depunerea contestației nu suspendă executarea măsurii de retragere licenței de funcționare în regim de urgență.”
ART. 28 În cazul furnizorului se dispune retragerea acreditării, după cum urmează: a) în situația în care furnizorul nu mai îndeplinește criteriile care au stat la baza acordării certificatului de acreditare; b) în situațiile prevăzute la art. 10 alin. (4) și (6).	„b) în situațiile prevăzute la art. 10 alin. (8) și (10).”
ART. 29 (1) Deciziile privind retragerea acreditării, suspendarea sau retragerea licențierii se pot contesta potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. (2) Soluționarea oricărei noi cereri de acreditare, precum și soluționarea cererilor de licențiere a serviciilor sociale, depuse de furnizorul contestatar, se suspendă până la soluționarea definitivă de către instanța de judecată a contestației la decizia de suspendare sau de retragere a acreditării, în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. (3) În situația în care obiectul contestației îl reprezintă exclusiv decizia de suspendare sau de retragere a licențierii unui anumit serviciu social, soluționarea oricărei cereri de obținere a unei noi licențe de funcționare pentru serviciul social respectiv se suspendă până la soluționarea definitivă a contestației de către instanța de judecată.	
CAPITOLUL V Răspunderea juridică	
ART. 30 Acordarea serviciilor sociale, precum și funcționarea acestora în alte condiții decât cele prevăzute de prezenta lege atrag răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.	
ART. 31 Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează: a) nerespectarea dispozițiilor art. 8 alin. (2), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei; b) nerespectarea dispozițiilor art. 8 alin. (1), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei; #M10	”Art. 31 (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează: a) nerespectarea dispozițiilor art.8 alin. (2) și a prevederilor art.26¹ alin.(1) lit.e) cu amendă de 80.000 lei; b) nerespectarea prevederilor art. 26¹ alin. (1) lit. f), referitoare la capacitatea centrului, cu amendă de 1.000 lei pentru fiecare beneficiar cu care s-a depășit capacitatea prevăzută în licența de funcționare;

c) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (6) lit. d), cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei;

d) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 11 alin. (11) și art. 14 alin. (5) și (7), cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei;

#B

e) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (4) și art. 11 alin. (4), cu amendă de la 250 lei la 500 lei;

f) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 35 alin. (1), cu amendă de la 200 lei la 400 lei.

c) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (6) lit. d), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

d) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 11 alin. (11), art. 14 alin. (5) și (7) și art. 26¹ (1) lit. a) cu amendă de la 1000 lei la 2.000 lei;

e) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (8) și art. 11 alin. (4), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

f) nerespectarea de către serviciile publice de asistență socială a obligației de avizare a planurilor de urgență prevăzute de art.12 alin.(3), elaborat cu respectarea modelului aprobat prin Normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei, la 20.000 lei.

g) Nerespectarea prevederilor art. 26¹ alin.(1) lit. n) cu amendă în cuantum de 100.000 lei, pentru fiecare contract.

(2) Nerespectarea prevederilor art.8 alin.(2) și a măsurilor prevăzute în procesul-verbal de control, după aplicarea amenzii contravenționale prevăzută la alin.(1) lit. a), constituie infracțiune în conformitate cu prevederile art.348 din Legea nr.286/2009 privind Codul Penal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Nerespectarea prevederilor art.8 alin.(2) după emiterea deciziei de retragere a licenței de funcționare în condițiile prevederilor art.27 alin.(7) lit. e) constituie infracțiune în conformitate cu prevederile art.348 din Legea nr.286/2009 privind Codul Penal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În situațiile prevăzute la alin.(2) și (3), inspectorii sociali au obligația sesizării și transmiterii organelor competente de probe și informații rezultate în urma controalelor efectuate, în scopul declanșării anchetei penale.

(5) Restricționarea accesului inspectorilor sociali în sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că ar putea fi adăpostiți beneficiari este interzisă. Dacă, în perioada în care furnizorul de servicii sociale nu a permis accesul nemijlocit al inspectorilor sociali sau al altor organe de control, la sediul serviciului social, conform obligației prevăzută la art. 26¹ alin.(1) lit. p) și, în acel sediu/spațiu, s-a comis o infracțiune contra persoanei, dintre cele prevăzute în cuprinsul Titlului I din Legea nr.286/2009 privind Codul Penal, cu modificările și completările ulterioare, această situație constituie circumstanță agravantă. În această situație, limitele de pedeapsă se majorează cu 1/3.

(6) Fac excepție de la prevederile alin. (1) lit.a) servicii sociale pentru care există contracte de finanțare în derulare pentru proiecte de reorganizare,

restructurare sau închidere aflate în proces de reorganizare în cadrul unor programe aprobate prin acte normative inițiate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale sau, după caz, de Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse pe perioada derulării contractului.”

ART. 32

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 31 se realizează de către inspectorii sociali și de către celelalte organe de control ale Ministerului Muncii și Justiției Sociale, în cadrul controalelor de fond sau tematice proprii dispuse de ministrul muncii și justiției sociale.

#B

(2) Sumele obținute din aplicarea amenzilor se constituie venit la bugetul de stat.

(3) Limitele amenzilor contravenționale se pot actualiza cu rata inflației prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

ART. 33

Dispozițiile art. 31 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 34

Furnizorii au obligația de a elabora și de a aplica propriile proceduri în vederea evaluării interne a respectării prevederilor prezentei legi privind asigurarea și îmbunătățirea calității serviciilor sociale aflate în administrare.

Se abrogă. Preluat la secțiunea monitorizare

ART. 35

(1) Furnizorii acreditați conform Metodologiei de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.024/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, precum și a Metodologiei de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, cu modificările ulterioare, au obligația de a depune cererile de acreditare în vederea eliberării certificatului de acreditare ca furnizor de servicii sociale și a licenței de funcționare a serviciilor acordate, în termen de 12 luni*) de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Pentru furnizorii care se încadrează în situația prevăzută la alin. (1), evaluarea în vederea acreditării furnizorului și serviciilor

sociale conform prevederilor prezentei legi se realizează până la data de 31 decembrie 2014**). (3) Până la data eliberării, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (2), a certificatului de acreditare și a licenței de funcționare, perioada de valabilitate a certificatului de acreditare eliberat conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.024/2004, cu modificările ulterioare, se prelungește de drept. #M5 (4) În situația în care, în perioada prevăzută la alin. (3), s-a constatat, de către inspectorii sociali, nerespectarea de către furnizorul de servicii sociale a standardelor de calitate existente pentru serviciile sociale pentru care deține certificatul de acreditare eliberat conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.024/2004, cu modificările ulterioare, sau acordarea serviciilor sociale în condiții care ar putea conduce la încălcarea drepturilor persoanelor beneficiare, valabilitatea acestuia încetează de drept, în baza propunerii de retragere a acreditării întocmite de inspectorii sociali. #CIN *) Conform art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2014 (#M3), cu modificările ulterioare, termenul prevăzut la art. 35 alin. (1) se prorogă până la data de 31 decembrie 2015. **) Termenul prevăzut la art. 35 alin. (2) a fost prorogat succesiv prin art. II alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2013 (#M2) și prin art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2014 (#M3), cu modificările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2016.	
ART. 36 Dispozițiile art. 31, cu excepția lit. e), se aplică furnizorilor prevăzuți la art. 35 numai în cazul în care faptele contravenționale sunt constatate ulterior datei la care aceștia au fost acreditați în condițiile prezentei legi.	
ART. 36 Dispozițiile art. 31, cu excepția lit. e), se aplică furnizorilor prevăzuți la art. 35 numai în cazul în care faptele contravenționale sunt constatate ulterior datei la care aceștia au fost acreditați în condițiile prezentei legi.	
ART. 37 Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice elaborează până la data de 1 noiembrie 2013: a) normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului;	

b) proiectul de act normativ de completare a <u>Hotărârii Guvernului nr. 10/2013</u>*) privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, cu modificările ulterioare, cu atribuțiile referitoare la activitățile de standardizare și acreditare prevăzute la <u>art. 20. #CIN</u> *) <u>Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 344/2014.</u>	
ART. 38*) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 iunie 2013, cu excepția dispozițiilor art. 37, care intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. #CIN *) Conform art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2013 (#M2), termenul prevăzut la art. 38 din Legea nr. 197/2012 se prorogă până la data de 1 ianuarie 2014.	
ART. 39 La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: a) art. 114 - 117 și art. 148 alin. (5) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004, cu modificările ulterioare; b) art. 51 alin. (6) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare; c) art. 3 alin. (1) pct. 24^6 și 24^11 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009*) privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 23 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare; d) Hotărârea Guvernului nr. 1.024/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, precum și a Metodologiei de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 29 iulie 2004, cu modificările ulterioare; e) Hotărârea Guvernului nr. 1.440/2004 privind condițiile și procedura de licențiere și de inspecție a serviciilor de prevenire a separării copilului de familia sa, precum și a celor de protecție specială a copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea	

părinților săi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 24 septembrie 2004, cu modificările ulterioare; f) art. 11 alin. (6) și art. 47 alin. (1) - (3) din Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 515/2003, cu modificările și completările ulterioare. #CIN *) Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 10/2013.	
ORDONANȚA DE URGENȚĂ Nr. 82/2016 din 16 noiembrie 2016 pentru aprobarea Statutului special al funcției publice specifice de inspector social și pentru modificarea și completarea unor acte normative;	Art. II. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2016 pentru aprobarea Statutului special al funcției publice specifice de inspector social și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 29 noiembrie 2016, aprobată prin Legea nr. 16/2018, se modifică și se completează după cum urmează:
ART. 2 Funcția publică specifică de inspector social se exercită în scopul de a controla, evalua, monitoriza și investiga, după caz: a) respectarea și aplicarea unitară a legislației în domeniul protecției sociale, care include două domenii interdependente: asistență socială și asigurări sociale; b) funcționarea și dezvoltarea eficientă a sistemului de protecție socială; c) întrunirea condițiilor de calitate în domeniul serviciilor sociale și menținerea acestora; d) accesul egal și nediscriminatoriu al cetățenilor la serviciile sociale, beneficiile de asistență socială și la încadrarea în grad și tip de handicap, în grad de invaliditate sau de dependență, după caz.	"e) respectarea drepturilor sociale ale cetățenilor în relația cu persoane fizice și juridice, publice și private, cu scopul de a asigura protejarea lor de practici de natură a aduce atingere integrității fizice, psihice și demnității personale."
ART. 5 (1) Prin misiune de inspecție se înțelege totalitatea sarcinilor atribuite inspectorului social pentru realizarea activităților de control, evaluare și monitorizare a sistemului de protecție socială în vederea identificării situațiilor de eroare, fraudă, abuz și neglijență și transmiterii către organele abilitate a datelor și informațiilor obținute. (2) Misiunea de inspecție se desfășoară la sediul instituțiilor inspectate și, după caz, la domiciliul beneficiarilor de protecție socială, în baza documentelor prevăzute de art. 8 alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2011 privind organizarea	"(1) Prin misiune de inspecție se înțelege totalitatea sarcinilor atribuite inspectorului social pentru realizarea activităților de control, evaluare și monitorizare a sistemului de protecție socială în vederea identificării situațiilor de eroare, fraudă, abuz și neglijență și transmiterii către organele abilitate a datelor și informațiilor obținute precum și pentru verificarea modului în care se asigură respectarea drepturilor sociale ale cetățenilor și se asigură protejarea lor de practici de natură a aduce atingere integrității fizice, psihice și demnității personale.

și funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 198/2012.

(3) (a) Prin activitatea de investigare socială se înțelege activitatea prin care se identifică cazurile de fraudă, abuz și neglijență care au generat prejudicii materiale și financiare aduse statului, precum și încălcări grave ale drepturilor sociale ale beneficiarilor și transmiterea datelor și informațiilor obținute către organele abilitate.

(4) Activitatea prevăzută la alin. (3) este desfășurată de inspectorii sociali din cadrul instituției centrale, respectiv Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, care dețin o vechime de minimum 5 ani în activitatea de inspecție socială. Inspectorii sociali de la nivel teritorial pot efectua activități de investigare socială doar la solicitarea conducătorului instituției centrale, dar cu respectarea criteriilor de vechime a acestora.

(5) Activitățile prevăzute la alin. (1) și (3) nu vor aduce atingere competențelor structurilor de specialitate organizate în instituțiile prevăzute de art. 70 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 6

(1) Inspectorul social, purtând asupra sa elementele care atestă funcția pe care o îndeplinește, prevăzută la art. 3 alin. (2), are dreptul să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă la locul destinat furnizării de servicii sociale, precum și la sediul unităților care stabilesc modul de încadrare în grad și tip de handicap, în grad de invaliditate sau în grad de dependență, după caz.

(2) Inspectorul social își desfășoară activitatea la nivel central și teritorial.

(3) Inspectorul social de la nivel central își desfășoară activitatea pe întreg teritoriul țării și, după caz, la solicitarea ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, în afara țării, cu respectarea legislației statului respectiv și a convențiilor încheiate de România cu aceste state.

(3) Prin activitatea de investigare socială se înțelege activitatea prin care se identifică cazurile de fraudă, abuz și neglijență care au generat prejudicii materiale și financiare aduse statului, precum și încălcări grave ale drepturilor sociale ale beneficiarilor și transmiterea datelor și informațiilor obținute către organele abilitate. Activitățile de investigare socială pot deriva din rezultatele evaluării, monitorizării și controlului și stau la baza fundamentării propunerilor de îmbunătățire a activității, organizării și a procedurii de acordare a beneficiilor de asistență socială, a serviciilor sociale, a modului de îndeplinire a prevederilor legale privind încadrarea în grad și tip de handicap, în grad de invaliditate și grad de dependență, după caz."

(4) Activitatea prevăzută la alin. (3) este desfășurată de inspectorii sociali din cadrul instituției centrale, respectiv Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, care dețin o vechime de minimum 3 ani în activitatea de inspecție socială. Inspectorii sociali de la nivel teritorial pot efectua activități de investigare socială doar la solicitarea conducătorului instituției centrale, dar cu respectarea criteriilor de vechime a acestora."

"(1) Inspectorul social, purtând asupra sa elementele care atestă funcția pe care o îndeplinește, prevăzută la art. 3 alin. (2), are dreptul să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă la locul destinat furnizării de servicii sociale/ în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că pot fi adăpostiți beneficiari, precum și la sediul unităților care stabilesc modul de încadrare în grad și tip de handicap, în grad de invaliditate sau în grad de dependență, după caz."

l) sesizează instituțiile abilitate, conform legislației specifice, în cazul constatării faptelor săvârșite cu încălcarea unor prevederi legale, ce excedează atribuțiilor sale;

m) constată contravențiile și aplică sancțiunile prevăzute în domeniul său de activitate, conform legislației în vigoare;

n) desfășoară activități de evaluare în domeniul protecției sociale pe teritoriul altor state la solicitarea ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, cu respectarea legislației statului respectiv și a convențiilor încheiate de România cu aceste state.

La articolul 7, se introduc două noi alineate, alin.(2) și (3) cu următorul cuprins:

"(2) În procesul de evaluare, monitorizare și control inspectorul social are în vedere feedbackul tuturor părților implicate în toate etapele procesului de acordare a serviciilor sociale și utilizarea unor instrumente de verificare a obiectivității evaluării/feedbackului exprimat atât de persoanele beneficiare/reprezentanții legali/familiiile acestora, de personalul de specialitate din centrele de servicii sociale și, după caz, de serviciul public de asistență socială.

(3) În activitatea de teren, în situații justificate, la cererea acestuia, inspectorul social beneficiază de sprijinul poliției locale sau, în unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în care aceasta nu este constituită, de sprijinul organelor de poliție de pe raza teritorială în care funcționează serviciul social, în condițiile legii."

ART. 8

(1) Inspectorul social beneficiază de toate drepturile prevăzute de Legea nr. 188/1999*) privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la care se adaugă următoarele:

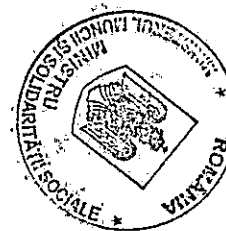
a) de a beneficia de un examen medical gratuit, la finalizarea unei misiuni de inspecție/activități de investigare socială efectuată în medii care prezintă un risc pentru sănătatea fizică și psihică;

b) suplimentarea numărului de zile de concediu de odihnă anual și încadrarea activității în condiții deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase, potrivit prevederilor legale;

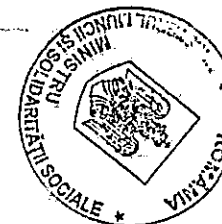
c) de a beneficia de bilete de odihnă, tratament și recuperare, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

d) sporuri și alte drepturi bănești, ale căror cuantumuri sunt stabilite prin lege;

e) de a beneficia, pe perioada efectuării misiunii de inspecție sau a activității de investigare socială desfășurată într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă, de o indemnizație zilnică în sumă de 50 lei și decontarea cheltuielilor de cazare la structuri turistice de categoria până la 3 stele inclusiv, conform prevederilor legale. În situația în care nu beneficiază de cazare în aceste condiții, inspectorul social are dreptul la o sumă zilnică de 100 lei;

f) de a beneficia, în mod gratuit, de echipamente specifice misiunii de inspecție/activității de investigare socială, prevăzute de prezentul statut. Elementele care compun echipamentul specific și condițiile de utilizare ale acestuia se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice**), în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență; g) de a beneficia de abonament lunar pentru transportul în comun, de suprafață și cu metroul, decontate de angajator, sau, după caz, de decontarea cheltuielilor de transport în cazul deplasării cu autoturismul personal în interesul serviciului, aprobate de conducătorul instituției, în condițiile în care transportul nu poate fi asigurat de instituție; h) de a beneficia de o zi liberă, plătită de angajator, cu ocazia zilei Inspecției Sociale, respectiv 20 februarie. Inspectorii sociali care asigură continuitatea activității de inspecție socială în data de 20 februarie vor beneficia de o altă zi liberă; i) de a participa la programe de formare profesională continuă în domeniul specific de activitate și în domeniile conexe, utile atât activității depuse, cât și dezvoltării carierei profesionale; susținute de formatorii proprii sau organizate de furnizorii publici și privați de formare profesională, autorizați în condițiile legii, decontate de angajator;	La art.8, alin.(1), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins: ”i) de a participa la programe de formare profesională continuă în domeniul specific de activitate și în domeniile conexe, utile atât activității depuse, cât și dezvoltării carierei profesionale, susținute de formatorii proprii sau organizate de furnizorii publici și privați de formare profesională, autorizați în condițiile legii, decontate de angajator sau din programe finanțate din fonduri externe nerambursabile, în limita sumelor alocate și cu respectarea prevederilor și regulilor de eligibilitate stabilite la nivelul programului și la nivelul ghidurilor solicitantului.”
Legea asistenței sociale nr.292/2011/OG 68/2003/Legea 116/2002 etc.	Art. III - Legea asistenței sociale nr.292/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:
CAPITOLUL I Dispoziții generale	
ART. 1 Prezenta lege reglementează cadrul general de organizare, funcționare și finanțare a sistemului național de asistență socială în România.	
ART. 2 (1) Sistemul național de asistență socială reprezintă ansamblul de instituții, măsuri și acțiuni prin care statul, reprezentat de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și societatea civilă intervin pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale situațiilor care pot genera	

marginalizarea sau excluderea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților. (2) Sistemul național de asistență socială intervine subsidiar sau, după caz, complementar sistemelor de asigurări sociale și se compune din sistemul de beneficii de asistență socială și sistemul de servicii sociale. (3) Asistența socială, prin măsurile și acțiunile specifice, are drept scop dezvoltarea capacităților individuale, de grup sau colective pentru asigurarea nevoilor sociale, creșterea calității vieții și promovarea principiilor de coeziune și incluziune socială. (4) Măsurile și acțiunile de asistență socială se realizează astfel încât: a) beneficiile de asistență socială și serviciile sociale să constituie un pachet unitar de măsuri corelate și complementare; b) serviciile sociale să primeze față de beneficiile de asistență socială, în cazul în care costul acestora și impactul asupra beneficiarilor este similar; c) să fie evaluate periodic din punctul de vedere al eficacității și eficienței lor pentru a fi permanent adaptate și ajustate la nevoile reale ale beneficiarilor; d) să contribuie la inserția pe piața muncii a beneficiarilor; e) să prevină și să limiteze orice formă de dependență față de ajutorul acordat de stat sau de comunitate. (5) Beneficiile de asistență socială și serviciile sociale sunt reglementate prin legi speciale.	
ART. 3 (1) Responsabilitatea privind dezvoltarea propriilor capacități de integrare socială și implicarea activă în soluționarea situațiilor de dificultate revine fiecărei persoane, precum și familiei acesteia, autoritățile statului intervenind prin crearea de oportunități egale și, în subsidiar, prin acordarea de beneficii de asistență socială și servicii sociale adecvate. (2) Statul, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, își asumă responsabilitatea de realizare a măsurilor și acțiunilor prevăzute în actele normative privind beneficiile de asistență socială și serviciile sociale. (3) Statul, prin politicile publice din domeniul serviciilor sociale, contribuie la promovarea, respectarea și garantarea drepturilor beneficiarilor la o viață independentă, împlinită și demnă, precum și la facilitarea participării acestora la viața socială, economică, politică și culturală. (4) Autoritățile administrației publice centrale asigură elaborarea cadrului legislativ în domeniul asistenței sociale, pentru susținerea	

categoriilor defavorizate, combaterea sărăciei și a riscului de excluziune socială, dezvoltarea politicilor de susținere a familiei pe parcursul întregului ciclu de viață a membrilor acesteia, precum și transferul către autoritățile administrației publice locale și societatea civilă, inclusiv către instituțiile de cult recunoscute de lege, a atribuțiilor și mijloacelor financiare necesare acțiunilor de asistență socială, prevăzute prin legile speciale.

ART. 4

(1) Toți cetățenii români care se află pe teritoriul României, au domiciliul sau reședința în România, cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European și cetățenii Confederației Elvețiene, precum și străinii și apatrizii care au domiciliul sau reședința în România au dreptul la asistență socială, în condițiile legislației române, precum și ale reglementărilor Uniunii Europene și ale acordurilor și tratatelor la care România este parte.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au dreptul de a fi informate asupra conținutului și modalităților de acordare a măsurilor și acțiunilor de asistență socială.

(3) Dreptul la asistență socială se acordă la cerere sau din oficiu, după caz, în conformitate cu prevederile legii.

ART. 5

Sistemul național de asistență socială se întemeiază pe următoarele valori și principii generale:

a) solidaritatea socială, potrivit căreia întreaga comunitate participă la sprijinirea persoanelor vulnerabile care necesită suport și măsuri de protecție socială pentru depășirea sau limitarea unor situații de dificultate, în scopul asigurării incluziunii sociale a acestei categorii de populație;

b) subsidiaritatea, potrivit căreia, în situația în care persoana sau familia nu își poate asigura integral nevoile sociale, intervin colectivitatea locală și structurile ei asociative și, complementar, statul;

c) universalitatea, potrivit căreia fiecare persoană are dreptul la asistență socială, în condițiile prevăzute de lege;

d) respectarea demnității umane, potrivit căreia fiecărei persoane îi este garantată dezvoltarea liberă și deplină a personalității, îi sunt respectate statutul individual și social și dreptul la intimitate și protecție împotriva oricărui abuz fizic, psihic, intelectual, politic sau economic;

e) abordarea individuală, potrivit căreia măsurile de asistență socială trebuie adaptate situației particulare de viață a fiecărui

indivd; acest principiu ia în considerare caracterul și cauza unor situații de urgență care pot afecta abilitățile individuale, condiția fizică și mentală, precum și nivelul de integrare socială a persoanei; suportul adresat situației de dificultate individuală constă inclusiv în măsuri de susținere adresate membrilor familiei beneficiarului;

f) parteneriatul, potrivit căruia autoritățile publice centrale și locale, instituțiile publice și private, organizațiile neguvernamentale, instituțiile de cult recunoscute de lege, precum și membrii comunității stabilesc obiective comune, conlucrează și mobilizează toate resursele necesare pentru asigurarea unor condiții de viață decente și demne pentru persoanele vulnerabile;

g) participarea beneficiarilor, potrivit căreia beneficiarii participă la formularea și implementarea politicilor cu impact direct asupra lor, la realizarea programelor individualizate de suport social și se implică activ în viața comunității, prin intermediul formelor de asociere sau direct, prin activități voluntare desfășurate în folosul persoanelor vulnerabile;

h) transparența, potrivit căreia se asigură creșterea gradului de responsabilitate a administrației publice centrale și locale față de cetățean, precum și stimularea participării active a beneficiarilor la procesul de luare a deciziilor;

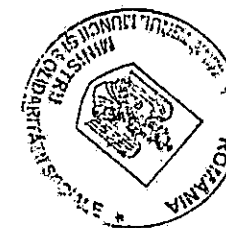
i) nediscriminarea, potrivit căreia persoanele vulnerabile beneficiază de măsuri și acțiuni de protecție socială fără restricție sau preferință față de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, opinie, sex ori orientare sexuală, vârstă, apartenență politică, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată;

j) eficacitatea, potrivit căreia utilizarea resurselor publice are în vedere îndeplinirea obiectivelor programate pentru fiecare dintre activități și obținerea celui mai bun rezultat în raport cu efectul proiectat;

k) eficiența, potrivit căreia utilizarea resurselor publice are la bază respectarea celui mai bun raport cost-beneficiu;

l) respectarea dreptului la autodeterminare, potrivit căreia fiecare persoană are dreptul de a face propriile alegeri, indiferent de valorile sale sociale, asigurându-se că aceasta nu amenință drepturile sau interesele legitime ale celorlalți;

m) activizarea, potrivit căreia măsurile de asistență socială au ca obiectiv final încurajarea ocupării, în scopul integrării/reintegrării sociale și creșterii calității vieții persoanei, și întărirea nucleului familial;

n) caracterul unic al dreptului la beneficiile de asistență socială, potrivit căruia pentru aceeași nevoie sau situație de risc social se poate acorda un singur beneficiu de același tip; o) proximitatea, potrivit căreia serviciile sunt organizate cât mai aproape de beneficiar, pentru facilitarea accesului și menținerea persoanei cât mai mult posibil în propriul mediu de viață; p) complementaritatea și abordarea integrată, potrivit căreia, pentru asigurarea întregului potențial de funcționare socială a persoanei ca membru deplin al familiei, comunității și societății, serviciile sociale trebuie corelate cu toate nevoile beneficiarului și acordate integrat cu o gamă largă de măsuri și servicii din domeniul economic, educațional, de sănătate, cultural etc.; q) concurența și competitivitatea, potrivit căreia furnizorii de servicii sociale publice și privați trebuie să se preocupe permanent de creșterea calității serviciilor acordate și să beneficieze de tratament egal pe piața serviciilor sociale; r) egalitatea de șanse, potrivit căreia beneficiarii, fără niciun fel de discriminare, au acces în mod egal la oportunitățile de împlinire și dezvoltare personală, dar și la măsurile și acțiunile de protecție socială; s) confidențialitatea, potrivit căreia, pentru respectarea vieții private, beneficiarii au dreptul la păstrarea confidențialității asupra datelor personale și informațiilor referitoare la viața privată și situația de dificultate în care se află; t) echitatea, potrivit căreia toate persoanele care dispun de resurse socioeconomice similare, pentru aceleași tipuri de nevoi, beneficiază de drepturi sociale egale; u) focalizarea, potrivit căreia beneficiile de asistență socială și serviciile sociale se adresează celor mai vulnerabile categorii de persoane și se acordă în funcție de veniturile și bunurile acestora; v) dreptul la liberă alegere a furnizorului de servicii, potrivit căruia beneficiarul sau reprezentantul legal al acestuia are dreptul de a alege liber dintre furnizorii acreditați.	La articolul 5, după lit. v) se introduce o literă nouă, lit. x), cu următorul cuprins: "x) intervenția de urgență, potrivit căreia, atunci când, în cadrul activităților de răspuns la situații de urgență sau în timpul exercitării atribuțiilor de către orice instituție publică, se constată suspiciunea întemeiată cu privire la existența unei situații de risc iminent pentru copil, persoana cu dizabilități, persoana vârstnică dependentă sau orice persoană vulnerabilă și care nu poate fi soluționată de specialiștii din aceste instituții, conform competențelor și atribuțiilor prevăzute în fișa de post, se anunță imediat serviciul public de asistență socială sau, dacă este în afara orelor de program sau în zilele libere, se anunță serviciul asistență socială de urgență; Asistentul social prioritizează măsurile pe care le include în planul inițial de intervenție și în strategia de intervenție, în funcție de evaluarea riscurilor, iar în situația în care constată forme de abuz, neglijare, violență, are obligația de a investiga și de a raporta către autoritățile competente;"
ART. 6 În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) acreditarea reprezintă un proces de certificare a îndeplinirii de către furnizori și serviciile sociale acordate a criteriilor, indicatorilor, precum și a standardelor de calitate reglementate pentru fiecare tip de serviciu;	"a) acreditarea furnizorului de servicii sociale, licențierea serviciilor sociale și stabilirea nivelului de calitate a serviciului social, reprezintă componente ale procesului de asigurare și recunoaștere a calității serviciilor sociale;

	"a') <i>asistentul social</i> este persoana care exercită profesia de asistent social în condițiile Legii nr. 466/2004 privind statutul asistentului social, cu modificările și completările ulterioare;
b) ancheta socială este o metodă de investigație întemeiată pe diferite tehnici de culegere și de prelucrare a informației, în scopul analizei situației sociale și economice a persoanelor, familiilor, grupurilor sau comunităților;	b) ancheta socială sau raportul de anchetă socială reprezintă documentul final elaborat de către asistentul social după realizarea evaluării, cu respectarea normelor profesionale și cerințelor legale;
	b') bugetul personal al beneficiarului de asistență socială reprezintă cuantumul sumelor care acoperă beneficiile de asistență socială și costul serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială, în condițiile prezentei legi și legilor speciale;
c) beneficiile de asistență socială sunt măsuri de redistribuire financiară/materială destinate persoanelor sau familiilor care întrunesc condițiile de eligibilitate prevăzute de lege;	
d) beneficiarul reprezintă persoana care primește beneficii de asistență socială și/sau, după caz, servicii sociale;	
e) comunitatea locală reprezintă membrii organizați ai colectivității locale, formele de asociere a acestora, instituțiile administrației publice locale, precum și alte instituții și servicii publice ori private de interes local;	
f) contractarea serviciilor sociale reprezintă procedura de achiziționare/concesionare a serviciilor sociale, în baza unui contract, încheiat în condițiile legii, de către autoritățile administrației publice locale;	
	f') indicatori de performanță în domeniul politicilor familiale - informații specifice domeniului care reflectă gradul de îndeplinire a obiectivelor propuse în cadrul politicilor familiale prin aplicarea măsurilor de asistență socială pentru familiile cu copii, în condiții de eficiență și eficacitate. Indicatorii de performanță în domeniul politicilor familiale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului;
g) deficiența este consecința pierderii sau a unei anormalități a structurii corpului ori a unei funcții fiziologice;	
	g') diagnoza socială este o metodă de investigație întemeiată pe diferite tehnici de culegere și de prelucrare a informației, în scopul analizei situației sociale și economice a persoanelor, familiilor, grupurilor sau comunităților; este realizată de asistentul social cu respectarea normelor profesionale și cerințelor legale;
h) dizabilitatea este termenul generic pentru afectări, limitări ale activității și restricții în participare, în contextul interacțiunii dintre	

individul care are o problemă de sănătate și factorii contextuali în care se regăsește, respectiv factorii de mediu și personali;	
i) costul standard reprezintă suma minimă aferentă cheltuielilor anuale necesare furnizării serviciilor sociale, calculată pentru un beneficiar/tipuri de servicii sociale, potrivit standardelor minime de calitate și/sau altor criterii prevăzute de lege. În legislația actuală se utilizează ca termen echivalent standardul minim de cost;	Se abrogă
j) dezvoltarea comunitară reprezintă procesul prin care o comunitate își identifică anumite probleme prioritare, se implică și cooperează în rezolvarea lor, folosind preponderent resurse interne;	
k) domiciliul reprezintă adresa la care persoana declară că are locuința principală, trecută și în documentul de identitate al persoanei;	
l) economia socială reprezintă un sector ce cuprinde activități economice care, în subsidiar și cu condiția menținerii performanței economice, includ obiective de tip social;	
m) eligibilitatea reprezintă setul de condiții obligatorii care trebuie să fie îndeplinite de către potențialul beneficiar pentru a putea fi selectat în vederea acordării beneficiilor de asistență socială și serviciilor sociale;	
n) găzduirea reprezintă asigurarea de către instituțiile furnizoare de servicii sociale a condițiilor de locuit și odihnă pe o perioadă mai mare de 24 de ore;	
o) gospodăria reprezintă unitatea formată din mai multe familii și/sau persoane care locuiesc împreună, contribuie împreună la achiziționarea sau realizarea unor bunuri și a unor venituri din valorificarea acestora ori la consumul lor;	
p) grupul vulnerabil desemnează persoane sau familii care sunt în risc de a-și pierde capacitatea de satisfacere a nevoilor zilnice de trai din cauza unor situații de boală, dizabilitate, sărăcie, dependență de droguri sau de alcool ori a altor situații care conduc la vulnerabilitate economică și socială;	
q) incapacitatea reprezintă reducerea parțială ori totală a posibilității de a realiza o activitate motrică, cognitivă sau un comportament;	
r) invaliditatea este o noțiune medico-juridică ce exprimă statutul particular al unei persoane care are limitată capacitatea de muncă și este asigurată în sistemul public de pensii și care beneficiază de drepturi conform legii;	
s) îngrijitorul formal este persoana calificată, certificată profesional, care asigură îngrijirea personală, respectiv ajutorul	

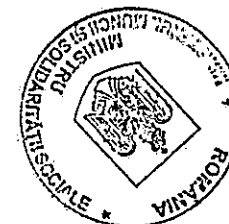
pentru efectuarea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice de către persoana care și-a pierdut autonomia funcțională;	
ș) îngrijitorul informal este persoana necalificată, membru al familiei, rudă sau orice altă persoană, care asigură îngrijirea personală, respectiv ajutorul pentru efectuarea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice de către persoana care și-a pierdut autonomia funcțională;	
t) locuirea reprezintă faptul de a trăi pe raza unei unități administrativ-teritoriale fără a deține o locuință principală sau secundară;	
ț) managementul serviciilor sociale reprezintă gestionarea de către conducerea desemnată legal a activităților și resurselor materiale, umane și financiare ale serviciului/instituției/unității de asistență socială;	
u) managementul de caz reprezintă o metodă de coordonare și integrare a tuturor activităților destinate grupurilor vulnerabile, de organizare și gestionare a măsurilor de asistență socială specifice, realizate de către asistenții sociali, în acord cu obiectivele stabilite în planurile de intervenție și/sau în planurile de servicii; în cadrul serviciului social, managementul de caz este asigurat de responsabilul de caz desemnat de furnizorul de servicii sociale, cu respectarea standardelor minime de calitate.	
v) mediul social de viață reprezintă ansamblul condițiilor de trai în familie și/sau gospodărie, al relațiilor sociale personale, inclusiv mediul în care persoana lucrează, este educată și își desfășoară activitățile sociale obișnuite;	
w) nevoia socială reprezintă ansamblul de cerințe indispensabile fiecărei persoane pentru asigurarea condițiilor strict necesare de viață, în vederea asigurării participării sociale sau, după caz, a integrării sociale;	
x) nevoia specială reprezintă ansamblul de cerințe indispensabile pentru asigurarea integrării sociale a persoanelor care, din cauza afecțiunilor de sănătate, genetice sau dobândite pe parcursul vieții, prezintă o dizabilitate, precum și a persoanelor care, din diverse motive de natură socială, sunt dezavantajate în dezvoltarea personală;	
y) planul individualizat de asistență și îngrijire este documentul elaborat de o echipă multidisciplinară cu participarea beneficiarului/reprezentantului său legal, în care sunt precizate serviciile furnizate beneficiarului;	
z) persoanele fără adăpost reprezintă o categorie socială formată din persoane singure ori familii care, din motive singulare sau cumulate	

de ordin social, medical, financiar-economic, juridic ori din cauza unor situații de forță majoră, trăiesc în stradă, locuiesc temporar la prieteni sau cunoscuți, se află în incapacitate de a susține o locuință în regim de închiriere ori sunt în risc de evacuare, se află în instituții sau penitenciare de unde urmează ca, în termen de 2 luni, să fie externate, respectiv eliberate și nu au domiciliu ori reședință;	
aa) persoanele cu dizabilități reprezintă acele persoane care au deficiențe fizice, mentale, intelectuale sau senzoriale de durată, deficiențe care, în interacțiune cu diverse bariere, pot îngreuna participarea deplină și efectivă a persoanelor în societate, în condiții de egalitate cu ceilalți;	Se abrogă
bb) persoanele vârstnice sunt persoanele care au împlinit vârsta de 65 de ani;	Se abrogă
cc) procesul de incluziune socială reprezintă ansamblul de măsuri și acțiuni multidimensionale din domeniile protecției sociale, ocupării forței de muncă, locuirii, educației, sănătății, informării-comunicării, mobilității, securității, justiției și culturii, destinate combaterii excluziunii sociale și asigurării participării active a persoanelor la toate aspectele economice, sociale, culturale și politice ale societății;	
dd) procesul de integrare socială reprezintă interacțiunea dintre individ sau grup și mediul social, prin intermediul căreia se realizează un echilibru funcțional al părților;	
ee) protecția socială se definește în contextul principiilor, valorilor și tradițiilor ce guvernează relațiile sociale dintre indivizi, grupuri, comunități și instituții în statele Uniunii Europene și reprezintă un ansamblu de măsuri și acțiuni care au ca scop asigurarea unui anumit nivel de bunăstare și securitate socială pentru întreaga populație și în mod special pentru anumite grupuri sociale. Protecția socială cuprinde două componente de bază: asigurările sociale în sistem contributiv și asistența socială noncontributivă;	
ff) protecția specială a copilului se definește ca fiind ansamblul de beneficii de asistență socială și servicii sociale, precum și programe, măsuri și acțiuni complementare destinate îngrijirii și dezvoltării copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților ori a copilului care nu poate fi lăsat în grija acestora, în vederea protejării intereselor sale;	
gg) reședința reprezintă adresa la care persoana fizică declară că are locuința secundară, alta decât cea de domiciliu;	
hh) sărăcia reprezintă starea unei/unui persoane/familii/grup/comunități manifestată prin lipsa resurselor strict necesare cumpărării bunurilor și serviciilor considerate a	

asigura nivelul minim de trai într-o anumită perioadă de timp, raportat la condițiile socioeconomice ale societății. Pragul de sărăcie reprezintă cuantificarea resurselor, iar standardele utilizate pentru stabilirea acestuia sunt influențate de nivelul general al costului vieții, precum și de specificul politicilor sociale adoptate;	
ii) serviciile comunitare sunt serviciile sociale organizate într-o unitate administrativ-teritorială organizată la nivel de comună, oraș, municipiu și privesc serviciile acordate la domiciliu și în centre de zi, precum și serviciile rezidențiale adresate exclusiv cetățenilor din unitatea administrativ-teritorială respectivă; sunt similare cu serviciile sociale acordate în comunitate;	ii) serviciile comunitare sunt serviciile sociale de interes local, organizate într-o unitate administrativ-teritorială la nivel de comună, oraș, municipiu adresate exclusiv cetățenilor din unitatea administrativ-teritorială respectivă;
	ii') <i>serviciul de asistență socială de urgență</i> - serviciu de asistență socială interinstituțional organizat pe baza protocoalelor de colaborare între unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale și instituțiile publice deconcentrate ale ministerelor și furnizori publici sau privați de servicii sociale prin care se asigură informarea, consilierea de urgență sau intervenția de urgență în afara programului de lucru al serviciilor publice de asistență socială, precum și în zilele libere și în timpul sărbătorilor legale pentru situațiile de urgență care nu pot aștepta până la prima zi lucrătoare; autoritățile publice asigură asistența socială de urgență în următoarele situații: copil abuzat, neglijat, găsit, persoană vârstnică abuzată, neglijată, abandonată, persoane cu dizabilități, victimă a violenței domestice, victime ale infracțiunii; serviciul de asistență socială de urgență include și liniile telefonice de urgență pentru victimele violenței domestice, victimele violenței sexuale, victimele traficului de persoane și victimele infracțiunilor, indiferent de natura infracțiunii, telefonul copilului și telefonul vârstnicului;
jj) situația de dificultate este situația în care se află o persoană care, la un moment dat, pe parcursul ciclului de viață, din cauze socioeconomice, de sănătate și/sau care rezultă din mediul social de viață dezavantajat, și-a pierdut sau limitat propriile capacități de integrare socială; în situația de dificultate se pot afla familii, grupuri de persoane și comunități, ca urmare a afectării majorității membrilor lor;	
kk) societatea civilă este formată din persoane asociate sub diferite forme, pe baza unor interese comune, și care își dedică timpul, cunoștințele și experiența pentru a-și promova și apăra drepturile și interesele; formele asociative pot fi, în principal, asociații și fundații, organizații sindicale și patronale, organizații culturale și de cult, precum și grupuri comunitare informale;	
ll) standardul de cost este costul minim aferent cheltuielilor anuale necesare furnizării serviciilor sociale, calculat pentru un beneficiar	ll) standardul <u>minim</u> de cost este costul aferent cheltuielilor anuale necesare implementării etapelor obligatorii ale procesului de acordare a serviciilor sociale,

pe tipuri de servicii sociale, potrivit standardelor minime de calitate și/sau altor criterii prevăzute de lege;	cu respectarea standardelor minime de calitate, calculat pentru un beneficiar, pe tipuri de servicii sociale, potrivit standardelor minime de calitate;
mm) standardul minim de calitate este un set de criterii aprobate prin acte normative obligatorii la nivel național a căror aplicare asigură un nivel minim acceptabil de performanță al procesului de furnizare a serviciilor sociale;	
nn) structurile comunitare consultative reprezintă asocierea formală sau informală a unor oameni de afaceri locali, preoți, cadre didactice, medici, consilieri locali, polițiști, alți membri ai comunității, în vederea sprijinirii autorităților administrației publice locale și furnizorilor de servicii sociale în soluționarea nevoilor de servicii sociale ale comunității;	
	nn ¹) <i>tehnician asistență socială</i> - persoana care deține certificat de calificare, de nivel 4 și care sprijină asistentul social și își desfășoară activitatea în coordonarea acestuia;
	nn ²) <i>tele-asistență socială</i> - acordarea asistenței sociale prin folosirea oricărui dispozitiv electronic de tip telefon, calculator, tabletă, smartphone sau în format electronic de tip internet, social media, chat online, text, video și email sau prin alt mijloc electronic, cu respectarea codului de etică și a codului de bună practică al asistentului social;
oo) testarea mijloacelor de existență a potențialilor beneficiari de servicii sociale reprezintă procedura de evaluare a veniturilor realizate și a bunurilor mobile și imobile deținute de persoană sau familie, necesare acoperirii nevoilor de consum ale acestora;	
pp) venitul reprezintă totalitatea sumelor pe care persoana sau membrii familiei le realizează/ primesc ca urmare a unei activități salarizate, independente sau agricole, așa cum sunt acestea definite de Codul fiscal, din valorificarea, folosirea, cedarea unor bunuri aflate în proprietate, precum și cele care provin din drepturi de asigurări sociale de stat, asigurări de șomaj, asistență socială, obligații legale de întreținere, alte indemnizații, alocații și ajutoare cu caracter permanent ori creanțe legale;	
qq) victima traficului de persoane reprezintă persoana fizică, subiect pasiv al faptelor de amenințare, violență sau al altor forme de constrângere, răpire, fraudă, înșelăciune și abuz de autoritate, indiferent dacă participă sau nu în procesul penal în calitate de parte vătămată;	
rr) violența în familie se referă la orice acțiune fizică sau verbală, săvârșită cu intenție de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiași familii, care provoacă o suferință fizică, psihică, sexuală sau un prejudiciu material.	rr) violența domestică se referă la orice inacțiune sau acțiune intenționată de violență fizică, sexuală, psihologică, economică, socială, spirituală sau cibernetică, care se produce în mediul familial sau domestic ori între soți sau foști

	soți, precum și între actuali sau foști parteneri, indiferent dacă agresorul locuiește sau a locuit împreună cu victima;”
	ss) <i>pachetul minim de asistență socială</i> - activitățile desfășurate de către serviciul public de asistență socială din comune, orașe, municipii și sectoarele municipiului București, prin care se asigură cel puțin activități de informare și consiliere, identificarea și evaluarea nevoilor persoanelor și familiilor aflate în situații de risc, în vederea realizării de acțiuni și măsuri cu caracter preventiv, stabilirea planului de intervenție în vederea acordării beneficiilor de asistență socială și serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, măsuri și acțiuni de conștientizare privind riscurile sociale, măsuri și acțiuni de urgență în vederea reducerii efectelor situațiilor de criză, măsuri și acțiuni de sprijin în vederea menținerii în comunitate a persoanelor în dificultate, activități și servicii de consiliere, măsuri și acțiuni care au drept scop prevenirea sau limitarea unor situații de dificultate ori vulnerabilitate, care pot duce la marginalizare sau excluziune socială, dezvoltarea de programe de dezvoltare comunitară, prevenirea oricărei forme de dependență prin acțiuni de identificare, ajutor, susținere, informare, consiliere, asigurarea referirii beneficiarului către alte servicii sociale sau alte servicii de interes public general, gestionarea activă a procedurilor de conlucrare cu serviciile educaționale, medicale, de locuire, ocupare și altele asemenea, precum și alte măsuri prevăzute în legile speciale. șș) <i>urgența socială</i> se referă la situațiile de risc în care se pot afla persoane aparținând unor grupuri vulnerabile care necesită intervenție imediată/neîntârziată, constând în adăpost, alimente, îmbrăcăminte, îngrijire medicală sau medico-legală, terapie/consiliere psihologică, acces la servicii de suport pentru persoanele victime ale abuzului, neglijenței, abandonului, infracțiunii; declanșatorul situației de urgență poate fi o situație de calamitate naturală, accidente, incendii, ori acțiuni și comportamente umane violente, cu consecințe traumatizante asupra persoanelor victimă; mecanismul de intervenție în situația de urgență socială presupune intervenția coordonată și rapidă, pe o durată determinată de timp, a tuturor actorilor publici și privați cu rol în domeniul social și medico-social, sanitar sau al protecției civile.”
CAPITOLUL II	
Sistemul de beneficii de asistență socială	
SECȚIUNEA 1	
Definirea și clasificarea beneficiilor de asistență socială	
ART. 7	
Beneficiile de asistență socială reprezintă o formă de suplimentare sau de substituie a veniturilor individuale/familiale obținute din	

muncă, în vederea asigurării unui nivel de trai minimal, precum și o formă de sprijin în scopul promovării incluziunii sociale și creșterii calității vieții anumitor categorii de persoane ale căror drepturi sociale sunt prevăzute expres de lege.	
ART. 8 (1) Beneficiile de asistență socială, în funcție de condițiile de eligibilitate, se clasifică astfel: a) beneficii de asistență socială selective, bazate pe testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei; b) beneficii de asistență socială universale, acordate fără testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei; c) beneficii de asistență socială categoriale, acordate pentru anumite categorii de beneficiari, cu sau fără testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure ori familiei. (2) Testarea mijloacelor de trai ale persoanei singure sau familiei, prevăzută la alin. (1) lit. a), are în vedere: a) evaluarea veniturilor bănești reprezentate de toate veniturile realizate în țară sau în afara graniței țării, inclusiv cele care provin din drepturi de asigurări sociale de stat, asigurări de șomaj, obligații legale de întreținere, indemnizații, alocații, ajutoare cu caracter permanent, alte creanțe legale; b) evaluarea bunurilor și a veniturilor ce pot fi obținute prin valorificarea/utilizarea bunurilor mobile și imobile aflate în proprietate ori folosință. (3) În funcție de scopul și natura lor, beneficiile de asistență socială prevăzute la alin. (1) lit. a) și, după caz, lit. c) se acordă fie doar în baza evaluării veniturilor bănești, fie în baza evaluării cumulate a veniturilor bănești, a bunurilor și a veniturilor ce pot fi obținute prin valorificarea/utilizarea bunurilor mobile și imobile aflate în proprietate ori folosință.	
ART. 9 (1) Beneficiile de asistență socială, în funcție de scopul lor, se clasifică astfel: a) beneficii de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială; b) beneficii de asistență socială pentru susținerea copilului și familiei; c) beneficii de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale; d) beneficii de asistență socială pentru situații deosebite. (2) Beneficiile de asistență socială se acordă în bani sau în natură și cuprind alocații, indemnizații, ajutoare sociale și facilități.	

(3) Facilitățile prevăzute la alin. (2) se acordă pentru anumite categorii de beneficiari și pot fi:

a) facilități reprezentate de asigurarea plății unor contribuții de asigurări sociale și/sau asimilarea unor perioade de contribuție;

b) facilități de acces la mediul fizic, informațional și comunicațional.

(4) Facilitățile prevăzute la alin. (3) pot fi completate de facilități fiscale, acordate în condițiile legii.

(5) Beneficiile de asistență socială în natură prevăzute la alin. (2) pot fi ajutoare materiale constând în bunuri de folosință personală sau îndelungată și alimentare, acordate individual ori în cadrul unor programe destinate facilitării accesului la educație, sănătate și ocupare.

(6) În situația în care persoanele cărora li se acordă beneficiile de asistență socială prevăzute la alin. (1) se încadrează/se reîncadrează în muncă, își reiau activitatea profesională sau încep o activitate pe cont propriu, acestea pot beneficia, după caz, în condițiile prevăzute de legile speciale, de:

a) majorări ale beneficiului de asistență socială acordat, dacă se încadrează în condițiile de eligibilitate;

b) prelungirea perioadei de acordare a beneficiului de asistență socială cu maximum 3 luni, începând cu luna încadrării în muncă;

c) stimulente pentru suplinirea unor servicii sociale;

d) alte drepturi prevăzute de lege.

(7) Refuzul unui loc de muncă, al participării la cursuri de formare/calificare/recalificare sau la alte măsuri active prevăzute de lege poate conduce, în condițiile prevăzute de legile speciale, la diminuarea cuantumului beneficiului de asistență socială sau la încetarea acestuia și interdicția de acordare a unui nou beneficiu de asistență socială pe o perioadă de timp determinată.

(8) Angajatorii care încadrează în muncă persoane cărora li se acordă beneficii de asistență socială pot beneficia, în condițiile legii, de facilități fiscale sau de altă natură.

(9) Beneficiile de asistență socială finanțate din bugetul de stat și, după caz, din bugetele locale se acordă sub rezerva achitării de către beneficiar a obligațiilor de plată față de bugetul local.

La articolul 9 alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(9) Beneficiile de asistență socială finanțate din bugetul de stat și, după caz, din bugetele locale se pot acorda, în condițiile legilor speciale, sub rezerva achitării de către beneficiar a obligațiilor de plată față de bugetul local."

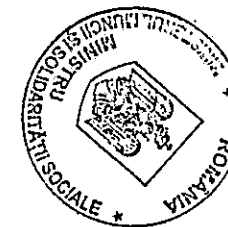
ART. 10

În funcție de beneficiarul acestora, beneficiile de asistență socială pot avea:

Articolul 10 se modifică și se completează după cum urmează:

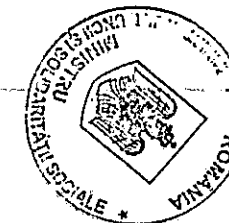
"Art.10 - (1) În funcție de beneficiarul acestora, beneficiile de asistență socială pot avea:

a) caracter individual, acordate persoanei singure, unuia sau mai multor membri din familie a căror nevoie identificată constituie o situație particulară și necesită intervenție individualizată; b) caracter familial, acordate pentru creșterea calității vieții în familie și menținerea unui mediu familial propice realizării funcțiilor de bază ale acesteia.	a) caracter individual, acordate persoanei singure, unuia sau mai multor membri din familie a căror nevoie identificată constituie o situație particulară și necesită intervenție individualizată; b) caracter familial, acordate pentru creșterea calității vieții în familie și menținerea unui mediu familial propice realizării funcțiilor de bază ale acesteia. (2) În funcție de bugetul din care acestea sunt susținute, beneficiile de asistență socială pot fi: a) cu caracter general, susținute de la bugetul de stat și reglementate prin legi speciale; b) cu caracter comunitar, susținute din bugetele locale și reglementate prin hotărâri ale consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București."
SECȚIUNEA a 2-a Categoriile de beneficii de asistență socială	
ART. 11 Beneficiile de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială se acordă pe perioade determinate de timp sau pentru situații punctuale și pot cuprinde următoarele categorii principale: a) ajutoare sociale susținute din bugetul de stat, acordate focalizat, pentru categoriile de populație aflate în risc de sărăcie; b) ajutoare sociale comunitare susținute din bugetele locale, acordate focalizat, ca măsuri individuale de suport pentru depășirea unor situații de dificultate temporară; c) ajutoare de urgență susținute din bugetul de stat și/sau din bugetele locale, acordate pentru situații datorate calamităților naturale, incendiilor, accidentelor etc.; d) burse sociale și ajutoare financiare pentru facilitarea accesului la educație, susținute din bugetul de stat și/sau din bugetele locale; e) ajutoare în natură, alimentare și materiale, inclusiv cele acordate în cadrul programelor de sprijin educațional pentru copiii și tinerii proveniți din familii defavorizate, susținute din bugetul de stat și/sau bugetele locale, cum ar fi programe pentru suplimente alimentare, rechizite și alte materiale necesare în procesul de educație; f) ajutorul acordat din bugetul de stat pentru refugiați, precum și persoanelor care au obținut protecție subsidiară în România, în condițiile prevăzute de lege; g) facilități privind utilizarea mijloacelor de transport în comun, accesul la comunicare și informare, precum și alte facilități prevăzute de lege.	

ART. 12 Beneficiile pentru susținerea copilului și a familiei au în vedere nașterea, educația și întreținerea copiilor și cuprind următoarele categorii principale: a) alocații pentru copii; b) alocații pentru copiii lipsiți, temporar sau permanent, de ocrotirea părinților; c) indemnizații pentru creșterea copiilor; d) facilități, în condițiile legii.	
ART. 13 (1) Beneficiile de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale se acordă atât pentru asigurarea nevoilor de bază ale vieții, cât și în scopul promovării și garantării exercitării de către acestea a drepturilor și libertăților fundamentale și participării depline la viața societății. (2) Principalele categorii de beneficii de asistență socială pentru sprijinirea persoanelor cu nevoi speciale sunt următoarele: a) alocații pentru persoanele cu dizabilități; b) indemnizații de îngrijire; c) facilități, în condițiile legii.	
ART. 14 (1) Nivelurile, respectiv cuantumul beneficiilor de asistență socială se stabilesc în raport cu indicatorul social de referință, prin aplicarea unui indice social de inserție. (2) Indicatorul social de referință (ISR) reprezintă unitatea exprimată în lei la nivelul căreia se raportează beneficiile de asistență socială, suportate din bugetul de stat, acordate atât în vederea asigurării protecției persoanelor în cadrul sistemului de asistență socială, cât și în vederea stimulării persoanelor beneficiare ale sistemului de asistență socială, pentru a se încadra în muncă. (3) Valoarea indicatorului social de referință este cea prevăzută de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare. (4) Indicele social de inserție (ISI) este coeficientul de multiplicare aplicabil indicatorului social de referință și se stabilește în raport cu tipul de familie, precum și cu scopul beneficiului de asistență socială. (5) Nivelul beneficiilor de asistență socială cumulate de o persoană singură sau, după caz, de o familie nu poate depăși un coeficient raportat la valoarea indicatorului social de referință. Coeficientul se stabilește anual prin hotărâre a Guvernului, în funcție de tipul	Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins: "Art.14 - Nivelurile, respectiv cuantumul beneficiilor de asistență socială, precum și modalitatea de actualizare a acestora se stabilesc prin legile speciale care instituie dreptul, potrivit prevederilor art. 10 alin.(2)."

familiei și al beneficiilor de asistență socială la care aceasta sau membrii acesteia, respectiv persoana singură au dreptul.	
SECȚIUNEA a 3-a Administrarea beneficiilor de asistență socială	
ART. 15 (1) Statul acordă beneficiile de asistență socială prin autoritățile administrației publice centrale sau locale, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare în domeniu. (2) Beneficiile de asistență socială acordate de autoritățile administrației publice centrale, direct sau prin instituțiile aflate în subordinea acestora, se stabilesc în bani sau în natură și reprezintă măsuri financiare destinate asigurării unui standard minim de viață, susținerii familiei și copilului, promovării și garantării exercitării de către persoanele cu nevoi speciale a drepturilor și libertăților fundamentale. (3) Beneficiile de asistență socială acordate de autoritățile administrației publice locale se stabilesc în bani sau în natură și sunt măsuri complementare celor prevăzute la alin. (2), susținute din bugetele locale.	
ART. 16 (1) Dreptul la beneficii de asistență socială se acordă la cererea scrisă a persoanei îndreptățite, a reprezentantului familiei sau a reprezentantului legal al persoanei îndreptățite. (2) Cererea este formularul tipizat care conține date privind componența familiei, veniturile realizate de membrii acesteia, bunurile deținute, date referitoare la situația educațională și profesională a acestora, precum și informații referitoare la nevoile speciale și situațiile particulare în care aceștia se află. (3) Cererea este însoțită în mod obligatoriu de documentele doveditoare privind componența familiei, veniturile realizate de membrii acesteia sau de persoana singură, precum și de orice alte documente privind situația membrilor familiei, prevăzute de lege. (4) Pentru solicitarea beneficiilor de asistență socială finanțate din bugetul de stat se utilizează un formular unic de cerere. Formularul unic de cerere se stabilește prin hotărâre a Guvernului, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. (5) Pentru beneficiile de asistență socială acordate din bugetele locale, autoritățile administrației publice locale utilizează formulare de cerere aprobate prin hotărâri ale consiliilor locale.	La art. 16, alin. (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins: " (1) Dreptul la beneficii de asistență socială se acordă la cererea scrisă a persoanei îndreptățite, a reprezentantului familiei sau a reprezentantului legal al persoanei îndreptățite sau din oficiu în condițiile reglementate prin legile speciale. (3) Cererea este însoțită de documentele doveditoare privind componența familiei, veniturile realizate de membrii acesteia sau de persoana singură, precum și de orice alte documente privind situația membrilor familiei, prevăzute de lege. (4) Pentru solicitarea beneficiilor de asistență socială finanțate din bugetul de stat se utilizează formulare de cerere care se stabilesc prin legislația specială."
ART. 17 (1) Cererea, însoțită de documentele justificative, se depune și se înregistrează la autoritatea administrației publice locale în a cărei	La art. 17, alin. (2) și alin. (4) se modifică și vor avea următorul cuprins: " (2) Pentru beneficiile de asistență socială plătite din bugetul de stat, cererea prevăzută la alin. (1), se transmite până pe data de 5 a lunii următoare, pentru

rază teritorială domiciliază, își are reședința sau, după caz, locuiește/trăiește familia ori persoana singură care solicită unul sau mai multe beneficii de asistență socială. (2) Pentru beneficiile de asistență socială plătite din bugetul de stat, cererea, certificată de primar, se transmite până pe data de 5 a lunii următoare, pentru luna anterioară, la structura sau, după caz, la serviciul deconcentrat din subordinea plătitului dreptului, pe bază de borderou, al cărui model se stabilește prin hotărâre a Guvernului, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. (3) Verificarea îndeplinirii condițiilor de eligibilitate se realizează de către autoritățile administrației publice centrale sau locale, în funcție de tipul și natura beneficiului de asistență socială, pe baza documentelor doveditoare ce însoțesc cererea, a informațiilor furnizate de celelalte baze de date deținute de autorități ale administrației publice centrale și locale, precum și a altor proceduri stabilite de lege. (4) În termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, sistemul informatic integrat va asigura verificarea datelor înscrise în cerere, precum și a altor informații referitoare la solicitant și situația socioeconomică a acestuia. (5) Începând cu data la care se împlinesc 6 luni de la începerea funcționării sistemului informatic integrat, cererea se va putea depune fără a fi necesare documente doveditoare. Acestea se vor prezenta doar la solicitarea expresă a autorităților prevăzute la alin. (1) pentru stabilirea anumitor beneficii de asistență socială prevăzute de lege.	luna anterioară, la structura sau, după caz, la serviciul deconcentrat din subordinea plătitului dreptului. Modalitatea de transmitere se stabilește prin legile speciale. (4) În vederea solicitării și acordării beneficiilor de asistență - socială se implementează sistemul informatic integrat care va asigura atât primirea electronică a cererilor, cât și verificarea datelor înscrise în cerere, precum și a altor informații referitoare la solicitant și situația socioeconomică a acestuia." La articolul 17 alineatul (5) se abrogă.
	La articolul 17, după alineatul (5) al se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins: "(6) Verificarea prevăzută la alin.(3) are în vedere atât respectarea condițiilor de eligibilitate, cât și determinarea situațiilor de dificultate ori a nevoilor sociale ale membrilor familiei și poate constitui parte a evaluării inițiale prevăzută la art. 46 lit. a)."
ART. 18 (1) Soluționarea cererii privind acordarea dreptului se face prin actul administrativ emis de autoritatea administrației publice centrale sau locale. (2) Verificarea îndeplinirii de către solicitant a condițiilor de acordare a dreptului se realizează pe baza actelor doveditoare și a informațiilor și procedurilor prevăzute la art. 17 alin. (3).	

(3) În situația în care sunt îndeplinite condițiile legale, dreptul la beneficiile de asistență socială se acordă începând cu luna următoare depunerii cererii. (4) Încetarea dreptului se face începând cu luna următoare celei în care nu mai sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate. (5) Procedura de înregistrare și soluționare a cererii de acordare a beneficiilor de asistență socială se reglementează prin legi speciale.	
ART. 19 Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile publice furnizează, fără plată, autorităților administrației publice centrale sau locale care asigură beneficiile de asistență socială, date și informații din bazele de date deținute, gestionate sau administrate, necesare pentru realizarea verificărilor prevăzute la art. 17 alin. (3) și art. 18 alin. (2).	
ART. 20 (1) Plata beneficiilor sociale se poate efectua, în funcție de specificul acestora și opțiunea titularului, prin mandat poștal, în cont bancar, în tichete sociale sau altă formă de plată, conform legii. Modalitatea de acordare a tichetelor sociale se stabilește prin legile speciale. (2) Plata beneficiilor de asistență socială se efectuează în luna curentă pentru luna anterioară, iar prima plată a acestora se efectuează în termen de maximum 30 de zile de la stabilirea dreptului. (3) În cazul achitării drepturilor de beneficii de asistență socială prin mandat poștal sau în cont bancar, ordonatorii principali de credite, ordonatorii secundari/terțiari de credite sau persoanele delegate să îndeplinească această atribuție încheie la nivel național, respectiv local, convenții cu furnizorul de servicii poștale, cu respectarea prevederilor legale privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.	Articolul 20 se modifică și se completează după cum urmează: "Art. 20 - (1) Plata beneficiilor sociale de asistență socială se poate efectua, în funcție de specificul acestora și opțiunea titularului, prin mandat poștal, în cont bancar, sau altă formă de plată, conform legii. (2) Plata beneficiilor de asistență socială se poate efectua și sub forma tichetelor sociale. Modalitatea de acordare a tichetelor sociale se stabilește, în funcție de bugetul din care se suportă beneficiul, fie prin legile speciale, fie prin hotărâri ale consiliilor județene ori consiliilor locale. (3) Plata beneficiilor de asistență socială se efectuează în luna curentă pentru luna anterioară, cu excepția situațiilor în care legea specială prevede altfel. (4) În cazul achitării drepturilor de beneficii de asistență socială prin mandat poștal sau în cont bancar, ordonatorii principali de credite, ordonatorii secundari/terțiari de credite sau persoanele delegate să îndeplinească această atribuție încheie la nivel național, respectiv local, convenții/contracte cu furnizorul de servicii cu respectarea prevederilor legale privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii."
ART. 21 (1) Pentru achitarea drepturilor se stabilește un comision de transmitere. (2) În cazul achitării drepturilor în cont bancar, comisionul prevăzut la alin. (1) nu poate fi mai mare de 0,1% din drepturile achitate și va fi stabilit prin negociere, între autoritățile administrației publice centrale sau, după caz, locale și unitățile bancare. (3) În cazul achitării drepturilor prin mandat poștal, comisionul prevăzut la alin. (1) se calculează prin aplicarea unui coeficient	La art. 21, alin. (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins: "(3) În cazul achitării drepturilor prin mandat poștal, comisionul prevăzut la alin. (1) se stabilește prin legea bugetară anuală. (4) Condițiile de plată și fluxul financiar al plăților se stabilesc prin Convenția/Contractul încheiată/încheiat între părți."

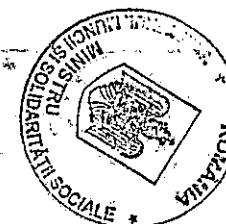
negociabil ce nu poate depăși nivelul stabilit prin legea bugetară anuală. (4) Condițiile de plată și fluxul financiar al plăților se stabilesc prin Convenția încheiată între părți.	
SECȚIUNEA a 4-a Noțiuni specifice sistemului de beneficii de asistență socială	
ART. 22 (1) Prin familie se înțelege soțul și soția sau soțul, soția și copiii lor necăsătoriți, care au domiciliul ori reședința comună înscrisă în actele de identitate și care gospodăresc împreună. (2) Se consideră familie și frații fără copii, care gospodăresc împreună și au domiciliul sau reședința comună, separat de domiciliul ori reședința părinților. (3) Se asimilează termenului familie, bărbatul și femeia necăsătoriți, cu copiii lor și ai fiecăruia dintre ei, care locuiesc și gospodăresc împreună, dacă aceasta se consimțenează în ancheta socială. (4) Familia extinsă desemnează copilul, părinții și rudele acestuia până la gradul IV inclusiv. (5) Termenul familie monoparentală desemnează familia formată din persoana singură și copilul/copiii aflați în întreținere și care locuiesc împreună cu aceasta. (6) Prin persoană singură, se înțelege persoana care se află în una dintre următoarele situații: a) este necăsătorită; b) este văduvă; c) este divorțată; d) al cărei soț/soție este declarat/declarată dispărut/dispărută prin hotărâre judecătorească; e) al cărei soț/soție este arestat/arestată preventiv pe o perioadă mai mare de 30 de zile sau execută o pedeapsă privativă de libertate și nu participă la întreținerea copiilor; f) nu a împlinit vârsta de 18 ani și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - e); g) a fost numită tutore sau i s-au încredințat ori dat în plasament unul sau mai mulți copii și se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) - e). (7) Prin termenul copil se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii.	
ART. 23 (1) Reprezentantul familiei este membrul familiei care are capacitate deplină de exercițiu a drepturilor civile și care solicită, în numele	

familiei, acordarea drepturilor la beneficii de asistență socială. Reprezentantul familiei se stabilește de către soți sau, în caz de neînțelegere între aceștia, de către autoritatea tutelară. (2) În cazul familiei monoparentale, reprezentantul familiei este persoana singură. (3) În cazul persoanei singure care are copii în întreținere și nu a împlinit vârsta de 18 ani, reprezentantul familiei este persoana singură, dacă are capacitate deplină de exercițiu sau, după caz, reprezentantul legal/ocrotitorul legal al acesteia. (4) Reprezentantul legal este persoana desemnată, în condițiile legii, să reprezinte interesul persoanei lipsite de capacitate deplină de exercițiu a drepturilor civile sau al persoanei lipsite de discernământ. (5) Reprezentantul legal al copilului este părintele sau persoana desemnată potrivit legii să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de copil.	
ART. 24 (1) Prin locuința de domiciliu sau reședință se înțelege construcția aflată în proprietate personală ori închiriată sau asupra căreia exercită un drept de folosință în condițiile legii, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, formată din una sau mai multe camere, care acoperă condițiile minime de odihnă, preparare a hranei, educație și igienă ale persoanei singure sau familiei, conform anexei nr. 1 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (2) Se asimilează locuinței de domiciliu sau reședinței și locuința de necesitate, precum și locuința socială, astfel cum sunt acestea definite potrivit prevederilor Legii nr. 114/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare. (3) Prin locuință cu condiții improprii se înțelege locuința improvizată sau construcția cu destinație de locuință care nu îndeplinește cerințele minime prevăzute la lit. A din anexa nr. 1 la Legea nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (4) Prin persoană fără locuință se înțelege persoana care nu are stabilit un domiciliu sau o reședință, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, nu deține o locuință principală sau, după caz, o locuință secundară.	
ART. 25 (1) Livretul de familie, astfel cum acesta este stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 495/1997 privind conținutul, eliberarea și actualizarea livretului de familie, reprezintă documentul doveditor privind componența familiei în vederea acordării beneficiilor sociale.	Articolul 25 se abrogă.

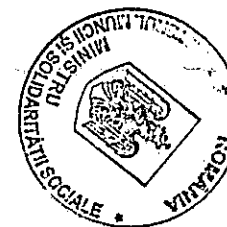
(2) Livretul de familie se eliberează și se actualizează în condițiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 495/1997.	
ART. 26 (1) Titularul beneficiilor de asistență socială este persoana îndreptățită sau, după caz, reprezentantul familiei. (2) Pentru beneficiile de asistență socială care au caracter familial, beneficiarul este familia. (3) Pentru beneficiile de asistență socială care au caracter individual, beneficiarul este persoana îndreptățită	
CAPITOLUL III Sistemul de servicii sociale	
SECȚIUNEA 1 Definirea și clasificarea serviciilor sociale	
ART. 27 (1) Serviciile sociale reprezintă activitatea sau ansamblul de activități realizate pentru a răspunde nevoilor sociale, precum și celor speciale, individuale, familiale sau de grup, în vederea depășirii situațiilor de dificultate, prevenirii și combaterii riscului de excluziune socială, promovării incluziunii sociale și creșterii calității vieții. (2) Serviciile sociale sunt servicii de interes general și se organizează în forme/structuri diverse, în funcție de specificul activității/activităților derulate și de nevoile particulare ale fiecărei categorii de beneficiari.	
ART. 28*) (1) Serviciile sociale au caracter proactiv și presupun o abordare integrată a nevoilor persoanei, în relație cu situația socioeconomică, starea de sănătate, nivelul de educație și mediul social de viață al acesteia. (2) Pornind de la nevoile fiecărei persoane, serviciile sociale pot avea o adresabilitate mai largă, la nivel de grup sau comunitate. (3) Pentru realizarea unor acțiuni sociale coerente, unitare și eficiente în beneficiul persoanei, serviciile sociale se pot organiza și acorda în sistem integrat cu serviciile de ocupare, de sănătate, de educație, precum și cu alte servicii sociale de interes general, după caz.	
ART. 29 Clasificarea serviciilor sociale are la bază următoarele criterii: a) scopul serviciului; b) categoriile de beneficiari cărora li se adresează; c) regimul de asistare, respectiv regimul rezidențial sau nerezidențial;	

d) locul de acordare; e) regimul juridic al furnizorului de servicii sociale; f) regimul de acordare.	
ART. 30 (1) După scopul lor, serviciile sociale pot fi clasificate în: servicii de asistență și suport pentru asigurarea nevoilor de bază ale persoanei, servicii de îngrijire personală, de recuperare/reabilitare, de inserție/reinserție socială etc. (2) După categoriile de beneficiari, serviciile sociale pot fi clasificate în servicii sociale destinate copilului și/sau familiei, persoanelor cu dizabilități, persoanelor vârstnice, victimelor violenței în familie, persoanelor fără adăpost, persoanelor cu diferite adicții, respectiv consum de alcool, droguri, alte substanțe toxice, internet, jocuri de noroc etc., victimelor traficului de persoane, persoanelor private de libertate, persoanelor sancționate cu măsură educativă sau pedeapsă neprivativă de libertate aflate în supravegherea serviciilor de probațiune, persoanelor cu afecțiuni psihice, persoanelor din comunități izolate, șomerilor de lungă durată, precum și servicii sociale de suport pentru aparținătorii beneficiarilor. (3) După regimul de asistare, serviciile sociale se clasifică în: a) servicii cu cazare, pe perioadă determinată sau nedeterminată: centre rezidențiale, locuințe protejate, internate de tip social, adăposturi de noapte etc.; b) servicii fără cazare: centre de zi, centre și/sau unități de îngrijire la domiciliu, cantine sociale, servicii mobile de acordare a hranei, ambulanța socială etc. (4) După locul de acordare, serviciile sociale se asigură: a) la domiciliul beneficiarului; b) în centre de zi; c) în centre rezidențiale; c¹) în internate de tip social; d) la domiciliul persoanei care acordă serviciul; e) în comunitate. (5) După regimul juridic al furnizorului, serviciile sociale pot fi organizate ca structuri publice sau private. (6) După regimul de acordare serviciile se acordă în regim normal și regim special: a) servicii acordate în regim de accesare, contractare și documentare uzuale; b) servicii acordate în regim special cu eligibilitate și accesibilitate extinsă, care vizează măsurile preventive care se oferă în regim de birocrație redusă și un set de servicii sociale, care vor fi accesate de	La alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: "a) servicii cu cazare, pe perioadă determinată sau nedeterminată: centre rezidențiale, locuințe protejate, adăposturi de noapte sau alte categorii de centre cu cazare stabilite în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare;" La alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: "a) în locuința de domiciliu sau reședință a beneficiarului, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art.24;" La articolul 30, alineatul (4), litera c1) se abrogă. Litera b) a articolului 30 alin.(6) se modifică și va avea următorul cuprins: " b) servicii acordate în regim special cu eligibilitate și accesibilitate extinsă, care vizează măsurile preventive care se oferă în regim de birocrație redusă și un set de servicii sociale, care vor fi accesate de beneficiari doar în condițiile păstrării anonimatului, respectiv de persoane dependente de droguri, alcool, persoane care practică prostituția, victimele violenței în familie, victime ale traficului de persoane. Serviciile acordate în regim special pot fi furnizate fără a încheia contract cu beneficiarii;"

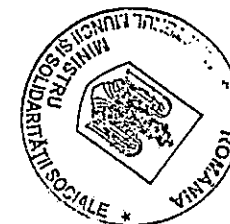
beneficiari doar în condițiile păstrării anonimatului, respectiv de persoane dependente de droguri, alcool, prostituate, victimele violenței în familie etc. Serviciile acordate în regim special pot fi furnizate fără a încheia contract cu beneficiarii; c) categoria serviciilor acordate în regim special este reglementată prin lege specială.	
ART. 31 (1) Serviciile de îngrijire personală se adresează persoanelor dependente care, ca urmare a pierderii autonomiei funcționale din cauze fizice, psihice sau mintale, necesită ajutor semnificativ pentru a realiza activitățile uzuale ale vieții de zi cu zi. (2) Situația de dependență este o consecință a bolii, traumei și dizabilității și poate fi exacerbată de absența relațiilor sociale și a resurselor economice adecvate.	Articolele 31-33 se abrogă.
ART. 32 (1) Ajutorul acordat pentru îndeplinirea activităților uzuale ale vieții zilnice privește două categorii de activități: a) activități de bază ale vieții zilnice, în principal: asigurarea igienei corporale, îmbrăcare și dezbrăcare, hrănire și hidratare, asigurarea igienei eliminărilor, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare; b) activități instrumentale ale vieții zilnice, în principal: prepararea hranei, efectuarea de cumpărături, activități de menaj și spălătorie, facilitarea deplasării în exterior și însoțire, activități de administrare și gestionare a bunurilor, acompaniere și socializare. (2) Îngrijirea persoanei care necesită pe o perioadă mai lungă de 60 de zile ajutor pentru îndeplinirea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice este definită ca îngrijire de lungă durată. (3) Îngrijirea de lungă durată se asigură la domiciliu, în centre rezidențiale, în centre de zi, la domiciliul persoanei care acordă serviciul și în comunitate.	
ART. 33 (1) Serviciile de îngrijire personală se pot organiza și acorda integrat cu alte servicii, cum ar fi: a) servicii de îngrijire medicală; b) servicii de reabilitare și adaptare a mediului: mici amenajări, reparații și altele asemenea; c) alte servicii de recuperare/reabilitare: kinetoterapie, fizioterapie, gimnastică medicală, terapie ocupațională, psihoterapie, psihopedagogie, logopedie, podologie și altele asemenea.	

(2) Serviciile de îngrijire personală pot fiacompaniate de servicii de consiliere socială, juridică și de informare.	
ART. 34 Categoriile și tipurile de servicii sociale, activitățile și funcțiile aferente fiecărui tip de serviciu, precum și regulamentele-cadru de organizare și funcționare se stabilesc prin Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat prin hotărâre a Guvernului*), la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.	Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins: "Art.34 - Categoriile și tipurile de servicii sociale, activitățile principale aferente fiecărui tip de serviciu, precum și regulamentele-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, se stabilesc prin Nomenclatorul serviciilor sociale, elaborat cu respectarea Clasificării activităților din economia națională (CAEN) și aprobat prin hotărâre a Guvernului la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse."
SECȚIUNEA a 2-a Beneficiarii și furnizorii de servicii sociale	
ART. 35 (1) Beneficiază de servicii sociale persoanele și familiile aflate în situații de dificultate, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 4. (2) Grupurile și comunitățile aflate în situații de dificultate beneficiază de servicii sociale, în cadrul programelor de acțiune comunitară destinate prevenirii și combaterii riscului de marginalizare și excluziune socială, aprobate prin hotărâri ale consiliilor județene/locale.	Nemodificat, prevăzută contravenție La articolul 35, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins: "(3) Responsabilitatea inițierii programelor de acțiune comunitară destinate prevenirii și combaterii riscului de marginalizare și excluziune socială și a acordării serviciilor sociale prevăzute la art.56 alin.(1), revine autorității administrației publice locale, la propunerea asistentului social din cadrul serviciului public de asistență socială."
ART. 36 (1) Orice persoană dependentă are dreptul la servicii de îngrijire personală, acordate în funcție de nevoile individuale de ajutor, situația familială, socioeconomică și mediul personal de viață. (2) Beneficiarii serviciilor de îngrijire personală sunt persoanele vârstnice, persoanele cu dizabilități și bolnavii cronici.	Secțiunea 5-a la capitolul IV
Din OG nr.68/2003: ART. 26 (1) Beneficiarii de servicii sociale au următoarele drepturi: a) să li se respecte drepturile și libertățile fundamentale, fără discriminare pe bază de naștere, rasă, sex, religie, opinie sau orice altă circumstanță personală ori socială; b) să fie informați asupra situațiilor de risc, precum și asupra drepturilor sociale; c) să li se comunice, în termeni accesibili, informațiile privind drepturile fundamentale și măsurile legale de protecție, precum și cele privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru a le obține;	După articolul 36 se introduc două noi articole, art.36 ¹ și 36 ² care vor avea următorul cuprins: "Art. 36 ¹ - (1) Beneficiarii de servicii sociale au următoarele drepturi: a) să li se respecte drepturile și libertățile fundamentale, fără discriminare; b) să fie informați asupra situațiilor de risc, precum și asupra drepturilor sociale; c) să li se comunice, în limbaj simplu informații accesibile privind drepturile fundamentale și măsurile legale de protecție, precum și cele privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru a le obține; d) să participe la procesul de luare a deciziilor în furnizarea serviciilor sociale; e) să li se asigure păstrarea confidențialității asupra informațiilor furnizate și primite;

d) să participe la procesul de luare a deciziilor în furnizarea serviciilor sociale; e) să li se asigure păstrarea confidențialității asupra informațiilor furnizate și primite; f) să li se asigure continuitatea serviciilor sociale furnizate, atât timp cât se mențin condițiile care au generat situația de dificultate; g) să fie protejați de lege atât ei, cât și bunurile lor, atunci când nu au capacitate de decizie, chiar dacă sunt îngrijiți în familie sau într-o instituție; h) să li se garanteze demnitatea și intimitatea; i) să li se respecte viața intimă; j) să participe la luarea deciziilor privind intervenția socială care li se aplică, putând alege variante de intervenții, dacă acestea există; k) să participe la evaluarea serviciilor sociale primite; l) să participe în organismele de reprezentare ale furnizorilor de servicii sociale; m) să fie respectate toate drepturile speciale care privesc minorii sau persoanele cu handicap. (2) Informațiile confidențiale pot fi dezvăluite fără acordul beneficiarilor în următoarele situații: a) atunci când dispozițiile legale o prevăd în mod expres; b) când este pusă în pericol viața persoanei beneficiare sau a membrilor unui grup social; c) pentru protecția vieții, integrității fizice sau a sănătății persoanei, în cazul în care aceasta se află în incapacitate fizică, psihică, senzorială ori juridică de a-și da consimțământul. ART. 27 Beneficiarii de servicii sociale au următoarele obligații: a) să furnizeze informații corecte cu privire la identitate, situație familială, socială, medicală și economică; b) să participe la procesul de furnizare a serviciilor sociale; c) să contribuie, în conformitate cu legislația în vigoare, la plata serviciilor sociale furnizate, în funcție de tipul serviciului și de situația lor materială; d) să comunice orice modificare intervenită în legătură cu situația lor personală.	f) să li se asigure continuitatea serviciilor sociale furnizate, atât timp cât se mențin condițiile care au generat situația de dificultate; g) să fie protejați de lege atât ei, cât și bunurile lor, atunci când nu au capacitate de decizie, chiar dacă sunt îngrijiți în familie sau într-o instituție; h) să li se respecte demnitatea și intimitatea; i) să participe la luarea deciziilor privind intervenția socială, putând alege variante de intervenții, dacă acestea există; j) să participe la evaluarea serviciilor sociale primite; k) să participe în organismele de reprezentare ale furnizorilor de servicii sociale. (2) Acordul persoanei beneficiare pentru divulgarea informațiilor confidențiale se asumă numai în formă scrisă. (3) Informațiile confidențiale pot fi dezvăluite fără acordul beneficiarilor în următoarele situații: a) atunci când dispozițiile legale o prevăd în mod expres; b) când este pusă în pericol viața persoanei beneficiare sau a membrilor unui grup social; c) pentru protecția vieții, integrității fizice sau a sănătății persoanei, în cazul în care aceasta se află în incapacitate fizică, psihică, senzorială ori juridică de a-și da consimțământul. (4) Prelucrarea datelor persoanelor beneficiare de servicii sociale, de către toate entitățile implicate în toate etapele procesului de acordare a serviciilor sociale se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016 /679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor - RGPD) precum și a celorlalte acte normative aplicabile protecției datelor.
	ART. 36² Beneficiarii de servicii sociale au următoarele obligații: a) să furnizeze informații corecte cu privire la identitate, situație familială, socială, medicală și economică; b) să participe la procesul de furnizare a serviciilor sociale;

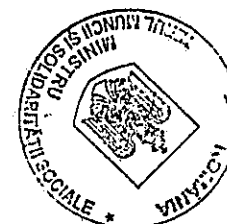
	c) să contribuie, în conformitate cu legislația în vigoare, la plata serviciilor sociale furnizate, în funcție de tipul serviciului și de situația lor materială; d) să comunice orice modificare intervenită în legătură cu situația lor personală; e) să respecte regulamentul de organizare și funcționare a serviciului social.”
ART. 37 (1) Furnizorii de servicii sociale sunt persoane fizice sau juridice, de drept public ori privat. (2) Furnizori publici de servicii sociale pot fi: a) structurile specializate din cadrul/subordinea autorităților administrației publice locale și autoritățile executive din unitățile administrativ-teritoriale organizate la nivel de comună, oraș, municipiu și sectoare ale municipiului București; b) autoritățile administrației publice centrale ori alte instituții aflate în subordinea sau coordonarea acestora care au stabilite prin lege atribuții privind acordarea de servicii sociale pentru anumite categorii de beneficiari; c) unitățile sanitare, unitățile de învățământ și alte instituții publice care dezvoltă, la nivel comunitar, servicii sociale integrate. (3) Furnizori privați de servicii sociale pot fi: a) organizațiile neguvernamentale, respectiv asociațiile și fundațiile; b) cultele recunoscute de lege; c) persoanele fizice autorizate în condițiile legii; d) filialele și sucursalele asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare; #M1 e) operatorii economici cu scop lucrativ, pentru toate categoriile de servicii sociale organizate în condițiile legii, cu excepția celor prevăzute la art. 73 alin. (2) lit. a) și c), la art. 77 și 78, precum și a celor prevăzute la art. 83.	”Art. 37. (1) Furnizorii de servicii sociale sunt: a) persoane juridice de drept public, care au atribuții stabilite prin lege privind acordarea serviciilor sociale; b) persoane fizice sau juridice de drept privat, cu sau fără scop lucrativ, care au prevăzute în actul de înființare/statut acordarea de servicii sociale așa cum sunt clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale; (2) Art. 37. (1) Furnizorii de servicii sociale sunt: a) persoane juridice de drept public, care au atribuții stabilite prin lege privind acordarea serviciilor sociale; b) persoane fizice sau juridice de drept privat, cu sau fără scop lucrativ, care au prevăzute în actul de înființare/statut acordarea de servicii sociale așa cum sunt clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale; (2) Furnizorii de servicii sociale prevăzuți la alin.(1) pot fi: a) serviciile publice de asistență socială cu personalitate juridică; b) unitatea administrativ-teritorială, prin primărie, pentru serviciile publice de asistență socială organizate ca un compartiment funcțional în aparatul de specialitate al primarului; c) asociațiile de dezvoltare intercomunitară înființate de mai multe unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale în vederea furnizării în comun a serviciilor publice de asistență socială și/sau a serviciilor sociale; d) structuri specializate ale administrației publice centrale; e) asociațiile, fundațiile și federațiile; f) cultele recunoscute în România; g) formele de exercitare independentă, în condiții de liberă practică, ale profesiei de asistent social, prevăzute la art.9 din Legea nr.466/2004 privind Statutul asistentului social, cu modificările și completările ulterioare; h) operatorii economici cu scop lucrativ, pentru toate categoriile de servicii sociale organizate în condițiile legii, cu excepția celor prevăzute la art. 73 alin. (2) lit. a) și c), la art. 77 și 78, precum și a celor prevăzute la art. 83. (3) Toți furnizorii de servicii sociale, atât publici cât și privați, sunt obligați să respecte prevederile legislative, aplicabile serviciilor sociale furnizate.”
ART. 38	

(1) Pentru a acorda servicii sociale pe teritoriul României, furnizorii de servicii sociale, indiferent de forma lor juridică, trebuie acreditați în condițiile legii. (2) Serviciile sociale pot funcționa pe teritoriul României numai dacă sunt acreditate în condițiile legii. (3) Acreditarea furnizorilor, precum și a serviciilor sociale acordate de aceștia se reglementează prin lege specială.	La art. 38, alin. (2) se modifică și vor avea următorul cuprins: (2) Serviciile sociale, indiferent dacă sunt acordate de furnizori de servicii sociale publici sau privați, pot funcționa pe teritoriul României numai dacă sunt licențiate în condițiile legii." La art.38, alin.(3) se abrogă. După alineatul (3) se introduc patru noi alineate, alin.(4) - (7) care vor avea următorul cuprins: "(4) Prin excepție de la prevederile alin.(2) serviciile publice de asistență socială acreditate pot derula activitățile cuprinse în pachetul minim de asistență socială, fără deținerea licenței de funcționare pentru acest tip de serviciu, pe durată nedeterminată, cu respectarea cerințelor referitoare la existența personalului de specialitate. (5) Prin excepție de la prevederile alin.(2), formele de exercitare independentă ale profesiei de asistent social pot derula activități de identificare, evaluare și elaborare a planului de intervenție, pe durată nedeterminată, fără deținerea licenței de funcționare. (6) Sunt exceptate de la obligația deținerii licenței de funcționare, serviciile sociale cu caracter secundar sau auxiliar, acordate în cadrul altor servicii de interes public, în vederea respectării unor drepturi fundamentale, prevăzute la art.53 alin.(2); (7) Pentru respectarea principiului complementarității și al abordării integrate, în situația prevăzută la alin.(6), în actele normative prin care se reglementează funcționarea acestor servicii și/sau asigurarea calității în prestarea lor, sunt incluse prevederi pentru asigurarea caracterului integrat al acestora, respectiv: a) angajarea/contractarea asistentului social, ca personal auxiliar; b) comunicarea/încheierea de protocoale cu serviciul public de asistență socială;"
SECȚIUNEA a 3-a Organizarea și administrarea serviciilor sociale	
ART. 39 Responsabilitatea dezvoltării, administrării și acordării serviciilor sociale este partajată astfel: a) elaborarea politicilor publice, programelor și strategiilor naționale în domeniu, reglementarea, coordonarea și controlul aplicării lor, precum și evaluarea și monitorizarea calității serviciilor sociale - în responsabilitatea autorităților administrației publice centrale;	"Art. 39 - Responsabilitatea dezvoltării, administrării și acordării serviciilor sociale este partajată astfel: a) elaborarea politicilor publice, programelor și strategiilor naționale în domeniu, reglementarea, coordonarea și controlul aplicării lor, precum și evaluarea și monitorizarea calității serviciilor sociale sunt în responsabilitatea autorităților administrației publice centrale; b) organizarea, administrarea și acordarea serviciilor sociale sunt în responsabilitatea autorităților administrației publice locale, atribuții ce pot fi contractate către sectorul neguvernamental,

Formatted: Not Highlight

b) organizarea, administrarea și acordarea serviciilor sociale - în responsabilitatea autorităților administrației publice locale, atribuții ce pot fi externalizate către sectorul neguvernamental, instituțiile de cult, alte persoane fizice și juridice de drept public sau privat, în condițiile legii; c) finanțarea serviciilor sociale, în condițiile legii - din bugetul local, din contribuția beneficiarului și/sau, după caz, a familiei acestuia, bugetul de stat, precum și din alte surse.	instituțiile de cult, alte persoane fizice și juridice de drept public sau privat, în condițiile legii; c) finanțarea serviciilor sociale în condițiile legii este în responsabilitatea autorităților administrației publice locale, <u>și se asigură din veniturile proprii ale -din-bugetului local, din contribuția beneficiarului și/sau, după caz, a familiei acestuia, bugetul de stat, precum și din alte surse.</u>"
ART. 40 (1) Serviciile sociale se organizează și se acordă la nivelul comunității. (2) Serviciile sociale au la bază identificarea și evaluarea nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup și elaborarea planurilor de intervenție pentru prevenirea, combaterea și soluționarea situațiilor de dificultate. (3) Furnizorii de servicii sociale asigură activitățile prevăzute la alin. (2) prin asistenții sociali angajați în structurile proprii sau, în lipsa acestora, pot achiziționa serviciile acordate de asistenții sociali înregistrați cu cabinete individuale sau societăți civile profesionale de asistență socială. (4) În situația în care, din cauze obiective, nu se pot angaja asistenți sociali sau achiziționa serviciile acestora, furnizorii de servicii sociale pot angaja lucrători sociali pentru realizarea activităților de identificare și, după caz, de evaluare a nevoilor persoanelor care solicită acordarea de beneficii de asistență socială și servicii sociale.	"Art. 40 - (1) Furnizarea serviciilor sociale se realizează la nivelul comunității. (2) Furnizarea serviciilor sociale are la bază planul de intervenție realizat în baza evaluării inițiale a nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup. (3) Serviciile publice de asistență socială asigură activitățile prevăzute la alin. (2) prin asistenții sociali angajați în structurile proprii sau, în lipsa acestora, pot achiziționa serviciile acordate de asistenții sociali înregistrați cu cabinete individuale sau societăți civile profesionale de asistență socială, în baza unui contract-cadru. (4) În situația în care, din cauze obiective, nu se pot angaja asistenți sociali sau achiziționa serviciile acestora, serviciile publice de asistență socială pot angaja tehnicieni asistență socială pentru realizarea activităților de identificare și, după caz, participarea la evaluarea nevoilor persoanelor care solicită acordarea de beneficii de asistență socială și servicii sociale. (5) În situația menționată la alin. (4), serviciul public de asistență socială va continua permanent demersurile de angajare sau contractare a unui asistent social. (6) Activitatea tehnicianului asistență socială este coordonată de asistentul social și acoperă activitățile specifice ocupației prevăzute în standardul ocupațional, în principal: a) oferă informații despre serviciul de asistență socială comunitară și despre alte servicii de interes public, necesare pentru soluționarea situațiilor de dificultate și asistă beneficiarul în procesul de accesare a acestora; b) administrează și implementează programe de asistență socială și servicii comunitare și asistă persoanele pentru rezolvarea problemelor personale și sociale, inclusiv prin însoțirea acestora la întâlnirea cu alți specialiști sau servicii; c) participă la realizarea evaluării prin analizarea, verificarea, inclusiv prin activitate în teren, obținerea de documente și informații necesare asistentului social în realizarea diagnozei sociale; d) acționează ca persoană de contact pentru beneficiari și membrii familiei acestora, în lipsa asistentului social; e) participă, după caz, sub coordonarea/ împreună cu asistentul social la intervenții care presupun punerea în aplicare a măsurilor de urgență pentru asigurarea siguranței persoanelor vulnerabile;

f) întocmește rapoarte de vizită, de întâlnire, completează fișe de observație, note telefonice, sinteze și analize necesare în activitatea de monitorizare și raportare.

(7) Furnizorii de servicii sociale publici pot asigura coordonarea tehnicianului asistență socială de către asistentul social, în funcție de resursele de care dispun, prin una din următoarele forme/opțiuni:

a) prin încheierea de contracte de prestări de servicii pentru activitatea de coordonare, în condițiile legii;

b) de către un asistent social angajat sau contractat în cadrul acordurilor de cooperare pentru organizarea și exercitarea unor activități în scopul realizării unor atribuții stabilite prin lege autorităților administrației publice locale, la nivelul structurilor județene cu personalitate juridică ale structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale recunoscute ca fiind de utilitate publică sau prin asociații de dezvoltare intercomunitară înființate potrivit legii, cu respectarea modelului-cadru aprobat prin Ordinul nr.232/2477 din 15 octombrie 2010 privind aprobarea modelului-cadru al Acordului de cooperare pentru organizarea și exercitarea unor activități în scopul realizării unor atribuții stabilite prin lege autorităților administrației publice locale.

c) de către un asistent social din cadrul direcției generale de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliului județean, în cadrul contractelor de parteneriat pentru cofinanțarea serviciilor sociale care funcționează în mediul rural și în localități defavorizate.

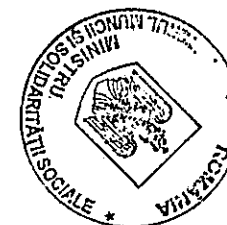
(8) Obiectul-cadru al contractului de prestări servicii pentru activitățile realizate de către asistenții sociali prin formele independente de exercitare ale profesiei, prevăzute la alin.(3), pentru prestarea de servicii ca asistent social în relație cu furnizorii de servicii sociale, precum și pentru activitatea de coordonare prevăzută la alin.(7) se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, în baza propunerii Colegiului Național al Asistenților Sociali din România.

(9) Dovada cauzelor obiective prevăzute la alin.(4) este îndeplinită în situația în care, după organizarea concursului pentru ocuparea postului, cu respectarea regulilor de publicitate a concursului prevăzute de legislația în vigoare, și a obligației de a trimite documentele aferente concursului și Colegiului Național al Asistenților Sociali din România, furnizorul de servicii sociale nu a putut angaja un asistent social sau nu a putut încheia un contract cu un cabinet individual.

(10) Furnizorii de servicii sociale pot încheia contracte de voluntariat, potrivit prevederilor Legii nr.78/2014 privind desfășurarea activității de voluntariat, cu modificările și completările ulterioare, precum și contracte de internship cu respectarea prevederilor Legii nr.176/2018 din 17 iulie 2018 privind internshipul, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Autoritățile administrației publice locale acordă facilități și stimulente în natură și/sau bani pentru angajarea asistenților sociali și a tehnicienilor asistenți sociali în cadrul serviciului public de asistență socială, stabilite prin hotărârea a

	consiliului local/județean/general al municipiului București în conformitate cu prevederile legii."
ART. 41 (1) Serviciile sociale acordate și administrate de către autoritățile administrației publice locale se înființează prin hotărâre a consiliului local și pot fi organizate ca structuri cu sau fără personalitate juridică. (2) Structurile publice cu personalitate juridică sunt organizate ca instituții de asistență socială conduse de un director, sprijinit de un consiliu consultativ compus din reprezentanți ai beneficiarilor și ai partenerilor sociali din unitatea administrativ-teritorială respectivă. (3) Structurile publice fără personalitate juridică se organizează ca unități de asistență socială în cadrul aparatului de specialitate al primarului, precum și în cadrul serviciului public de asistență socială din subordinea consiliilor județene, consiliilor locale ale municipiilor și orașelor, consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București și Consiliului General al Municipiului București. (4) În scopul realizării unui management eficient, în cazul unităților de asistență socială, responsabilitatea privind coordonarea și administrarea resurselor umane și materiale aferente serviciului respectiv poate fi delegată șefului unității. (5) Instituțiile și unitățile de asistență socială funcționează sub denumiri diverse, cum ar fi: centre de zi sau rezidențiale, locuințe protejate și unități protejate, complexuri multifuncționale sau complexuri de servicii, cantine sociale, servicii mobile de distribuție a hranei etc. (6) În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii minorităților naționale fie au o pondere de peste 20% din numărul total al locuitorilor, fie numără cel puțin 5.000 de cetățeni, prin grija autorităților administrației publice locale, instituțiile și unitățile de asistență socială asigură și personal cunoscător al limbii minorităților naționale respective, cu respectarea celorlalte prevederi din fișa postului.	
ART. 42 (1) Serviciile sociale înființate de furnizorii publici și privați se organizează la nivel teritorial astfel: a) servicii sociale de interes local, adresate beneficiarilor care trăiesc și locuiesc pe raza teritorială a comunei, orașului, municipiului, respectiv a sectoarelor municipiului București;	La art.42 alin.(1), după lit.b se introduce o literă nouă, lit. c) care va avea următorul cuprins:

b) servicii sociale de interes județean, adresate beneficiarilor care trăiesc și locuiesc pe raza teritorială a județului. (2) Serviciile sociale pot deservi beneficiari din mai multe județe, caz în care înființarea, organizarea și finanțarea acestora au la bază un contract de parteneriat care se aprobă prin hotărâri ale consiliilor județene sau locale partenere. (3) Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul serviciilor sociale de interes local care se adresează beneficiarilor din mai multe comune, orașe și municipii din cadrul aceluiași județ ori sectoare ale municipiului București, iar contractele de parteneriat se aprobă prin hotărârile consiliilor locale partenere. (4) În scopul dezvoltării serviciilor sociale, autoritățile administrației publice locale pot încheia contracte de parteneriat public-privat, în condițiile Legii parteneriatului public-privat nr. 178/2010*, cu modificările și completările ulterioare. (5) Autoritățile administrației publice locale vor asigura informarea beneficiarilor cu privire la serviciile oferite de furnizorii privați de servicii sociale.	"c) servicii sociale de interes intercomunitar adresate beneficiarilor din mai multe unități administrativ-teritoriale;" La art.42 alin.(2) se modifică și va avea următorul cuprins: " (2) Pentru serviciile sociale menționate la lit. b) și c), înființarea, organizarea și finanțarea acestora au la bază un contract de parteneriat care se aprobă prin hotărâri ale consiliilor județene sau locale partenere." După alineatul (3) al articolului 42, se introduce un nou alineat, alin. (3'), cu următorul cuprins: "(3') În aplicarea prevederilor alin. (2) și (3) serviciile sociale pot fi furnizate în comun prin asociațiile de dezvoltare intercomunitară înființate în condițiile Codului Administrativ aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019, cu modificările și completările ulterioare." La art. 42, alin. (4) se modifică și va avea următorul cuprins: "(4) În vederea înființării, organizării și finanțării serviciilor sociale, autoritățile administrației publice locale se pot asocia și cu furnizori privați de servicii sociale, în condițiile legii." La articolul 42, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4'), cu următorul cuprins: "(4') Pentru încheierea de protocoale de colaborare cu furnizorii privați de servicii sociale, autoritățile administrației publice locale aplică o procedură de selecție a acestora, care respectă, cel puțin, principiile transparenței, tratamentului egal, nediscriminării și utilizării eficiente a fondurilor publice."
ART. 43 (1) Serviciile sociale înființate de furnizorii de servicii sociale, publici sau privați, se organizează la nivel teritorial în condițiile prevăzute la art. 42 alin. (1), cu respectarea prevederilor Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a standardelor de calitate, regulilor generale de normare minimă de personal care stau la baza stabilirii standardelor de cost, reglementate de legislația specială. (2) La nivel național se organizează un sistem de evidență a serviciilor sociale care cuprinde datele și informațiile referitoare la serviciile sociale. (3) Modalitatea de organizare, administrare și funcționare a sistemului de evidență prevăzut la alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.	La art. 43, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins: "(1) Serviciile sociale înființate de furnizorii de servicii sociale, publici sau privați, se organizează la nivel teritorial în condițiile prevăzute la art. 42 alin. (1), cu respectarea prevederilor Nomenclatorului serviciilor sociale și a standardelor minime de calitate."

SECȚIUNEA a 4-a Procesul de acordare a serviciilor sociale	
ART. 44 (1) Serviciile sociale se acordă la solicitarea persoanei, după caz, a reprezentantului său legal, precum și din oficiu. (2) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale se adresează serviciului public de asistență socială organizat în subordinea autorităților administrației publice locale. (3) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale poate fi adresată și direct unui furnizor privat de servicii sociale, situație în care, dacă se încheie un contract de prestări servicii cu persoana solicitantă, furnizorul are obligația de a informa, în scris, autoritatea administrativ-teritorială pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul serviciului respectiv.	Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins: "Art. 44 (1) Serviciile sociale se acordă la solicitarea persoanei, sau, după caz, a reprezentantului său legal, precum și din oficiu. (2) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale ca măsură de asistență socială, se adresează serviciului public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială își are domiciliul sau reședința persoana solicitantă. (3) Formularul cererii de servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. (4) Aprobarea sau respingerea cererii se face prin dispoziție scrisă a primarului/directorului executiv/general al serviciului public de asistență socială, organizat ca instituție publică cu personalitate juridică, în maximum 5 zile de la finalizarea/actualizarea planului de intervenție/planului de servicii sociale, conform prevederilor art.47 alin.(3) și 49 alin.(2). (5) Persoanele beneficiare de servicii sociale sunt înregistrate în sistemul registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, parte din sistemul integrat informatic de asistență socială. (6) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale cuprinde traseul instituțional al beneficiarilor, situația beneficiarilor în timp real la un anumit serviciu social, precum și date cu privire la managerul de caz și aparținători/ reprezentanți legali; Registrul conține informații privind modalitatea de asigurare a finanțării, sursa/sursele de finanțare, contractele de finanțare/contribuție a beneficiarului/aparținătorului/reprezentantului legal, după caz, subvenție de la bugetul de stat, finanțare privată. Durata de stocare, modalitățile de ștergere a datelor personale după expirarea perioadei de stocare se stabilesc prin legile speciale, cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016 /679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor - RGPD) precum și a celorlalte acte normative aplicabile protecției datelor. (7) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale este interoperabil cu registrul unic al serviciilor sociale și alte registre în cadrul sistemului integrat informatic de asistență socială și, după caz, alte registre naționale. (8) Prevederile art. 17 alin.(4) se aplică în mod corespunzător.

	(9) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale poate fi adresată și direct unui furnizor privat de servicii sociale, situație în care, dacă se încheie un contract de prestări servicii cu persoana solicitantă, furnizorul are obligația de a informa, în scris, autoritatea administrativ-teritorială pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul serviciului respectiv și de a înregistra informațiile în registrul național de evidență a persoanelor beneficiare."
ART. 45 (1) Acordarea serviciilor sociale se realizează în baza unui contract, încheiat între furnizorul de servicii sociale și beneficiar, în care se stipulează serviciile acordate, drepturile și obligațiile părților, precum și condițiile de finanțare.	"Art. 45 (1) Acordarea serviciilor sociale se realizează în baza unui contract, încheiat între furnizorul de servicii sociale și beneficiar, sau, după caz, reprezentantul legal. (2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), serviciile sociale acordate în regim de urgență și serviciile de asistență comunitară pentru combaterea sărăciei și prevenirea excluziunii sociale pot fi acordate fără contract de servicii sociale, caz în care evidența beneficiarilor se realizează pe liste de prezență, sau, după caz, anonim. (3) Furnizorul de servicii sociale cu care beneficiarul a încheiat contractul de servicii sociale are obligația de a informa, în scris, serviciul public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul, cu privire la încheierea contractelor de servicii sociale, stadiul implementării planului de servicii sociale și scoaterea din evidență a cazului. (4) Pe baza informațiilor privind încheierea contractelor de servicii sociale și a rapoartelor privind stadiul implementării planului de servicii sociale, serviciul public de asistență socială în a cărui rază teritorială locuiește beneficiarul monitorizează serviciile sociale acordate ca măsură de asistență socială și fundamentează bugetul necesar finanțării acestora. (5) Modelul contractului de servicii sociale, al informărilor și rapoartelor prevăzute la alin.(3) și (4), procedura de fundamentare a bugetului necesar, potrivit prezentei legi și legislației speciale, precum și indicatorii pentru monitorizarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială, se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și ministrului familiei, tineretului, egalității de șanse, în termen de 60 de zile la data intrării în vigoare a prezentei legi."
(2) Modelul contractului prevăzut la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale.	
ART. 46 Procesul de acordare a serviciilor sociale are următoarele etape obligatorii: a) evaluarea inițială; b) elaborarea planului de intervenție; c) evaluarea complexă;	"Art. 46 - Procesul de acordare a serviciilor sociale are următoarele etape obligatorii: a) evaluarea inițială, informarea beneficiarului asupra drepturilor și obligațiilor și elaborarea planului de intervenție; b) evaluarea complexă și întocmirea planului de intervenție/de acordare a serviciilor;

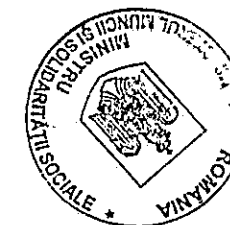
d) elaborarea planului individualizat de asistență și îngrijire; e) implementarea măsurilor prevăzute în planul de intervenție și în planul individualizat; f) monitorizarea și evaluarea acordării serviciilor.	c) stabilirea dreptului la asistență socială și a bugetului personal; d) întocmirea și semnarea contractului de servicii sociale, care are anexat planul de acordare al serviciilor, respectiv, întocmirea documentelor de evidență a beneficiarilor; e) implementarea planului de intervenție/planului de acordare a serviciilor; f) monitorizarea și evaluarea acordării serviciilor; g) evaluarea finală și încheierea furnizării serviciilor."
ART. 47 (1) Evaluarea inițială și planul de intervenție sunt realizate de asistentul social sau, în lipsa acestuia, de personalul cu competențe în domeniul asistenței sociale din cadrul serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale. (2) Evaluarea inițială are drept scop identificarea nevoilor individuale și familiale, în baza cărora este elaborat planul de intervenție. (3) Planul de intervenție realizat în condițiile alin. (2) se adresează persoanei și, după caz, familiei acesteia și cuprinde măsurile de asistență socială, respectiv serviciile recomandate pentru soluționarea situațiilor de nevoie sau risc social identificate, precum și beneficiile de asistență socială la care persoana are dreptul. (4) În cadrul procesului de evaluare inițială, persoana primește gratuit informațiile referitoare la riscurile sociale și drepturile de protecție socială de care poate beneficia, precum și, după caz, consilierea necesară în vederea depășirii situațiilor de dificultate. (5) Evaluarea inițială poate avea în vedere inclusiv realizarea diagnozei sociale la nivelul grupului și comunității și elaborarea planului de servicii comunitare.	Art. 47 "(1) Evaluarea inițială și planul de intervenție sunt realizate de asistentul social din cadrul serviciului public de asistență socială. (3) Planul de intervenție realizat în condițiile alin. (2) și, după caz, revizuit pe baza rezultatelor evaluării detaliate/complexă se adresează persoanei/familiei acesteia și, după caz, furnizorului de servicii sociale și cuprinde măsurile de asistență socială, respectiv serviciile recomandate pentru soluționarea situațiilor de nevoie sau risc social identificate, servicii sociale/alocația pentru servicii sociale și beneficiile de asistență socială la care persoana are dreptul." La articolul 47 după alineatul (5) , se introduc trei noi alineate, alin. (6)-(8), cu următorul cuprins: "(6) Instituțiile publice, furnizorii de servicii sociale publice sau privați și alte structuri publice sau private au obligația de a răspunde la solicitările asistentului social și de a-i oferi sprijinul necesar în procesul de evaluare, în vederea stabilirii dreptului la asistență socială. (7) În exercitarea atribuției de evaluare în vederea stabilirii dreptului la asistență socială, asistentul social este apărut de orice ingerință de natură să îi influențeze libertatea de apreciere și de decizie sau de alte influențe care pot îngreuna realizarea anchetei sociale. (8) Coordonarea și integrarea tuturor activităților prevăzute în planul de intervenție revin asistentului social care a realizat evaluarea inițială și a elaborat și revizuit, după caz, planul de intervenție."

	După articolul 47 se introduce un nou articol, art.471, care va avea următorul cuprins: "Art. 47¹ Pe baza planului de intervenție sau, după caz a planului de acordare a serviciilor sociale prevăzute la art.47, se emite dispoziția primarului sau, după caz, a directorului serviciului public de asistență socială pentru stabilirea dreptului la servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială."
ART. 48 (1) În condițiile în care evaluarea inițială evidențiază existența unor nevoi speciale pentru a căror rezolvare se impune participarea unei echipe interdisciplinare și/sau implicarea altor instituții, se recomandă efectuarea evaluării complexe. (2) Personalul de specialitate din cadrul echipelor interdisciplinare prevăzute la alin. (1), în activitatea de evaluare desfășurată, utilizează, de regulă, instrumente și tehnici standardizate, specifice domeniului propriu de activitate. (3) Evaluarea complexă se efectuează în cadrul structurilor de specialitate organizate conform prevederilor legilor speciale.	Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins: "Art. 48 (1) În condițiile în care evaluarea inițială evidențiază existența unor nevoi speciale, asistentul social solicită participarea unei echipe interdisciplinare și/sau implicarea altor instituții, în vederea realizării evaluării integrate/complex. (2) Asistentul social și personalul de specialitate din cadrul echipelor interdisciplinare prevăzute la alin. (1), în activitatea de evaluare desfășurată, utilizează instrumente și tehnici standardizate, specifice domeniului propriu de activitate."
ART. 49 (1) Evaluarea complexă a persoanelor cu dizabilități și a persoanelor care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă și a persoanelor vârstnice prevăzută la art. 48 are drept scop identificarea detaliată a nevoilor persoanei și elaborarea unui program de suport strict individualizat care conține ansamblul de măsuri și servicii sociale, de educație, medicale, de recuperare și adaptare/readaptare necesare a fi acordate persoanei pentru facilitarea integrării/reintegrării sociale a acesteia. (2) Procesul de evaluare complexă urmărește, în principal, următoarele aspecte: a) evaluarea capacităților fizice, mentale și senzoriale pentru încadrarea în grade de dizabilitate, invaliditate sau dependență, precum și stabilirea nivelului de afectare a autonomiei funcționale cu privire la abilitățile de realizare a activităților uzuale ale vieții zilnice, a abilităților de învățare și de adaptare la o viață independentă, precum și a capacității de îndeplinire a cerințelor unei profesii/ocupații; b) evaluarea familiei privind capacitatea acesteia de a asigura condițiile necesare creșterii, îngrijirii și educării copilului, precum și de a realiza obligațiile de întreținere ce îi revin, conform legii; c) evaluarea mediului fizic și social în care trăiește persoana și/sau familia; d) evaluarea gradului de inserție sau integrare socială;	Art. 49 se modifică și va avea următorul cuprins: "Art. 49 (1) Rezultatul evaluării complexe se comunică, în scris, în toate cazurile, în termen de 10 zile lucrătoare, de la data întocmirii documentului, serviciului public de asistență socială care a efectuat evaluarea inițială. (2) Pe baza rezultatelor evaluării complexe serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale completează sau, după caz, revizuieste, în termen de 5 zile lucrătoare, planul de intervenție. (3) Derularea procesului de evaluare complexă, precum și beneficiile și serviciile la care au dreptul beneficiarul și familia acestuia sunt prevăzute în legile speciale."

e) evaluarea potențialului persoanei de a se implica în acțiunile, programele și serviciile de sprijinire pentru depășirea situațiilor de dificultate; f) evaluarea percepției persoanei asupra propriilor nevoi, a vulnerabilității și consecințelor asupra siguranței și securității personale.	
ART. 50 (1) Pe baza rezultatelor evaluării complexe se stabilesc măsurile de protecție specială, serviciile de îngrijire personală și drepturile la beneficii de asistență socială sau alte prestații de asigurări sociale, după caz. (2) În urma evaluării complexe se elaborează un plan individualizat de îngrijire și asistență care, pentru a fi eficient și implementabil, trebuie să țină cont de aspecte privind: a) motivația persoanei sau a reprezentantului legal al acesteia de a solicita autorităților statului asistență și îngrijire; b) motivația persoanei de a participa activ la programele, măsurile de intervenție și serviciile sociale recomandate; c) consecințele negative asupra persoanei în cazul neacordării serviciilor sociale necesare; d) percepția proprie privind capacitatea funcțională, performanțele și resursele; e) capacitatea rețelei informale constituite din persoanele prevăzute la art. 52 alin. (2) lit. b) de a acorda servicii sociale; f) nevoile de suport ale personalului de asistență și îngrijire formală și informală; g) existența serviciilor sociale în comunitate, modul în care acestea pot răspunde nevoilor persoanei, precum și posibilitatea de acces a beneficiarului la serviciul respectiv. (3) Pe baza rezultatelor evaluării complexe, beneficiarului i se prezintă lista furnizorilor acreditați de servicii existenți, care pot acoperi total sau parțial nevoile identificate. Beneficiarul are dreptul să aleagă în mod liber dintre furnizorii de servicii acreditați.	Alineatul (1) se abrogă.
ART. 51 (1) Furnizarea serviciilor sociale se realizează în baza planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de furnizorul de servicii sociale cu acordul și participarea beneficiarului. (2) În vederea monitorizării eficienței serviciilor sociale furnizate, precum și pentru stabilirea continuării intervenției sau scoaterii din evidență a cazului, situația beneficiarului se reevaluează periodic, în condițiile prevăzute de legislația specială.	Articolul 51 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins: "Art. 51 (1) Furnizarea serviciilor sociale se realizează în baza planului de intervenție, sau după caz, a planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de asistentul social angajat sau contractat de furnizorul de servicii sociale, cu acordul și participarea beneficiarului, sau, după caz, a reprezentantului legal. (2) În vederea monitorizării eficienței serviciilor sociale furnizate, precum și pentru stabilirea continuării intervenției sau scoaterii din evidență a cazului,

	situația beneficiarului se reevaluează periodic, în condițiile prevăzute de legislația specială. (3) Serviciul public de asistență socială și furnizorii de servicii sociale publice și privați au obligația respectării etapelor procesului de acordare a serviciilor sociale conform prezentei secțiuni și a asigurării personalului de specialitate conform prevederilor standardelor minime de calitate.”
ART. 52 (1) În cazul serviciilor de îngrijire personală la domiciliu, acordarea acestora se planifică și se programează în vizite zilnice, săptămânale sau lunare, repartizate la intervale regulate. (2) Îngrijirea personală la domiciliu poate fi formală și informală: a) îngrijirea formală se asigură de persoana calificată, certificată profesional, în condițiile legii; b) îngrijirea informală se asigură de membrii de familie, prieteni, vecini sau o altă persoană necalificată care își asumă responsabilitatea îngrijirii persoanei. (3) Persoana dependentă care necesită asistență și/sau supraveghere permanentă poate beneficia de îngrijire zilnică acordată la domiciliu, de îngrijitorul formal, pentru maximum 8 ore/zi, consecutive sau repartizate la intervale regulate pe parcursul zilei. (4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), îngrijirea personală acordată la domiciliu poate fi asigurată, pe o perioadă mai mare de 8 ore/zi, de îngrijitori informali calificați sau de îngrijitori formali, numai în condițiile prevăzute expres de lege. (5) Persoanele aflate în situația prevăzută la alin. (3), care solicită asistare în centre rezidențiale, au prioritate în cazul în care nu au familie sau familia acestora nu le poate asigura îngrijirea necesară. (6) Serviciile de îngrijire care presupun ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice sunt acordate de îngrijitori informali și voluntari și, numai în lipsa acestora, de îngrijitori formali.	Articolul 52 de abrogă.
CAPITOLUL IV	
Măsurile integrate de asistență socială	
SECȚIUNEA 1	
Prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială	
ART. 53 (1) Măsurile de prevenire și combatere a sărăciei și riscului de excluziune socială se înscriu în cadrul general de acțiuni multidimensionale ale procesului de incluziune socială prin care se asigură oportunitățile și resursele necesare pentru participarea persoanelor vulnerabile în mod deplin la viața economică, socială și	La art. 53, alin. (2) se modifică și se completează după cum urmează:

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: a) Legea nr. 47/2006 privind sistemul național de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 16 martie 2006; b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 30 iunie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, cu modificările ulterioare. (2) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2011, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale efectuează modificările și completările corespunzătoare la actele normative în vigoare din domeniul asistenței sociale și elaborează legile speciale prevăzute de prezenta lege. (3) Până la adoptarea modificărilor și completărilor prevăzute la alin. (2), actele normative în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor aplica în continuare.	
OG nr.68/2003 privind serviciile sociale, aprobată cu modificări și completări prin legea nr.515/2003, cu modificările și completările ulterioare	Se abrogă
ART. 55 (1) Nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (4), art. 13 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (2), art. 18 alin. (1), art. 30 alin. (4) și (5), art. 34, art. 35, art. 38 alin. (3) și ale art. 45 lit. f) constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei. (1^1) Nerespectarea prevederilor art.38 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională de la 100 lei la 300 lei, ca sancțiune contravențională principală, precum și cu neacordarea sau retragerea cofinanțării ori finanțării în partene Art. 11 alin. (4) - Furnizorii de servicii sociale pot organiza și acorda servicii sociale numai dacă sunt acreditați în condițiile legii. Art. 13. (1) Furnizorii de servicii sociale acreditați pot acorda servicii sociale prin contracte directe încheiate cu beneficiarii, în condițiile legii. (1) Contractul prevăzut la alin. (1) va cuprinde, în principal, serviciile sociale oferite, costurile acestora, drepturile și obligațiile părților.	

Art. 16 (2) Instituțiile de asistență socială au obligația de a elabora regulamentul propriu de organizare și funcționare, care va include și drepturile și obligațiile beneficiarilor, în conformitate cu standardele de calitate pentru servicii sociale. ART. 18 (1) Serviciile sociale sunt furnizate de asistentul social, precum și de specialiști având diverse calificări și competențe, responsabilități și atribuții specifice domeniului de activitate, în condițiile prevăzute la art. 35 alin. (3). Art. 35 (3) Răspunderea privind implementarea și monitorizarea planului individualizat de asistență și îngrijire revine asistentului social desemnat de furnizor ca responsabil de caz. Art.38 (1) Furnizorul de servicii sociale, altul decât cel prevăzut la art. 11 alin. (2) lit. a), are obligația de a transmite trimestrial serviciului public de asistență socială local, în a cărei rază teritorială locuiește beneficiarul, raportul cu privire la rezultatele implementării planului individualizat de asistență și îngrijire. (3) Pe baza raportului prevăzut la alin. (1) serviciul public de asistență socială local monitorizează activitatea furnizorilor de servicii sociale prevăzuți la alin. (1). Art 45 f) colectarea datelor cu privire la situația beneficiarilor, furnizorilor și tipurilor de servicii.	
Legea nr.116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, ART. 1 Caracterul-social al statului român, prevăzut în Constituție, impune instituirea unor măsuri pentru evitarea degradării nivelului de trai și păstrarea demnității tuturor cetățenilor. ART. 2 Obiectul prezentei legi îl constituie garantarea accesului efectiv, în mod deosebit al tinerilor, la drepturi elementare și fundamentale, cum sunt: dreptul la un loc de muncă, la o locuință, la asistență medicală, la educație, precum și instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a marginalizării sociale și mobilizarea instituțiilor cu atribuții în domeniu. ART. 3	Se abrogă

Marginalizarea socială, în sensul prezentei legi, se definește prin poziția socială periferică, de izolare a indivizilor sau grupurilor cu acces limitat la resursele economice, politice, educaționale și comunicaționale ale colectivității; ea se manifestă prin absența unui minimum de condiții sociale de viață.

ART. 4

(1) Armonizarea politicilor destinate cunoașterii și prevenirii situațiilor care determină marginalizarea socială se realizează cu participarea instituțiilor publice, a comunităților locale, a reprezentanților organizațiilor patronale și sindicale și a reprezentanților societății civile.

(2) Instituțiile publice centrale și locale au obligația să stabilească măsuri și să realizeze acțiuni de combatere a marginalizării sociale.

(3) Statul, prin instituțiile sale, asigură informarea completă și accesul real la drepturile fundamentale ale cetățenilor.

CAP. 2

Garantarea accesului la drepturi elementare și fundamentale

SECȚIUNEA a 2-a

Accesul la o locuință

ART. 13

(1) În scopul facilitării accesului la o locuință al persoanelor în vârstă de până la 35 de ani, aflate în imposibilitatea cumpărării unei locuințe numai cu forțe proprii, la nivelul consiliilor județene și al Consiliului General al Municipiului București se pot constitui sume din următoarele surse:

- a) sume sau cote defalcate din veniturile ce se cuvin bugetului de stat, stabilite anual prin legea bugetului de stat;
- b) o cotă-parte stabilită anual din bugetul propriu al consiliului județean, respectiv al Consiliului General al Municipiului București;
- c) o taxă stabilită anual, prin lege, pentru persoanele fizice deținătoare de locuințe neînchiriate, altele decât cele de domiciliu;
- d) donații, sponsorizări sau alte asemenea surse, acceptate conform prevederilor legale.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se administrează de consiliul județean, respectiv de Consiliul General al Municipiului București.

ART. 14

(1) Din sumele prevăzute la art. 13 consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București, va acoperi integral

valoarea estimată a avansului ce urmează să fie plătit pentru dobândirea unei locuințe sau chiria pe o perioadă de până la 3 ani pentru o locuință închiriată.

(2) Modalitatea de acoperire a avansului, respectiv a chiriei suportate de consiliul județean, respectiv de Consiliul General al Municipiului București, va fi stabilită prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(3) Valoarea avansului prevăzut la alin. (1) se stabilește la începutul fiecărui an de către consiliul județean, respectiv de către Consiliul General al Municipiului București, în funcție de prevederile actelor normative care reglementează construcția de locuințe, și poate fi ajustată periodic în raport cu evoluția prețurilor de consum sau, după caz, a costurilor unei locuințe.

(4) În sensul prezentei legi, prin dobândirea unei locuințe se înțelege atât construirea unei locuințe noi, cât și cumpărarea unei locuințe de pe piața liberă, caz în care suma prevăzută la alin. (3) trebuie să reprezinte cel puțin o treime din valoarea contractului de vânzare-cumpărare.

(5) Persoanele care au beneficiat de avans potrivit prevederilor alin. (1) și (2) pot beneficia și de celelalte prevederi legale referitoare la subvenționarea dobânzii în cazul cumpărării unei locuințe.

ART. 15

Consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București, va stabili criteriile de acordare a sumelor prevăzute la art. 13, ținând seama de următoarele priorități:

- a) tineri proveniți din centrele de plasament și centrele de primire a copilului din cadrul serviciilor publice specializate și al organismelor private autorizate în domeniul protecției copiilor;
- b) familiiști în vârstă de până la 35 de ani cu copii în întreținere;
- c) familiiști în vârstă de până la 35 de ani fără copii în întreținere;
- d) alte persoane în vârstă de până la 35 de ani.

SECȚIUNEA a 3-a

Accesul la asistența de sănătate

ART. 16

Accesul la asistența de sănătate pentru persoanele care au dreptul la venitul minim garantat se confirmă de către consiliile locale și se asigură în condițiile stabilite de legislația privitoare la asigurările sociale de sănătate pentru persoanele care au calitatea de asigurat, fără plata contribuției pentru asigurările sociale de sănătate.

ART. 17

(1) Personalul medical din unitățile de asistență de sănătate publică este obligat să asigure pentru persoanele prevăzute la art. 16 asistență medicală de urgență și curativă, pentru cazurile stabilite în normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

(2) Cheltuielile pentru serviciile prevăzute la alin. (1) se suportă de la bugetul asigurărilor sociale de sănătate.

(3) Pentru persoanele prevăzute la art. 16 consiliile locale au obligația să asigure condiții pentru accesul acestora la toate formele de asistență de sănătate, inclusiv prin organizarea unor unități de asistență socială în care să fie îngrijite până la reinserția lor socială.

ART. 18

Măsurile suplimentare și cu specific local privind accesul persoanelor defavorizate la asistență medicală se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale.

SECȚIUNEA a 4-a

Accesul la educație

ART. 19

(1) Persoanele de vârstă școlară care fac parte din familii care au dreptul la venitul minim garantat și au 2 sau mai mulți copii și s-au înscris în învățământul obligatoriu prevăzut de lege beneficiază de bursă de școlarizare.

(2) Nivelul bursei de școlarizare se stabilește anual prin hotărâre a Guvernului și reprezintă o sumă indexabilă, acordată din bugetul de stat alocat Ministerului Educației și Cercetării sau bugetelor locale, potrivit legilor bugetare anuale.

(3) În vederea pregătirii copiilor aflați în situația prevăzută la alin. (1), în luna august a fiecărui an se acordă acestora, prin reprezentanții lor legali, 40% din cuantumul anual al bursei de școlarizare. Această sumă este destinată pentru cumpărarea unor articole de îmbrăcăminte, încălțăminte și rechizite școlare.

(4) Diferența de 60% din bursa de școlarizare se acordă în tranșe lunare sau, după caz, trimestriale, cu condiția frecventării orelor de curs și obținerii baremurilor de promovare.

(5) În cazul abandonului școlar sumele acordate potrivit prevederilor alin. (3) și (4), pentru anul școlar în care acesta s-a înregistrat, se recuperează de la reprezentantul legal al copilului care le-a încasat, în conformitate cu dispozițiile specifice executării silite a creanțelor bugetare.

ART. 20

(1) Ministerul Educației și Cercetării elaborează și aplică programe teritoriale pentru alfabetizarea adulților.

(2) Participanții la aceste programe pot beneficia de bursă de alfabetizare, al cărei cuantum va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, plata acesteia fiind asigurată din bugetele locale.

ART. 21

(1) Absolvenții învățământului obligatoriu, care își continuă studiile în unitățile de învățământ preuniversitar și în instituțiile de învățământ superior, ale căror familii îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 19 alin. (1), beneficiază lunar de bursă pentru continuarea studiilor.

(2) Nivelul bursei pentru continuarea studiilor se stabilește anual prin hotărâre a Guvernului și reprezintă o sumă indexabilă care să acopere cel puțin contravaloarea cazării, respectiv a mesei în cămine, internate și cantine, acordată din bugetul de stat alocat Ministerului Educației și Cercetării sau bugetelor locale, potrivit legilor bugetare anuale.

(3) Acordarea bursei pentru continuarea studiilor este condiționată de frecventarea orelor de curs și de obținerea baremurilor de promovare.

ART. 22

Ministerul Educației și Cercetării, din sumele alocate din bugetul de stat, va asigura accesul gratuit în tabere de odihnă sau de instruire pentru beneficiarii bursei de școlarizare și ai bursei pentru continuarea studiilor, care au obținut rezultate deosebite în procesul de învățământ.

CAP. 3

Măsuri pentru prevenirea și combaterea marginalizării sociale

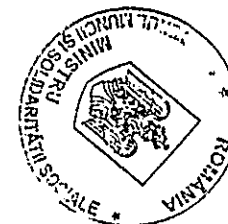
ART. 23

Nivelul venitului net lunar pe o persoană, până la care o persoană este considerată ca fiind marginalizată, se stabilește anual, prin hotărâre a Guvernului, înaintea depunerii la Parlament a proiectului legii bugetului de stat.

ART. 24

În funcție de nivelul venitului stabilit la art. 23 consiliile locale au obligația să identifice persoanele și familiile care se găsesc în această situație și să stabilească măsuri individuale în vederea prevenirii marginalizării sociale a acestora.

ART. 25

(1) În funcție de nivelurile veniturilor stabilite în temeiul prevederilor art. 23 consiliile locale au obligația de a asigura accesul persoanelor și familiilor marginalizate, identificate potrivit art. 24, la locuință și la serviciile publice de strictă necesitate, cum sunt: apă, energie electrică, gaze naturale, termoficare etc. (2) În scopul materializării intervenției prevăzute la alin. (1) consiliile locale pot încheia convenții cu furnizorii de servicii, prin care se angajează să suporte o parte din datoriile pe care le au persoanele și familiile prevăzute la art. 24. (3) Sumele necesare menționate în convențiile încheiate cu furnizorii de servicii potrivit alin. (2) se asigură din bugetul de stat alocat Ministerului Administrației Publice sau bugetelor locale, potrivit legilor bugetare anuale. ART. 26 Consilierea persoanelor cu scopul de a beneficia de drepturile stabilite de prezenta lege se asigură gratuit de către instituțiile de stat abilitate și de aparatul de lucru specializat al primăriilor. ART. 27 (1) Guvernul are obligația de a prezenta anual în Parlamentul României Raportul privind situația persoanelor și familiilor marginalizate, precum și programul pentru combaterea marginalizării sociale a acestora. (2) Consiliile locale au obligația de a analiza trimestrial modul în care au fost aplicate măsurile pentru prevenirea și combaterea marginalizării sociale, prevăzute în programul acestora.	
Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. IV - Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 6 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:
Art. 1 (5) Prin reprezentant legal, în sensul prezentei legi, se înțelege persoana desemnată, potrivit prevederilor art. 178 și 2.009 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru a reprezenta interesele unei persoane vârstnice.	Alineatul (5) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(5) „Prin reprezentant legal, în sensul prezentei legi, se înțelege, după caz: persoana desemnată, potrivit prevederilor art. 178 și 2.009 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru a reprezenta interesele unei persoane vârstnice, soțul/soția, copiii, părinții sau celelalte rude până la gradul al IV-lea ale persoanei vârstnice, sau, în lipsa acestora, orice persoană cu vârsta de minimum 18 ani împliniți pe care persoana beneficiară o desemnează în acest scop prin declarație încheiată în formă autentică, care se înregistrează în Registrul național notarial de evidență a procurilor și revocărilor acestora și care va cuprinde drepturile prevăzute de lege ce pot fi exercitate de reprezentant.”

ART. 4 (3) Pe baza planului de intervenție sau, după caz, a planului de îngrijire și asistență, elaborate potrivit dispozițiilor Legii nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, se emite dispoziția primarului sau, după caz, a directorului serviciului public de asistență socială pentru stabilirea dreptului la servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială.	
ART. 5 (1) Nevoile persoanelor vârstnice aflate în situația de pierdere totală sau parțială a autonomiei, care pot fi de natură medicală, sociomedicală, psihoafectivă, se stabilesc pe baza grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, care prevede criteriile de încadrare în grade de dependență.	
ART. 7 (2) În situația în care starea de sănătate a persoanei vârstnice nu permite obținerea consimțământului acesteia, pentru acordarea îngrijirilor prevăzute la alin. (1), decizia se ia de serviciul public de asistență socială al autorității administrației publice locale unde are domiciliul sau reședința persoana vârstnică, pe baza anchetei sociale și a recomandărilor medicale făcute de medicul de familie, prin consultarea și a medicului specialist, cu acceptul rudelor de gradul I ale persoanei respective sau, în lipsa acestora, cu acceptul unui alt membru de familie.	Alineatul (2) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins: ” (2) În situația în care starea de sănătate a persoanei vârstnice nu permite obținerea consimțământului acesteia, pentru acordarea îngrijirilor prevăzute la alin. (1), decizia se ia de către reprezentantul legal sau convențional al persoanei vârstnice.”
ART. 8 (1) Unitatea de îngrijire la domiciliu pentru persoane vârstnice este un serviciu social cu sau fără personalitate juridică, finanțat integral din bugetul local, înființat și organizat potrivit dispozițiilor prezentei legi. (2) Serviciile comunitare asigurate persoanelor vârstnice la domiciliu sunt: a) servicii de îngrijire personală prevăzute la art. 31 și art. 32 alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare; b) servicii prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare; c) servicii medicale, sub forma consultațiilor și îngrijirilor medicale la domiciliu sau în instituții de sănătate, consultații și îngrijiri stomatologice, administrarea de medicamente, acordarea de materiale sanitare și de dispozitive medicale. (3) Serviciile medicale prevăzute la alin. (2) lit. c) sunt acordate în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, aprobat prin hotărâre a Guvernului.	

La articolul 8, după alineatul (3) se introduc 7 alineate noi, alin.(4)- (10), cu următorul cuprins:

"(4) Serviciile de îngrijire la domiciliu a persoanelor vârstnice dependente pot fi prestate în baza unui contract de prestări de servicii încheiat între îngrijitorul la domiciliu, persoană fizică autorizată, acreditată ca furnizor de servicii sociale și care deține licență de funcționare pentru serviciile de îngrijire la domiciliu, în condițiile Legii nr.197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare și persoana vârstnică/reprezentantul legal al acesteia.

(5) Pot presta activitatea de îngrijitor formal la domiciliu pentru persoane vârstnice, persoanele care dețin un certificat de calificare în următoarele ocupații:

- a) îngrijitor bolnavi/bătrâni;
- b) asistent medical;
- c) infirmier;
- d) alte calificări din aceleași grupe de ocupații, potrivit Clasificării ocupațiilor din România, aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1832/856/2011, cu modificările și completările ulterioare.

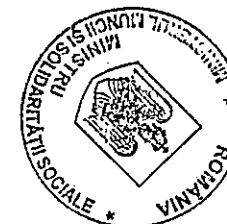
(6) Pentru serviciile de îngrijire acordate de persoane fizice autorizate ca îngrijitor persoane vârstnice, la domiciliul persoanei vârstnice, modelul contractului de prestări de servicii este prevăzut ca anexă la standardele minime de calitate aplicabile, aprobate prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(7) Persoanele fizice autorizate, inclusiv în calitate de angajator, au obligația de a întocmi un dosar personal, inclusiv pentru fiecare dintre îngrijitorii persoane vârstnice la domiciliu încadrate cu contract individual de muncă, conform prevederilor art.17 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.44/2008 din 16 aprilie 2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.182/2016 din 17 octombrie 2016, cu modificările și completările ulterioare și de a-l păstra în bune condiții la domiciliu, precum și de a-l prezenta inspectorilor de muncă, la solicitarea acestora.

(8) Dosarul personal al persoanei care asigură îngrijirea persoanei vârstnice la domiciliu cuprinde cel puțin următoarele documente:

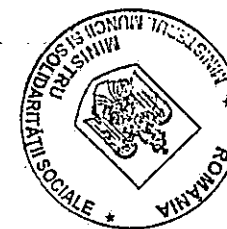
- a) contractul de prestări de servicii și, după caz, contractul individual de muncă și actele adiționale referitoare la modificarea, suspendarea și încetarea contractului individual de muncă;

	b) certificatul de calificare profesională obținut în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.129/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare; c) certificatul de cazier judiciar; d) adeverința medicală care atestă că este aptă din punct de vedere medical pentru activitatea de îngrijitor persoane vârstnice la domiciliu, inclusiv că nu suferă de boli cronice transmisibile; e) raportul de evaluare eliberat în condițiile legii, din care să reiasă că persoana este aptă din punct de vedere psihologic să asigure activitatea de îngrijire personală a persoanei vârstnice dependente; h) certificatul de integritate comportamentală, prevăzut la art. 3, lit. a) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, cu modificările ulterioare.”
ART. 9 (1) Serviciile comunitare de consiliere, în vederea prevenirii marginalizării sociale și pentru reintegrare socială, se asigură fără plata unei contribuții, ca un drept fundamental al persoanelor vârstnice, de către asistenți sociali. (2) Serviciile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și b) și art. 8¹ alin. (2) lit. a) - c) se asigură fără plata contribuției persoanelor vârstnice care, evaluate potrivit grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, se încadrează în una dintre următoarele situații: a) nu au venituri și nici susținători legali; b) sunt beneficiari ai ajutorului social acordat în baza Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, sau realizează venituri al căror quantum se situează sub nivelul indemnizației sociale pentru pensionari prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2009 privind instituirea pensiei sociale minime garantate, aprobată prin Legea nr. 196/2009, cu modificările ulterioare; c) susținătorii legali ai persoanelor vârstnice prevăzute la lit. b) realizează venituri al căror quantum se situează sub cuantumul veniturilor prevăzute la lit. b).	La articolul 9, după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alin. (1¹) cu următorul cuprins: “(1¹) Autoritățile administrației publice locale singure sau în parteneriat cu alte instituții publice, furnizori publici și privați de servicii sociale organizează telefonul vârstnicului.”
ART. 10	

(1) Persoanele vârstnice care se încadrează în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, îndreptățite să beneficieze de serviciile prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și b) și art. 8¹ alin. (2) lit. a) - c) și care realizează venituri peste cele prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. b) beneficiază de servicii cu plata unei contribuții, stabilită în urma procesului de evaluare complexă. (2) Contribuția se stabilește de către autoritățile administrației publice locale, respectiv de către furnizorul de servicii sociale, individualizat, în urma evaluării complexe efectuate potrivit dispozițiilor art. 49 din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, pe baza costului mediu lunar al serviciului social, precum și a veniturilor persoanei vârstnice și, după caz, ale susținătorilor legali ai acesteia. (3) Costul mediu lunar al serviciului social și acoperirea valorii integrate a contribuției lunare se stabilesc cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 25, cu excepția prevederilor alin. (5) lit. a).	
ART. 12 (1) Organizarea serviciilor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și b) și art. 8¹ alin. (2) lit. a) - e) revine autorităților administrației publice locale prin serviciile publice de asistență socială direct sau în baza convențiilor de parteneriat și a contractelor de servicii sociale încheiate cu alți furnizori publici sau privați de servicii sociale care dețin licență de funcționare pentru servicii de îngrijire la domiciliu, respectiv pentru centre de zi de îngrijire și recuperare. (2) În aplicarea prevederilor alin. (1) și a prevederilor art. 119 alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile administrației publice locale, prin serviciul public de asistență socială și prin compartimentul de contractare, au în vedere următoarele: a) estimarea anuală a numărului persoanelor vârstnice dependente care necesită sprijin pentru activitățile de bază ale vieții zilnice; b) estimarea numărului persoanelor vârstnice care nu primesc ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice din partea îngrijitorilor informali și voluntari; c) elaborarea indicatorilor de eficiență cost/beneficiu.	
ART. 13 (1) Pentru asigurarea serviciilor de îngrijire care presupun ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice, autoritățile administrației publice locale pot angaja personal de îngrijire cu timp parțial de lucru sau cu normă întreagă în cadrul	

serviciului de asistență comunitară al serviciului public de asistență socială.	
(2) Îngrijitorul informal definit la art. 6 lit. ș) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, care își asumă responsabilitatea îngrijirii unei/unor persoane vârstnice, aflate în situația de dependență sociomedicală, stabilită conform grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, poate beneficia de program lunar de lucru redus, de o jumătate de normă, cu asigurarea plății, din bugetul local, în baza unui contract încheiat cu serviciul public de asistență socială, a unei indemnizații echivalente cu jumătate din salariul de bază brut al îngrijitorului la domiciliu stabilit potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru gradația 0, prevederile art. 35 din această lege aplicându-se în mod corespunzător. (3) Indemnizația prevăzută la alin. (2) se supune reglementărilor prevăzute de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.	La articolul 13, după alin. (2), se introduce un alineat nou, alin. (21), cu următorul cuprins: ”(21) La încheierea contractului prevăzut la alin. (2) serviciul public de asistență socială solicită documentele prevăzute la art. 8 alin. (8) lit. c), d) și h).”
(4) Timpul cât îngrijitorii informali au beneficiat de program redus de lucru se consideră, la calculul vechimii în muncă, timp lucrat cu normă întreagă, pe baza adeverinței eliberate de serviciul public de asistență socială. (5) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) și (2), autoritățile administrației publice locale au obligația să prevadă în bugetul local sumele necesare, fundamentate pe baza estimărilor realizate de serviciul public de asistență socială pe baza datelor colectate din anchetele sociale, în care se consemnează datele de identificare ale îngrijitorilor informali și sprijinul acordat de aceștia. (6) Pe baza principiului subsidiarității, în completarea sumelor prevăzute la alin. (2), din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, se alocă sume în proporție de cel puțin 30% din cuantumul indemnizației stabilite potrivit alin. (2), pe baza necesarului stabilit anual de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, la elaborarea bugetului de stat. (7) Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (6), repartizate pe județe la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, se aprobă distinct prin anexă la legea bugetului de stat și se repartizează pe unități administrativ-teritoriale prin decizie a directorului direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, la propunerea agenției	

județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, fundamentată pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.	
(8) Serviciul public de asistență socială dispune efectuarea de controale periodice asupra activității îngrijitorilor informal care beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (2) și prezintă semestrial un raport consiliului local.	
(9) Îngrijitorii informal au obligația de a comunica serviciului public de asistență socială orice modificare referitoare la asumarea responsabilității îngrijirii persoanei vârstnice și la informațiile care au stat la baza întocmirii anchetei sociale.	
(10) Autoritățile administrației publice locale includ în programul anual de servicii sociale organizarea de instruire/cursuri de formare pentru îngrijitorii informal. (11) Autoritățile administrației publice locale includ în programul anual de acțiuni privind serviciile sociale, respectiv al activităților de informare a publicului activități de informare și consiliere pentru îngrijitori informal, inclusiv pentru îngrijitorii adolescenți. (12) Modelul contractului prevăzut la alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale*).	
ART. 17 Evaluarea, monitorizarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi se realizează de Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială.	"Art.17 (1) Persoanele vârstnice beneficiază de servicii de prevenire și combatere a abuzului și neglijării, prin grija serviciului public de asistență socială, a autorității tutelare/instanța de tutelă, a poliției locale, precum și a organizațiilor neguvernamentale și a furnizorilor privați de servicii sociale care activează în acest domeniu. (2) Autoritățile administrației publice locale, în colaborare cu autoritățile administrației publice centrale cu responsabilități în domeniu, cu furnizori de formare profesională autorizați și cu unități de învățământ specializate, asigură programele de formare ale personalului din cadrul autorității tutelare, serviciului public de asistență socială și poliției locale în vederea prevenirii, identificării și soluționării, în regim de urgență, a situațiilor de abuz și neglijență în care se pot afla persoanele vârstnice. (3) Respectarea drepturilor persoanelor vârstnice se verifică de către inspectorii sociali prin campanii tematice și controale inopinate, precum și prin misiuni de investigare socială. Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială realizează campanii tematice de control privind protecția drepturilor persoanelor vârstnice. (4) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale împreună cu Ministerul Sănătății și cu Consiliul Național al Organizațiilor de Pensionari și al Persoanelor Vârstnice organizează anual cel puțin o sesiune de informare prin lansarea

	unui spot de informare publică privind îmbătrânirea activă, promovarea unui stil de viață sănătos, prevenirea și combaterea violenței și abuzului asupra persoanelor vârstnice.”
ART. 18 (4) Serviciile publice de asistență socială asigură îndrumarea metodologică și coordonarea activității de specialitate necesare pentru buna funcționare a căminelor pentru persoane vârstnice.	
ART. 29 Aprobarea, respingerea, suspendarea sau încetarea dreptului la serviciile sociale pentru persoanele vârstnice, prevăzut de prezenta lege, se realizează de către serviciul public de asistență socială, cu respectarea prevederilor referitoare la procesul de acordare a serviciilor sociale și măsurile integrate de asistență socială a persoanelor vârstnice, prevăzute la art. 44 - 52 și art. 92 - 103 din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.	
ART. 30 (1) Autoritatea tutelară/Instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința are obligația de a acorda, la solicitarea acesteia, consiliere juridică gratuită în vederea încheierii contractelor de vânzare-cumpărare sau de donație ori în vederea constituirii de garanții mobiliare sau imobiliare, care au ca obiect bunurile mobile ori imobile ale persoanei vârstnice. (2) Persoana vârstnică este asistată, la cererea acesteia sau din oficiu, după caz, de un reprezentant al autorității tutelare, în vederea încheierii oricărui act translativ de proprietate, având ca obiect bunuri proprii, în scopul întreținerii și îngrijirii sale.	”(2) Persoana vârstnică este asistată, la cererea acesteia sau din oficiu, după caz, de un reprezentant al autorității tutelare, în vederea încheierii oricărui act translativ de proprietate, având ca obiect bunuri proprii, în scopul întreținerii și îngrijirii sale, precum și în vederea încheierii contractelor de închiriere/comodat cu persoane fizice, în vederea găzduirii persoanelor vârstnice. La articolul 30, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alin.(3), cu următorul cuprins: ”(3) O persoană fizică nu poate încheia contracte de întreținere cu mai mult de o persoană vârstnică/un cuplu de persoane vârstnice, cu excepția membrilor familiei sau a rudelor până la gradul al IV-lea inclusiv. Contractele încheiate peste această limită sunt nule de drept.”
ART. 31 Obligația de întreținere și de îngrijire, precum și modalitățile practice de executare a acesteia se prevăd expres în actul juridic încheiat de notarul public, sub sancțiunea nulității.	
ART. 32 Autoritatea tutelară/Instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința	”Art. 32. Autoritatea tutelară/Instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința primește din

primesc din oficiu un duplicat al actului juridic încheiat conform art. 30 și 31. ART. 33 Neexecutarea obligației de întreținere și de îngrijire de către noul proprietar al bunurilor obținute ca urmare a actului juridic de înstrăinare poate fi sesizată autorității tutelare/instanței de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința, de către orice persoană fizică sau juridică. Autoritatea tutelară se poate sesiza și din oficiu.	oficiu un duplicat al actului juridic încheiat conform art. 30 și 31, cu excepția contractelor de închiriere/comodat.”
ART. 34 (1) În termen de 24 de ore de la înregistrarea sesizării, autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința efectuează o anchetă socială. (2) În termenul prevăzut la alin. (1), autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința solicită agenției județene pentru plăți și inspecție socială să realizeze, în maximum 3 zile de la solicitare, o investigație privind respectarea drepturilor persoanei vârstnice de către furnizorul de servicii sociale. (3) În baza anchetei sociale și, după caz, a rezultatului investigației, autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința inițiază demersurile necesare în vederea executării obligațiilor înscrise în actul juridic încheiat sau solicită instanței judecătorești rezilierea contractului de întreținere în nume propriu și în interesul persoanei întreținute pentru neîndeplinirea obligațiilor din contract și, dacă este cazul, formulează plângere penală.	La articolul 34, alineatul (2) se modifică și se completează și va avea următorul cuprins: ”(2) În termenul prevăzut la alin. (1), autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința solicită agenției teritoriale pentru plăți și inspecție socială să realizeze, în maximum 3 zile de la solicitare, o investigație privind respectarea drepturilor persoanei vârstnice de către persoanele care și-au asumat obligația de întreținere și de îngrijire. Dacă serviciile de îngrijire se acordă printr-un furnizor de servicii sociale, investigația se realizează la sediul furnizorului/serviciului social.”
	După articolul 34, se introduce un articol nou, art.341, cu următorul cuprins: ”Art. 34¹ Serviciul public de asistență socială și agenția teritorială pentru plăți și inspecție socială au obligația de a verifica orice sesizare cu privire la persoanele vârstnice găzduite de persoane fizice, în vederea întreținerii și îngrijirii.”
ART. 37 Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz.	
	După art. 37 se introduce un articol nou, art. 37¹ care va avea următorul cuprins:

	"Art. 37¹ - (1) Nerespectarea de autoritățile administrației publice locale a dispozițiilor art. 4 alin.(3), art.5 alin.(1), art. 9 alin.(1), art. 10, art. 12 alin.(1) și (2), art. 13 alin.(5), (8), (10) și(11), ale art. 25 alin.(1), (2), (4), art.29, art.34 (1) și (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei; (2) Nerespectarea de către furnizorii de servicii sociale a dispozițiilor art.5 alin.(1), art.7 alin.(2), art. 9 alin.(2), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei. (3) Nerespectarea de către îngrijitorii informalți a dispozițiilor art.13 alin.(9), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei. (4) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor contravenționale prevăzute la alin.(1)-(3) se fac de către inspectorii sociali. (5) Contravențiilor prevăzute la alin.(1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare."
ART. 38 (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale inițiază strategia privind îngrijirea de lungă durată și îmbătrânire activă, asigură îndrumarea metodologică, coordonează, controlează și evaluează aplicarea dispozițiilor prezentei legi. (2) Coordonarea elaborării măsurilor de incluziune socială a persoanelor vârstnice din strategiile sectoriale se realizează în cadrul mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.217/2006 privind constituirea mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România, cu modificările și completările ulterioare.	La articolul 38, după alineatul (1) se introduce un alineat nou, alin.(1¹) cu următorul cuprins: "(1¹) Evaluarea, monitorizarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi se realizează de Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială."
LEGE Nr. 78/2014 din 24 iunie 2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România	Art. V - Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014, cu modificările ulterioare, se completează cu un articol nou, art. 231 care va avea următorul cuprins:
ART. 10 (1) Este interzis, sub sancțiunea anulabilității, să se încheie contract de voluntariat în scopul de a evita încheierea unui contract individual de muncă sau, după caz, a unui contract civil de prestări de servicii ori a altui contract civil cu titlu oneros pentru efectuarea prestațiilor respective.	

Art. 11 (4) Anterior începerii activității, contractul de voluntariat se înregistrează în registrul de evidență a voluntarilor ținut de organizația-gazdă. (6) Contractul de voluntariat trebuie să conțină următoarele clauze: a) datele de identificare ale părților contractante; b) descrierea activităților pe care urmează să le presteze voluntarul; c) timpul și perioada de desfășurare a activității de voluntariat; d) drepturile și obligațiile părților; e) stabilirea cerințelor profesionale, a abilităților sociale, intereselor de dezvoltare, a celor de sănătate, confirmate prin certificate de sănătate sau alte documente; f) condițiile de reziliere a contractului. (10) Organizația-gazdă este obligată să țină evidența voluntarilor, a duratei și a tipului activităților desfășurate și evaluării voluntarilor, pe baza criteriilor stabilite în regulamentul intern.	După art. 23 se introduce un articol nou, art. 23¹ care va avea următorul cuprins: "Art. 23¹ - (1) Nerespectarea de către organizația-gazdă a dispozițiilor art. 10 alin.(1), ale art. 11 alin. (4), (6) și (10) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei; (2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către inspectorii de muncă, potrivit legii. (3) Contravențiilor prevăzute la alin.(1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare."
	Art. VI - (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prevederilor prezentei legi, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale modifică și completează Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.118/2014, cu modificările și completările ulterioare. (2) Termenul de soluționare a cererilor de acreditare a furnizorilor de servicii sociale și de licențiere a serviciilor sociale aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi se prelungește până la completarea dosarelor conform prevederilor prezentei legi, dar nu mai târziu de data de 1 martie 2024. (3) Serviciile sociale care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin licență de funcționare, funcționează cu respectarea legislației care a stat la baza acordării licenței de funcționare. (4) Operatorii economici cu scop lucrativ care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin licență de funcționare pentru servicii sociale, au obligația ca, în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să își înscrie în actele constitutive, activitatea de acordare a serviciilor sociale ca activitate principală, în conformitate cu prevederile art.9 alin.(3) din Legea nr.197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare.
	Art. VII (1) În termen de 1 an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile publice care emit autorizații administrative prealabile desfășurării activității de servicii sociale, revizuiesc criteriile în baza cărora emit acest

	autorizații și ghidurile, instrucțiunile, procedurile de control aferente, cu respectarea prevederilor art.1 alin.(5) din Legea nr.197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale. (2) În vederea încheierii protocoalelor de colaborare prevăzute la alin.(2) art. 1⁴¹ din Legea nr. 197/2012, se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, o procedură de selecție a organizațiilor neguvernamentale, cu respectarea principiilor transparenței, competitivității și tratamentului egal, precum și modelul-cadru al protocolului de colaborare, în termen de 30 de zile, de la data intrării în vigoare a prezentei legi. (3) Ordinul comun al ministrului muncii și solidarității sociale și ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse prevăzut la art. 10 alin.(12) din Legea nr. 197/2012, se aprobă în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.” (4) Ordinul prevăzut la alin.(2) și (3) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
	Art. VIII (1) În vederea implementării prevederilor art.35 alin.(3) din Legea asistenței sociale nr.292/2011, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, serviciului public de asistență socială prin asistenții sociali, prezintă în fața consiliului local un raport privind evaluarea nevoilor sociale ale comunității și un proiect al planului de acțiuni comunitare pentru combaterea sărăciei și excluziunii sociale care conține obligatoriu propuneri pentru organizarea de servicii sociale care au drept scop combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială. (2) Modelul-cadru al planului de acțiuni comunitare pentru combaterea sărăciei și excluziunii sociale se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.
	Art. IX (1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale elaborează proiectul de lege prevăzut la art. 142 alin.(4) din Legea nr.292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege. (2) În termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de șanse elaborează proiectul hotărâre a Guvernului pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr.867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale.

Art. X. Colegiul Național al Asistenților Sociali elaborează Codul de bună practică și codul etic în teleasistență socială și pentru activitatea de coordonare a tehnicianului asistență socială, care se aprobă prin hotărâre a Congresului Național al Colegiului Național al Asistenților Sociali și se publică în Monitorul Oficial al României Partea I.

Art. XI

(1) Prevederile art.134 alin.(5) din Legea asistenței sociale nr.292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2027.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2027 art.134 alin.(1) și (2) se modifică și se completează și vor avea următorul cuprins:

"(1) Prin derogare de la prevederile art.6 din Legea privind finanțele publice locale nr.273/2006, cu modificările și completările ulterioare, sumele alocate de la bugetul de stat ca finanțare pentru serviciile sociale, se asigură prin bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, prin Agenția Națională de Plăți și Inspecție Socială, și se fundamentează pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.

(2) Fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de către autoritățile administrației publice locale, ca finanțare pentru serviciile sociale se realizează în baza costurilor standard în vigoare, cu respectarea prevederilor art.132 alin.(2) - (4)."

(3) Prevederile art.134 alin.(8) din Legea asistenței sociale nr.292/2011 cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege se aplică gradual, după cum urmează:

- a) în procent de cel puțin 10% din standardul minim de cost, în anul 2027;
- b) în procent de cel puțin 30% din standardul minim de cost, în anul 2028;
- c) în procent de cel puțin 50% din standardul minim de cost, în anul 2029;
- d) în procent de cel puțin 70% din standardul minim de cost, în anul 2030.
- e) în procent de cel puțin 80% din standardul minim de cost, începând cu anul 2031.

Art. XII (4) —Prevederile art. 21 alin.(1) lit. e) din Legea nr. 197/2012 cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege și ale art. 108 alin.41 din Legea asistenței sociale nr.292/2011 cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică gradual, până în anul 2027, după cum urmează:

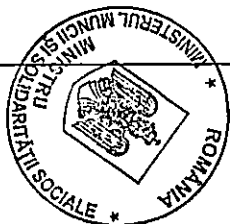
- a) în procent de cel puțin 10% din numărul necesar de inspectori, în anul 2024;
- b) în procent de cel puțin 20% din numărul necesar de inspectori, în anul 2025;

Formatted: No bullets or numbering

Formatted: Indent: Left: 0"

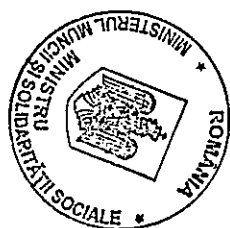
	c) în procent de cel puțin 30% din numărul necesar de inspectori, în anul 2026; d) în procent de cel puțin 40% din numărul necesar de inspectori, în anul 2027.
	Art. XIII (1) Până la data de 31 decembrie 2030 autoritățile administrației publice locale au obligația luării în evidență, realizării anchetelor sociale, și, după caz, întocmirii dispozițiilor de stabilire a dreptului la servicii sociale ca măsură de asistență socială pentru persoanele care au domiciliu în raza lor administrativ-teritorială și care sunt beneficiari ai unităților de asistență socială pentru care asociațiile, fundațiile și cultele recunoscute de lege primesc subvenții de la bugetul de stat și de la bugetele locale în baza prevederilor Legii nr.34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, cu modificările și completările ulterioare. (2) Pentru anul 2031 nu se mai organizează selecții anuale pentru acordarea de subvenții din bugetul de stat sau din bugetele locale, în baza Legii nr.34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, cu modificările și completările ulterioare.
	Art. XIV (1) Lucrătorii sociali care la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt angajați în temeiul art. 40 alin.(4) Legea asistenței sociale nr.292/2011 au dreptul să desfășoare atribuțiile tehnicianului asistență socială, dacă fac dovada că sunt înscrise la un curs de calificare tehnician asistență socială, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi. (2) <u>Autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora sunt angajați asistenți sociali au obligația de a stabili funcțiile publice specifice de asistent social și a le echivala cu funcțiile publice generale, în condițiile art.125 alin.(3) și (4), în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.</u>
	Art. XIV Îngrijitorii informali care, la data intrării în vigoare a prezentei legi au încheiate contracte cu serviciul public de asistență socială, au obligația ca, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să transmită serviciului public de asistență socială, documentele prevăzute la art.8 alin.(8) lit.c), d) și h).
	Art. XVI (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: a) Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003; b) Hotărârea Guvernului nr.539/2005 pentru aprobarea Nomenclatorului instituțiilor de asistență socială și a structurii orientative de personal, a Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a instituțiilor de

Formatted: Font: Not Bold

	asistență socială, precum și a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale; c) Legea nr.116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, publicată în Monitorul Oficial nr. 193 din 21 martie 2002; d) Hotărârea Guvernului nr.1149 din 17 octombrie 2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, publicată în Monitorul Oficial nr.795 din 1 noiembrie 2002; e) Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 424/2014 privind aprobarea criteriilor specifice care stau la baza acreditării furnizorilor de servicii sociale. (2) La data de 31 decembrie 2030 se abrogă: a) prevederile art.139 din Legea asistenței sociale nr.292/2011; b) Legea nr.34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 27 ianuarie 1998; c) Hotărârea Guvernului nr. 1153 din 21 noiembrie 2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 28 noiembrie 2001. (3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse efectuează modificările și completările corespunzătoare la actele normative în vigoare din domeniul asistenței sociale în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prevederilor prezentei legi.
	Art. XVI - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 23 decembrie 2011, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează: 1. La articolul 6, alineatul (1), după litera j) se introduce o nouă literă, lit. j1, cu următorul cuprins: "j1) contribuie la culegerea și raportarea indicatorilor de performanță din domeniul politicilor familiale ". 2. La articolul 16, alineatul (1), după litera q) se introduce o nouă literă, lit. q1, cu următorul cuprins: "q1) culege și raportează indicatori de performanță din domeniul politicilor familiale ".

	XVIII - (1) Legea nr.197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 9 noiembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare. (2) Legea asistenței sociale nr.292/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare. (3) Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 6 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare. (4) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 23 decembrie 2011, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2012, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.
	Art. XIXVIII - În vederea aplicării prevederilor art.134 din Legea asistenței sociale nr.292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, începând cu anul 2027, se suplimentează cu 100 numărul maxim de posturi finanțate de la bugetul de stat, aprobat pentru funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială și agențiilor pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, prevăzut de Hotărârea Guvernului nr. 151/2012 privind aprobarea Statutului propriu de organizare și funcționare al Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, cu modificările și completările ulterioare.

culturală a societății, precum și la procesul de luare a deciziilor care privesc viața și accesul lor la drepturile fundamentale.

(2) Pentru prevenirea și combaterea sărăciei și a riscului de excluziune socială, prin politicile publice inițiate, statul:

a) asigură accesul persoanelor vulnerabile la unele drepturi fundamentale, cum ar fi: dreptul la locuință, la asistență socială și medicală, la educație și la loc de muncă;

b) instituie măsuri de sprijin conform nevoilor particulare ale persoanelor, familiilor și grupurilor defavorizate.

(3) Armonizarea politicilor destinate cunoașterii, prevenirii și combaterii situațiilor care determină sărăcia și riscul de excluziune socială se realizează în cadrul mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale, constituit conform legii, cu participarea autorităților administrației publice centrale și locale și a reprezentanților organizațiilor societății civile.

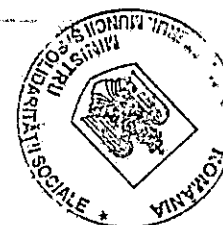
(4) În cadrul acțiunilor multidimensionale ale procesului de incluziune socială se înscriu și activitățile din domeniul economiei sociale, orientate spre generarea sau asigurarea de locuri de muncă pentru persoanele prevăzute la alin. (1). Organizarea și funcționarea sectorului economiei sociale se reglementează prin lege specială.

Din Legea nr. 116/2002

ART. 1

”(2) Pentru prevenirea și combaterea sărăciei și a riscului de excluziune socială, prin politicile publice inițiate, statul instituie măsuri de sprijin conform nevoilor particulare ale persoanelor, familiilor și grupurilor defavorizate, în vederea respectării unor drepturi fundamentale, respectiv:

- a) accesul la educație, prin acordarea de burse și alte forme de sprijin material pentru elevii din învățământul preuniversitar de stat și studenții din învățământul superior de stat, prin accesul gratuit în internatele școlare/cămine studentști, combaterea segregării școlare și implementarea principiului incluziunii, în conformitate cu prevederile Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările ulterioare și Legii învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările ulterioare;
- b) accesul la servicii de asistență medicală și servicii de sănătate publică potrivit prevederilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare și la servicii de asistență medicală comunitară conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2017 privind asistența medicală comunitară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2017, cu modificările și completările ulterioare și a Hotărârii Guvernului nr. 324/2019 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea, funcționarea și finanțarea activității de asistență medicală comunitară;
- c) participarea pe piața muncii, prin facilități prevăzute de Legea nr. 76/2002 sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare;
- d) accesul la locuințe sociale potrivit prevederilor Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare și, după caz, la locuințe sociale adaptate.”

Caracterul social al statului român, prevăzut în Constituție, impune instituirea unor măsuri pentru evitarea degradării nivelului de trai și păstrarea demnității tuturor cetățenilor.

ART. 2

Obiectul prezentei legi îl constituie garantarea accesului efectiv, în mod deosebit al tinerilor, la drepturi elementare și fundamentale, cum sunt: dreptul la un loc de muncă, la o locuință, la asistență medicală, la educație, precum și instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a marginalizării sociale și mobilizarea instituțiilor cu atribuții în domeniu.

Legea întregă la finalul tabelului.

Art. 54

(1) Persoanele singure și familiile care nu dispun de resursele necesare pentru satisfacerea unui nivel de trai minimal au dreptul la beneficii de asistență socială și servicii sociale, acordate în funcție de nevoile identificate ale fiecărei persoane sau familii.

(2) Nivelul de trai minimal reprezintă limita exprimată în lei care asigură nevoile de bază cum ar fi: hrană, îmbrăcăminte, igienă personală, menținerea și salubritatea locuinței și se calculează în raport cu pragul sărăciei conform metodologiei utilizate la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene.

Din Legea nr.116/2002:

ART. 23

Nivelul venitului net lunar pe o persoană, până la care o persoană este considerată ca fiind marginalizată, se stabilește anual, prin hotărâre a Guvernului, înaintea depunerii la Parlament a proiectului legii bugetului de stat.

"Art. 54 (1) În scopul prevenirii sau limitării unor situații de dificultate și combaterii sărăciei și excluziunii sociale a copiilor, familiilor și persoanelor care nu dispun de resursele necesare pentru satisfacerea unui nivel minim de trai și pentru asigurarea accesului la unele drepturi fundamentale, respectiv, dreptul la locuință, la educație, la asistență medicală, la servicii pentru creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă serviciul public de asistență socială din comune, orașe, municipii și sectoarele municipiului București asigură pachetul minim de asistență socială.

(2) Responsabilitatea asigurării pachetului minim de asistență socială este în sarcina autorităților administrației publice centrale și locale, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi și legilor speciale.

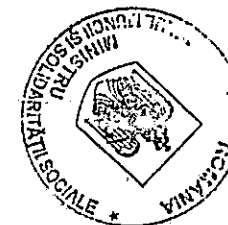
(3) Nivelul minim de trai reprezintă limita exprimată în lei care asigură următoarele nevoi de bază: hrană, îmbrăcăminte, igienă personală, menținerea și salubritatea locuinței și se calculează în raport cu pragul sărăciei conform metodologiei utilizate la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene."

După articolul 54 se introduc două noi articole, art.54¹ - 54², cu următorul cuprins:
"Art. 54¹ (1) În vederea asigurării pachetului minim de asistență socială, asistentul social din cadrul serviciului public de asistență socială colaborează cu asistentul medical comunitar, consilierul școlar și, după caz, cu mediatorul sanitar și mediatorul școlar precum și cu alți specialiști.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin.(1) care, cu excepția consilierului școlar, desfășoară activitate pe teren, inclusiv la domiciliul sau reședința beneficiarilor; conform legislației în vigoare.

(3) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliului județean/sectorului municipiului București, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, inspectoratelor școlare județene/al municipiului București prin centrele județene de resurse și asistență educațională/

	Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională asigură colaborarea profesională cu specialiștii prevăzuți la alin.(1) și, după caz, coordonarea profesională a acestora.
	Art. 54² (1) Înregistrarea datelor statistice privind asigurarea pachetului minim de asistență socială la nivelul fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, se face printr-o aplicație digitală online, unitară la nivel național. (2) Consiliile locale și comisiile județene de incluziune socială au obligația de a analiza trimestrial modul în care a fost asigurat pachetul minim de asistență socială. (3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, pe baza datelor generate de aplicația digitală prevăzută la alin. (1), elaborează rapoarte anuale cu privire la situația acordării pachetului minim de asistență socială, în cadrul Mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România, pe care le prezintă Guvernului, în ședință de Guvern și le publică pe paginile de internet ale instituției pentru informarea publicului larg. (4) Procedura de gestionare și utilizare a aplicației prevăzută la alin.(1) se aprobă prin ordinul comun prevăzut la art.56 alin.(54)."
ART. 55 (1) Beneficiile de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială sunt destinate asigurării mijloacelor financiare minime necesare traiului zilnic, precum și suplimentării veniturilor sau mijloacelor persoanei ori familiei aflate în situația prevăzută la art. 54 alin. (1) și se bazează pe testarea mijloacelor de trai. (2) Beneficiile de asistență socială acordate pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială sunt cele prevăzute la art. 11. (3) Principala formă de sprijin pentru prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială este venitul minim de inserție acordat din bugetul de stat ca diferență între nivelurile prevăzute prin lege specială și venitul net al familiei sau al persoanei singure realizat ori obținut într-o anumită perioadă de timp, în scopul garantării unui venit minim fiecărei persoane din România.	Alineatul (3) al articolului 55 se abrogă.
ART. 56 (1) Principalele categorii de servicii sociale având drept scop exclusiv prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială sunt adresate persoanelor și familiilor fără venituri sau cu venituri	"Art.56 (1) Serviciul public de asistență socială asigură pachetul minim de asistență socială, prin unul din următoarele servicii: a) servicii de asistență comunitară; b) serviciile sociale de zi;

reduse, persoanelor fără adăpost, victimelor traficului de persoane, precum și persoanelor private de libertate.

(2) Familiile și persoanele singure fără venituri sau cu venituri reduse pot beneficia de o gamă diversificată de servicii sociale adaptate nevoilor individuale, cum ar fi servicii de consiliere și informare, servicii de inserție/reinserție socială, servicii de reabilitare și altele asemenea.

Din OG nr.68/2003

ART. 3^{^2}

(1) *Serviciile sociale cu caracter primar sunt serviciile sociale care au drept scop prevenirea sau limitarea unor situații de dificultate ori vulnerabilitate, care pot duce la marginalizare sau excluziune socială.*

(2) *Serviciile sociale definite la alin. (1) sunt următoarele:*

- a) *activități de identificare a nevoii sociale individuale, familiale și de grup;*
- b) *activități de informare despre drepturi și obligații;*
- c) *măsuri și acțiuni de conștientizare și sensibilizare socială;*
- d) *măsuri și acțiuni de urgență în vederea reducerii efectelor situațiilor de criză;*
- e) *măsuri și acțiuni de sprijin în vederea menținerii în comunitate a persoanelor în dificultate;*
- f) *activități și servicii de consiliere;*
- g) *măsuri și activități de organizare și dezvoltare comunitară în plan social pentru încurajarea participării și solidarității sociale;*
- h) *orice alte măsuri și acțiuni care au drept scop prevenirea sau limitarea unor situații de dificultate ori vulnerabilitate, care pot duce la marginalizare sau excluziune socială.*

ART. 3^{^3}

Funcțiile serviciilor sociale cu caracter primar sunt:

- a) *evidențierea, diagnosticarea și evaluarea nevoilor sociale individuale, familiale și de grup;*
- b) *informarea asupra situațiilor de risc social, precum și asupra drepturilor sociale ale persoanei;*
- c) *identificarea persoanelor și familiilor aflate în situații de risc, în vederea realizării de acțiuni și măsuri cu caracter preventiv;*
- d) *furnizarea de măsuri de urgență în vederea înlăturării situației de dificultate în care se poate găsi o familie sau o persoană la un moment dat;*

(2) Serviciile prevăzute la alin.(1) se acordă în baza planului de intervenție elaborat potrivit prevederilor art.47 și a programelor de acțiune comunitară prevăzute la art.35 alin.(2).

(3) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa sau contracta serviciile prevăzute la alin.(1) în funcție de nevoile identificate la nivelul comunității.

(4) La nivelul unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, în baza strategiilor locale de dezvoltare a fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, aprobate prin hotărâre a consiliului local/județean se semnează protocoale de colaborare între serviciul public de asistență socială/primărie, inspectoratul școlar județean, direcția județeană de sănătate publică și a municipiului București, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, agenția județeană pentru ocuparea forței de muncă, agenția județeană pentru plăți și inspecție socială.

(5) Modelul-cadru al protocolului prevăzut la alin.(4) se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale, ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, ministrului educației și ministrului sănătății."

e) sensibilizare asupra necesităților sociale existente sau latente și asupra resurselor umane, materiale și financiare necesare satisfacerii lor;

f) dezvoltarea de programe cu caracter comunitar, în scopul promovării sociale a indivizilor și colectivităților;

g) prevenirea oricărei forme de dependență prin acțiuni de identificare, ajutor, susținere, informare, consiliere;

h) asigurarea transferului și monitorizării beneficiarului, atunci când situația acestuia o cere, spre serviciile sociale specializate;

i) gestionarea activă a procedurilor de colaborare cu celelalte servicii, cum ar fi cele educaționale, medicale, de locuire, ocupare și altele asemenea;

j) consiliere pentru persoanele și familiile care adoptă copii sau care au minori în plasament ori încredințare;

k) consiliere pentru tinerii care părăsesc instituțiile pentru protecția copilului.

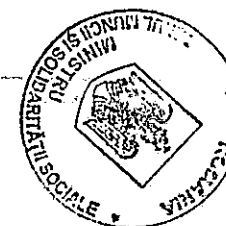
După articolul 56 se introduce un nou articol, art. 56¹, cu următorul cuprins:

"56¹ (1) Orice instituție, orice reprezentant al structurilor comunitare consultative, inclusiv al unui cult recunoscut prin lege sau orice specialist din comunitate care, în exercitarea atribuțiilor, intră în contact cu persoane singure și familii care nu dispun de resursele necesare pentru un trai decent, cum ar fi hrană, îmbrăcăminte, igienă personală, menținerea și salubritatea locuinței, acces la serviciile de educație, sănătate, ocupare, le vor informa pe acestea cu privire la posibilitatea de a se adresa serviciului public de asistență socială de la nivel local sau județean.

(2) În situația în care, în condițiile prevăzute la alin.(1), se constată și existența unei posibile situații de risc de abuz, neglijență, violență domestică sau altă infracțiune asupra copilului, persoanei cu dizabilități, persoanei vârstnice dependente, familiei, polițistul din cadrul Poliției Române, medicul de familie, cadrele didactice, asistentul medical, mediatorul școlar, mediatorul sanitar, asistentul medical comunitar, experți în ocupare, facilitatori comunitari, angajați în primărie, informează serviciul public de asistență socială din unitatea administrativ-teritorială în care își desfășoară activitatea.

(3) Serviciul public de asistență socială elaborează o procedură operațională pentru implementarea prevederilor alin.(2) și o aduce la cunoștința publicului.

(4) Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciilor publice de asistență socială prevăzute la art.133 alin.(5) conține activitățile pe care serviciul public de asistență socială trebuie să le realizeze pentru facilitarea implementării prevederilor alin.(2) cu respectarea drepturilor persoanelor beneficiare și pentru evitarea încălcării dreptului la viață privată."

ART. 57 Serviciile sociale adresate persoanelor fără adăpost au drept scop asigurarea de găzduire pe perioadă determinată, asociată cu acordarea unor servicii de consiliere și de reinsertie sau reintegrare socială, în concordanță cu nevoile individuale identificate.	
ART. 58*) (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea înființării, organizării și administrării serviciilor sociale pentru persoanele fără adăpost. (2) Pentru copiii străzii, pentru persoanele vârstnice singure sau fără copii și persoanele cu dizabilități care trăiesc în stradă, autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa pe raza lor teritorială servicii sociale adecvate și adaptate nevoilor acestora. (3) Pentru persoanele care trăiesc în stradă, autoritățile administrației publice locale au obligația de a organiza adăposturi de urgență pe timp de iarnă.	La articolul 58, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins: „(2) Pentru persoanele care trăiesc în stradă, autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa pe raza lor teritorială servicii sociale adecvate și adaptate nevoilor acestora. (3) Pentru situații de urgență - temperaturi foarte scăzute, foarte ridicate, calamități, autoritățile administrației publice locale au obligația de a organiza adăposturi.”
Recomandări din raportul ANPIS și Din Legea nr.116/2002 ART. 26 Consilierea persoanelor cu scopul de a beneficia de drepturile stabilite de prezenta lege se asigură gratuit de către instituțiile de stat abilitate și de aparatul de lucru specializat al primăriilor.	
ART. 59 (1) Serviciile sociale adresate persoanelor care trăiesc în stradă pot fi organizate ca: a) echipe mobile de intervenție în stradă sau servicii de tip ambulanță socială; b) adăposturi de noapte; c) centre rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată. (2) În scopul prevenirii și combaterii riscului ca tinerii care părăsesc sistemul de protecție a copilului să devină persoane fără adăpost, precum și pentru promovarea integrării sociale a acestora, autoritățile locale pot înființa centre multifuncționale care asigură condiții de locuit și de gospodărire pe perioadă determinată.	La articolul 59 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Autoritățile administrației publice locale asigură servicii de găzduire pe perioadă determinată și/sau de facilitare a accesului la o locuință socială, locuință socială adaptată, în scopul prevenirii și combaterii riscului ca persoanele fără adăpost, așa cum sunt definite la art.6 lit. z), să trăiască în stradă.”
	La articolul 59, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3) cu următorul cuprins:

	"(3) În accesarea serviciilor prevăzute la alin.(2) au prioritate tinerii cu risc de marginalizare socială, inclusiv tinerii care au beneficiat de măsură de protecție specială, nu au posibilitatea să se întoarcă în familie și au părăsit sistemul de protecție a copilului și persoanele care se află în instituții sau penitenciare de unde urmează ca, în termen de 2 luni, să fie externalate, respectiv eliberate și nu au domiciliu ori reședință;"
ART. 60 (1) Pentru persoanele care trăiesc în stradă serviciile sociale se acordă gratuit sau, după caz, contra unei contribuții modice din partea beneficiarului. (2) Calculul și nivelul contribuției beneficiarului, prevăzute la alin. (1), se stabilesc de către furnizorul public sau privat care administrează serviciile.	
ART. 61 (1) Persoanele fără venituri sau cu venituri reduse beneficiază de masă acordată de cantine sociale. (2) Cantinele sociale sunt unități publice de asistență socială, cu sau fără personalitate juridică, înființate, organizate și administrate de autoritățile administrației publice locale, precum și de furnizori de servicii sociale privați. (3) Cantinele sociale acordă masă caldă și rece, gratuit sau contra cost, în condițiile prevăzute de lege.	"Art. 61. (1) Persoanele fără venituri sau cu venituri reduse beneficiază de masă acordată de restaurante sociale/cantine sociale sau alimente acordate de alte servicii de acordare a hranei. (2) Restaurantele și cantinele sociale acordă masă caldă și rece și, după caz, aprovizionare cu produse alimentare, gratuit sau contra cost, în condițiile prevăzute de legea specială."
ART. 62 (1) Victimele traficului de persoane beneficiază de servicii sociale acordate pentru facilitarea reintegrării/reinserției sociale a acestora. (2) Serviciile sociale acordate victimelor traficului de persoane sunt acordate în sistem integrat cu alte măsuri de protecție prevăzute de legislația specială și sunt gratuite.	
ART. 63 Serviciile sociale destinate victimelor traficului de persoane pot fi: a) centrele rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată care asigură asistență, îngrijire și protecție; b) centre de zi care asigură în principal informare, consiliere, sprijin emoțional și social în scopul reabilitării și reintegrării sociale; c) servicii acordate în comunitate care constau în servicii de asistență socială, suport emoțional, consiliere psihologică, consiliere juridică, orientare profesională, reinserție socială etc.	"c) servicii integrate de asistență specializată care constau în servicii de asistență socială și psihologică, legală, educațională, profesională vocațională, găzduire temporară."
ART. 64 (1) Persoanele private de libertate, aflate în custodia sistemului penitenciar, în vederea asigurării reintegrării lor sociale beneficiază	

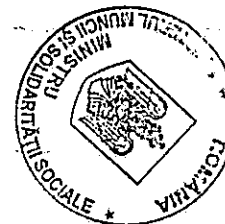
gratuit de servicii sociale de consiliere educațională, socială și psihologică, acordate la nivelul așezămintelor de deținere, în sistem integrat cu activitățile și programele educative, psihologice și de asistență socială, de instruire școlară și formare profesională desfășurate în cadrul acestora. (2) Furnizarea serviciilor de educație, consiliere psihologică și asistență socială în cadrul așezămintelor de deținere se realizează de către personalul specializat al acestora, cu participarea consilierilor de probațiune ori a furnizorilor publici sau privați de servicii sociale. (3) Pe perioada detenției, persoana privată de libertate poate beneficia și de consiliere privind accesarea serviciilor sociale existente în comunitatea în care aceasta își va avea domiciliul sau reședința după eliberare.	La articolul 64, după alineatul (3) se adaugă două noi alineate, alin. (4) și (5) care vor avea următorul cuprins: "(4) Pe perioada detenției, persoana privată de libertate beneficiază de consiliere privind accesarea serviciilor sociale existente în comunitatea în care aceasta va avea domiciliul sau reședința după eliberare. (5) În primele 30 de zile de la data eliberării din penitenciar, dar nu mai mult de 2 ani după liberarea din penitenciar, pentru persoanele liberate care nu au adăpost, nu au un loc de muncă și venituri stabile și nici rețea de suport familial/comunitar, autoritățile administrației publice locale, prin colaborare interinstituțională, organizează servicii publice integrate pentru asigurarea găzduirii temporare, serviciilor de informare, consiliere și de reintegrare socială, în etapa post-detenție, precum și facilitarea accesului la programe de formare profesională."
SECȚIUNEA a 2-a Asistență socială a copilului și a familiei	
ART. 65 (1) Copilul are dreptul la protecție și asistență în realizarea și exercitarea deplină a drepturilor lui, în condițiile legii. (2) Asigurarea creșterii și dezvoltării copilului se află în responsabilitatea părinților. (3) Exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părintești trebuie să asigure bunăstarea materială și spirituală a copilului, în special prin îngrijirea și menținerea relațiilor personale cu acesta, prin asigurarea creșterii, educării și întreținerii sale. (4) Părinții copilului au dreptul să primească asistența de specialitate în vederea îngrijirii, creșterii și educării acestuia, precum și să fie informați asupra drepturilor și obligațiilor lor.	
ART. 66 (1) Statul asigură protecția copilului și garantează respectarea tuturor drepturilor sale prin activitatea specifică realizată de autoritățile/instituțiile publice cu atribuții în domeniu. (2) Copilul are dreptul să fie crescut alături de părinții săi în condiții care să-i permită dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială.	

(3) Copilul are dreptul de a beneficia de măsuri de asistență socială, în funcție de situația sa personală și de situația socioeconomică a familiei sau a persoanelor în întreținerea cărora se află. (4) Pentru realizarea obligațiilor ce le revin față de copil, autoritățile administrației publice centrale și locale susțin familia prin acordarea de beneficii de asistență socială, precum și prin asigurarea de servicii sociale. (5) Principiul interesului superior al copilului va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de stat, precum și de orice persoană fizică sau juridică, publică ori privată. (6) În situația în care părintele/reprezentantul legal se folosește de copil pentru a apela la mila publicului, cerând ajutor financiar sau material, precum și în situația în care copilul a fost victima abuzului/neglijării/exploatării/traficului exercitat de părinte/reprezentant legal, serviciul public de asistență socială organizat în subordinea consiliului județean/consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București inițiază, în momentul constatării faptelor, demersurile necesare instituirii măsurilor de protecție specială prevăzute de lege.	
ART. 67 Măsurile de asistență socială pentru familie nu sunt acordate pentru compensarea sarcinilor specifice acesteia, ci ca forme de sprijin destinate, în principal, menținerii copilului în familie și depășirii unei situații de dificultate, reconcilierii vieții de familie cu viața profesională, încurajării ocupării pe piața muncii.	
ART. 68 (1) Beneficiile de asistență socială în bani destinate copilului și familiei pot fi acordate sub formă de alocații, indemnizații, stimulente financiare, facilități fiscale și alte facilități de natură financiară, în condițiile legii. (2) Alocațiile, indemnizațiile și stimulentele cuprind: a) alocații pentru copii destinate copilului din familie și copilului lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților, cum ar fi: alocația de stat, alocația de plasament și alte alocații acordate în condițiile legii; b) alocații, indemnizații și stimulente pentru familie, acordate în raport cu veniturile familiei și cu numărul de copii aflați în întreținere cum ar fi: indemnizația pentru creșterea copilului, stimulentele de inserție, alte alocații familiale și indemnizații.	
ART. 69	

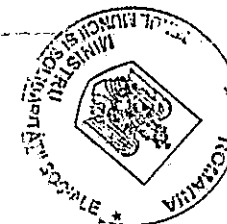
(1) Copilul și familia beneficiază de servicii sociale diversificate, adaptate nevoilor și situațiilor de dificultate identificate. (2) Se instituie pachetul minimal de servicii sociale pentru copil și familie, denumit în continuare pachet minimal de servicii, în sarcina autorităților administrației publice centrale și locale, universal și obligatoriu, în scopul asigurării dreptului fiecărui copil la supraviețuire, dezvoltare, protecție, precum și la combaterea sărăciei. Pachetul minimal de servicii include servicii de bază și de informare în domeniul sănătății, educației și protecției sociale precum: identificarea situațiilor care pot genera marginalizarea sau excluderea socială, evaluarea acestora, furnizarea de informații, consiliere, însoțire, asistență și monitorizare. (3) Pachetul minimal de servicii se acordă în cadrul unui program național, potrivit prevederilor prezentului articol, ale art. 40 alin. (1) și ale art. 73 alin. (3), precum și potrivit dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare. (4) Finanțarea pachetului minimal de servicii se face din bugetul de stat, prin transferuri către bugetele locale în baza solicitărilor autorităților administrației publice locale, precum și din fonduri europene nerambursabile sau Granturile Spațiului Economic European (SEE) și Norvegiene, potrivit legii.	Alineatele (2) - (4) se abrogă.
ART. 70 (1) Orice copil lipsit temporar sau definitiv de ocrotirea părinților săi are dreptul la protecție alternativă care constă în instituirea tutelei, măsuri de protecție specială și adopție. (2) Protecția specială constă în instituirea măsurii plasamentului și acordarea de servicii sociale destinate îngrijirii și dezvoltării copilului până la dobândirea capacității depline de exercițiu a acestuia, acompaniate de beneficiile de asistență socială prevăzute de lege. (3) Deciziile de separare a copilului de părinții săi sau de limitare a exercițiului drepturilor părintești sunt precedate obligatoriu de servicii sociale de informare și consiliere, de terapie și mediere adresate părinților. (4) Tinerii care au beneficiat de măsuri de protecție specială și nu au posibilitatea revenirii în familie, aflați în situații de risc de excludere socială pot beneficia, la cerere, de continuarea acordării unor măsuri de protecție specială pe o perioadă determinată, în condițiile prevăzute de legislația specială.	”(3) Deciziile de separare a copilului de părinții săi sau de limitare a exercițiului drepturilor părintești sunt precedate obligatoriu de servicii sociale de informare și consiliere, de terapie și mediere adresate părinților precum și de măsuri de sprijin material și financiar dacă este cazul.”

(5) Măsurile de protecție specială a copilului se stabilesc prin planul individualizat de protecție, întocmit, aplicat și monitorizat de către autoritățile/instituțiile abilitate de lege	
ART. 71 (1) Copilul cu dizabilități are dreptul la măsuri de suport și de îngrijire, adaptate nevoilor sale. (2) Copilul cu dizabilități și părinții acestuia, precum și persoanele cărora le-a fost dat în plasament sau tutelă, beneficiază de servicii sociale destinate facilitării accesului efectiv și fără discriminare al copilului cu dizabilități la educație, formare profesională, asistență medicală, recuperare, pregătire în vederea ocupării unui loc de muncă, la activități recreative, precum și la orice alte activități apte să le permită deplina integrare socială și dezvoltare personală. (3) Copilul cu dizabilități are dreptul la servicii de îngrijire personală, stabilite în baza evaluării socio-psiho-medicale și a nevoilor individuale de ajutor pentru realizarea activităților uzuale ale vieții zilnice. (4) Copilul cu dizabilități pentru care s-a instituit măsura tutelă ori a plasamentului la o familie sau persoană, dacă la împlinirea vârstei de 18 ani nu urmează o formă de învățământ ori pregătire profesională, în condițiile legii, poate rămâne în grija acestora pe o perioadă de încă 3 ani. (5) Măsura prevăzută la alin. (4) se aplică la solicitarea tânărului cu dizabilități și cu acordul familiei sau persoanei la care a fost dat în plasament ori în tutelă.	
ART. 72 (1) Copilul care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal beneficiază de măsuri de protecție specială, respectiv plasament și supraveghere specializată, precum și de servicii sociale destinate sprijinirii acestuia în procesul de reintegrare socială. (2) Pe toată durata aplicării măsurilor destinate copilului care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal, familia acestuia beneficiază de servicii sociale de consiliere și suport pentru facilitarea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege pe perioada de supraveghere specializată.	
ART. 73 (1) Serviciile sociale din domeniul protecției copilului și familiei au ca principal obiectiv suportul acordat pentru asigurarea îngrijirii, creșterii, formării, dezvoltării și educării copilului în cadrul familiei. (2) Principalele categorii de servicii sociale sunt: a) servicii de prevenire a separării copilului de familie;	

b) servicii de reconciliere a vieții de familie cu viața profesională; c) servicii pentru copilul lipsit temporar sau definitiv de părinții săi; d) servicii de sprijin pentru familiile aflate în situații de dificultate; e) servicii sociale destinate asigurării cazării și îngrijirii unor elevi, studenți și tineri, care provin din familii aflate în situații de dificultate, în internate de tip social. (3) Serviciile sociale prevăzute la alin. (2) pot fi acordate în instituții/unități de asistență socială, respectiv în centre de zi, centre rezidențiale, internate de tip social, precum și la domiciliul familiei, la domiciliul persoanei care acordă îngrijire copilului sau în comunitate.	Litera e) de la alineatul (2) se abrogă. Alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: "(3) Serviciile sociale prevăzute la alin. (2) pot fi acordate în instituții/unități de asistență socială, respectiv în centre de zi, centre rezidențiale, precum și la domiciliul familiei, la domiciliul persoanei care acordă îngrijire copilului sau în comunitate."
ART. 74 (1) Furnizarea serviciilor sociale pentru copiii aflați în sistemul de protecție specială este gratuită. #M4 (2) În cazul serviciilor sociale prevăzute la art. 73 alin. (2) lit. b), d) și e), precum și al altor servicii sociale destinate copilului din familie, stabilite prin legea specială, părinții pot suporta o parte din cheltuielile aferente acestora, achitând o contribuție stabilită în funcție de nivelul costului serviciului pe beneficiar și de nivelul veniturilor pe membru de familie. Cuantumul contribuției, serviciile oferite, obligațiile și drepturile părților sunt înscrise în contractul de furnizare de servicii, încheiat între furnizor și părinte/reprezentantul legal al copilului.	
ART. 75 (1) Prevenirea și combaterea violenței în familie constituie o componentă a politicilor de protecție și asistență a familiei. (2) Serviciile sociale destinate victimelor violenței în familie sunt acordate în sistem integrat cu celelalte măsuri de protecție legală, de asigurare a sănătății, de prevenire, identificare și sancționare a faptelor de violență în familie, prevăzute de legislația specială în domeniu.	
ART. 76 (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea înființării, organizării, administrării și furnizării serviciilor sociale destinate prevenirii și combaterii violenței în familie. (2) Pentru asigurarea unor servicii sociale eficiente, autoritățile administrației publice locale colaborează cu alte instituții și autorități cu competențe în acest domeniu, precum poliția,	"Art. 76 (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea înființării, organizării, administrării și furnizării serviciilor sociale destinate prevenirii și combaterii violenței domestice și a violenței împotriva femeii. (2) Pentru asigurarea unor servicii sociale eficiente, autoritățile administrației publice locale colaborează cu alte instituții și autorități cu competențe în acest domeniu, precum Direcția generală de poliție a municipiului București sau

comandamentele de jandarmi județene, serviciile deconcentrate ale Ministerului Sănătății, instituțiile de învățământ, serviciile de medicină legală etc., în condițiile legii. (2¹) Pachetul minimal de servicii prevăzut la art. 69 alin. (2) se acordă de către o echipă mixtă, multidisciplinară, formată la nivelul unității administrativ-teritoriale din: un asistent social/lucrător social, un asistent medical comunitar și un consilier școlar. Acestora li se pot adăuga, în funcție de nevoile persoanelor din comunitate, potrivit legii, mediatori școlari și mediatori sanitari. (2²) Membrii echipei mixte prevăzute la alin. (2¹), cu excepția consilierului școlar, își desfășoară activitatea, în proporție de cel puțin 66% din timpul de lucru pe teren, inclusiv la domiciliul beneficiarilor, în vederea asigurării accesului acestora la serviciile publice sociale, de educație și de sănătate. (2³) Echipa mixtă de la nivelul unității administrativ-teritoriale este supervizată și asistată metodologic de o echipă mixtă constituită la nivel județean, respectiv la nivelul municipiului București, din inspectori angajați ai direcțiilor de sănătate publică, ai direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului, ai inspectoratelor școlare județene, respectiv al municipiului București și ai centrelor județene de resurse și de asistență educațională, respectiv al municipiului București. (3) Serviciile sociale dezvoltate în domeniul prevenirii violenței în familie se adresează cu prioritate victimelor, dar și agresorilor acestora.	inspectoratele de poliție județene, inspectoratele de jandarmi județene, serviciile deconcentrate ale Ministerului Sănătății, instituțiile de învățământ, serviciile de medicină legală, în condițiile legii. (3) Serviciile sociale dezvoltate în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice și violenței împotriva femeii se adresează cu prioritate victimelor, dar și agresorilor acestora.”
ART. 76¹ (1) În vederea aplicării dispozițiilor prevăzute la art. 69 alin. (2), înregistrarea datelor privind situația copiilor și a familiilor de la nivelul fiecărei unități administrativ-teritoriale, precum și a celor privind serviciile acordate acestora în cadrul pachetului minimal de servicii se face într-o aplicație digitală online dedicată și unitară la nivel național și privește: tipul și natura vulnerabilităților copiilor din comunitate, situația familiilor acestora, a persoanelor care au calitatea de tutore, planul individualizat de servicii și modalitatea de acordare a acestor servicii. Dezvoltarea, testarea, implementarea, trainingul pentru utilizare de către echipele mixte prevăzute la art. 76 alin. (2¹) și (2³), menținerea funcționalității și perfecționarea aplicației digitale se realizează de către Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții, în cadrul unui	Se abrogă

program de interes național implementat și finanțat conform prevederilor art. 106.

(2) Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții, pe baza datelor generate de aplicația digitală prevăzută la alin. (1), elaborează rapoarte anuale cu privire la situația copiilor și a familiilor acestora, pe care le prezintă Guvernului, Parlamentului și publicului larg. Aceste rapoarte vor cuprinde, dacă este cazul, și recomandări în vederea îmbunătățirii legislației privind modul de organizare și acordare a pachetului minimal de servicii.

(3) În structura aparatului de specialitate al consiliului județean, la nivelul fiecărui județ, precum și în structura aparatului de specialitate al Consiliului General al Municipiului București se înființează un serviciu dedicat coordonării echipei mixte prevăzute la art. 76 alin. (2³), care elaborează planul județean, respectiv al municipiului București, privind implementarea, acordarea, monitorizarea și evaluarea pachetului minimal de servicii, pe baza planului elaborat la nivelul unităților administrativ-teritoriale din fiecare județ, respectiv la nivelul municipiului București.

(4) Planul județean, respectiv al municipiului București, prevăzut la alin. (3), precum și bugetul alocat acestuia se aprobă anual de consiliul județean, respectiv de Consiliul General al Municipiului București și se înaintează către Ministerul Finanțelor Publice pentru includerea sa în procesul de elaborare și aprobare a bugetului național consolidat.

(5) Serviciul județean, respectiv al municipiului București, prevăzut la alin. (3), asigură sprijin tehnic și metodologic echipei mixte constituite potrivit art. 76 alin. (2³).

ART. 77

(1) Serviciile sociale destinate prevenirii și combaterii violenței în familie pot fi organizate în centre de zi și rezidențiale, cu sau fără personalitate juridică, de interes local ori județean.

(2) Principalele categorii de servicii sociale organizate în centre rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată sunt:

a) centre de primire în regim de urgență a victimelor violenței în familie;

b) centre de recuperare pentru victimele violenței în familie;

c) locuințe protejate.

(3) Principalele categorii de servicii sociale organizate în centre de zi sunt:

a) centre de consiliere pentru prevenirea și combaterea violenței în familie;

"Art. 77 - (1) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, pot fi organizate în regim rezidențial, în regim de zi sau cu program continuu, cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau județean.

(2) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, organizate în regim rezidențial, cu găzduire pe perioadă determinată, sunt:

l) centre de primire în regim de urgență a victimelor violenței domestice;

m) centre de recuperare pentru victimele violenței domestice;

n) locuințe protejate;

o) module de intervenție și asistență locativă pentru agresori;

(3) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, organizate în regim de zi, sunt:

b) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației.	a) centre pentru prevenirea și combaterea violenței domestice; b) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației; c) centre de asistență destinate agresorilor. (4) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, cu program continuu, sunt: a) servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență - help-line; b) servicii integrate de urgență destinate victimelor violenței sexuale; (5) Serviciile sociale destinate agresorilor prevăzuți la art. 76 alin. (3) sunt organizate în centre de zi care au ca obiectiv reabilitarea și reinserția socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educație și consiliere. În condițiile legii, centrele pot monitoriza tratamentul adicțiilor. (6) Serviciile sociale specializate pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii sunt oferite în mod gratuit.”
ART. 78 Serviciile sociale destinate agresorilor prevăzuți la art. 76 alin. (3) sunt organizate în centre de zi care au drept obiectiv reabilitarea și reinserția socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educație, consiliere și mediere familială.	se abrogă
SECȚIUNEA a 3-a Asistență socială a persoanelor cu dizabilități	
ART. 79 (1) Promovarea și respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilități reprezintă o obligație pentru autoritățile statului, pentru toate persoanele juridice de drept public și privat, precum și pentru toți cetățenii din România. (2) Statul, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, are obligația de a asigura măsurile specifice de protecție și de asistență socială, în conformitate cu nevoile particulare ale persoanelor cu dizabilități, precum și în funcție de situația familială și socio-economică a acestora. (3) În baza principiului asigurării de oportunități egale, autoritățile publice competente au obligația să asigure toate măsurile necesare destinate persoanelor cu dizabilități în scopul: a) accesului nemijlocit și neîngrădit la educație, sănătate, ocupare, justiție, precum și la toate tipurile de servicii publice de interes general și servicii sociale; b) facilitării participării active la viața comunității din care face parte persoana și a societății în general. (4) O componentă prioritară a protecției persoanelor cu dizabilități privește asigurarea și facilitarea accesului la programe de	”Art. 79 (1) Promovarea și respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilități reprezintă o obligație pentru autoritățile statului, pentru toate persoanele juridice de drept public și privat, precum și pentru toți cetățenii din România. (2) Statul, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, are obligația de a asigura măsurile specifice de protecție și de asistență socială, în conformitate cu nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități, precum și în funcție de situația familială și socio-economică a acestora. (3) În baza principiului egalizării șanselor, autoritățile publice competente au obligația să asigure toate măsurile necesare destinate persoanelor cu dizabilități în scopul: a) accesului nemijlocit și neîngrădit la educație, sănătate, ocupare, justiție, precum și la toate tipurile de servicii publice de interes general și servicii sociale; b) facilitării includerii sociale și participării active la viața comunității din care face parte persoana. (4) O componentă prioritară a protecției persoanelor cu dizabilități privește asigurarea și facilitarea accesului la programe de abilitare/reabilitare, inclusiv la procurarea de tehnologii de acces și dispozitive asistive.”

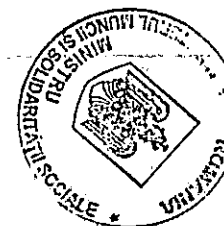
abilitare/reabilitare, dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau funcționale, precum și la echipamente tehnice asistive care să faciliteze viața de zi cu zi a persoanelor cu dizabilități, activitățile lor de studiu și cele profesionale.	
ART. 80 (1) Pentru protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilități, autoritățile publice au obligația să includă nevoile speciale ale acestei categorii de persoane în toate politicile publice, strategiile și programele de dezvoltare regională, județeană sau locală, precum și în programele guvernamentale. (2) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și orice persoană juridică de drept public sau privat au obligația de a asigura servicii de informare și documentare accesibile persoanelor cu dizabilități.	
ART. 81 (1) Persoanele cu dizabilități, în funcție de nivelul deficienței, gradul de afectare a funcțiilor și a structurilor organismului, factorii de mediu și personali, incapacitatea manifestată se încadrează în grade de dizabilitate, reglementate prin legile speciale. (2) În funcție de gradul de dizabilitate, precum și, după caz, de dificultățile familiale și socio-economice, persoanele cu dizabilități beneficiază de alocații, indemnizații și facilități, precum și de alte forme de sprijin financiar și în natură. (3) Persoanele cu dizabilități beneficiază de o alocație lunară în scopul susținerii necesităților zilnice de viață, precum și de o indemnizație de îngrijire în vederea asigurării îngrijirii personale, acordate în funcție de gradul de dizabilitate și în condițiile stabilite prin legile speciale. (4) Pentru persoanele cu afectare gravă a capacității de muncă, alocația prevăzută la alin. (3) se acordă doar în funcție de gradul de dizabilitate al acestora. (5) Persoanele adulte, în funcție de gradul de dizabilitate, pot beneficia, în condițiile legii, de facilități fiscale și alte facilități, precum și de credite a căror dobândă se suportă din bugetul de stat pentru achiziționarea de autovehicule și pentru adaptarea locuinței conform nevoilor individuale.	"Art. 81 (1) Persoanele cu dizabilități, în funcție de gradul de handicap, pot beneficia, în condițiile legislației speciale, de beneficii și servicii de asistență socială și alte facilități, conform nevoilor individuale. (2) În funcție de gradul de handicap, precum și, după caz, de dificultățile familiale și socio-economice, persoanele cu dizabilități beneficiază de facilități, precum și de alte forme de sprijin financiar și în natură. (3) Persoanele cu dizabilități, în funcție de gradul de handicap, pot beneficia, în condițiile legii, de facilități fiscale. (4) Persoanele care au capacitatea de muncă pierdută parțial sau în totalitate beneficiază de drepturile și facilitățile prevăzute de legislația specială doar în funcție de gradul de handicap în care sunt încadrate în baza evaluării socio-psiho-medicale."
ART. 82 Persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA, copii și adulți, au dreptul la o indemnizație lunară de hrană destinată asigurării unei alimentații corespunzătoare în completarea tratamentului de specialitate cu medicamente antiretrovirale.	
ART. 83	

(1) Persoana cu dizabilități are dreptul, în baza evaluării socio-psiho-medicale, la servicii sociale organizate și acordate în condițiile legii. (2) Serviciile sociale adresate persoanelor cu dizabilități se acordă la domiciliu, în centre rezidențiale sau în centre de zi, proiectate și adaptate nevoilor individuale ale persoanei asistate.	
ART. 84 (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea organizării și finanțării sau cofinanțării serviciilor sociale adecvate nevoilor speciale de îngrijire, asistare, educare și formare, recuperare/reabilitare, inserție/reinserție socială ale persoanelor cu dizabilități, în conformitate cu strategiile naționale, strategiile județene și planurile anuale proprii de acțiune. (2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a monitoriza situația tuturor persoanelor cu dizabilități care au domiciliul sau reședința pe aria lor teritorială și de a întreprinde toate demersurile în vederea facilitării reintegrării sociale a acestora în comunitate și a inserției pe piața muncii. (3) În vederea asigurării continuității măsurilor de protecție, de asistare și îngrijire, autoritățile administrației publice locale instituie măsuri specifice de realizare a tranziției tânărului cu dizabilități din sistemul de protecție a copilului în sistemul de protecție a persoanelor adulte cu dizabilități	"Art. 84 (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația organizării și finanțării sau cofinanțării serviciilor sociale adecvate nevoilor specifice ale persoanelor cu dizabilități, potrivit evaluării socio-psiho-medicale, în conformitate cu legislația specială, strategiile naționale, strategiile județene și planurile anuale proprii de acțiune. (2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a monitoriza situația tuturor persoanelor cu dizabilități care au domiciliul sau reședința pe aria lor teritorială și de a întreprinde toate demersurile în vederea facilitării integrării sociale a acestora în comunitate și pe piața muncii. (3) În vederea asigurării continuității măsurilor de protecție, autoritățile administrației publice locale instituie măsuri specifice de realizare a tranziției tânărului cu dizabilități din sistemul de protecție a copilului în sistemul de protecție a persoanelor adulte cu dizabilități."
ART. 85 (1) Evaluarea socio-psiho-medicală a persoanei cu dizabilități în vederea încadrării într-un grad de dizabilitate și stabilirii nevoilor de îngrijire personală se realizează de personal de specialitate din cadrul organismelor de evaluare, constituite conform legii. (2) Serviciile de îngrijire personală la domiciliu sau recomandarea de internare într-un centru rezidențial se înscriu în programul individual de reabilitare și integrare socială, elaborat în urma evaluării prevăzute la alin. (1).	se abrogă
ART. 86 (1) Persoana cu dizabilități beneficiază de servicii de îngrijire personală la domiciliu, acordate de către îngrijitori formali sau informal. (2) Îngrijitorii informal și formali beneficiază de facilități și servicii de suport, reglementate prin legislația specială.	"(2) Modul de organizare, responsabilizare și finanțare a activității îngrijitorilor informal și formali este reglementat prin legislația specială."
ART. 87 (1) Persoana cu dizabilitate gravă, în funcție de natura deficienței și de specificul nevoilor de îngrijire, poate fi asistată și îngrijită la domiciliu de un membru de familie angajat în calitate de îngrijitor formal, în condițiile prevăzute de lege.	

(2) Persoana cu dizabilități optează între indemnizația de îngrijire și serviciile acordate de îngrijitori formali.	
ART. 88 Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura, cu prioritate, servicii de îngrijire la domiciliu destinate persoanelor cu dizabilități, precum și în centre de zi adaptate nevoilor acestora, cum ar fi: centre de recuperare/readaptare, centre de inserție/reinserție socială, centre de socializare, centre de terapie ocupațională și alte terapii speciale, centre de asistare și îngrijire pe timpul zilei, ateliere protejate/unități protejate, și altele asemenea, potrivit atribuțiilor stabilite prin legile speciale.	"Art.88 - Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura servicii sociale destinate persoanelor cu dizabilități proiectate, planificate și adaptate conform nevoilor individuale ale persoanei, potrivit atribuțiilor stabilite prin legislația specială."
ART. 89 (1) Admiterea persoanelor cu dizabilități în centre rezidențiale se realizează numai în cazul în care asistarea, îngrijirea, recuperarea sau protecția acestora nu se pot realiza la domiciliu ori în cadrul centrelor de zi organizate în comunitate. (2) Principalele categorii de centre rezidențiale pentru persoane cu dizabilități care asigură găzduire pe perioadă nedeterminată sau determinată sunt: a) centre de îngrijire și asistență; b) centre de recuperare și reabilitare; c) centre de integrare prin terapie ocupațională; d) centre respiro/centre de criză; e) locuințe protejate.	"Art. 89 (1) Persoanele adulte cu dizabilități beneficiază de următoarele servicii sociale acordate după cum urmează: a) la domiciliu: asistent personal al persoanei cu handicap grav, servicii de îngrijire la domiciliu, echipa mobilă; b) în comunitate: asistent personal profesionist, servicii de asistență și suport; c) în centre de zi: centre de servicii de recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu; d) în centre rezidențiale: locuințe protejate, centre pentru viață independentă, centre de abilitare și reabilitare, centre de îngrijire și asistență, centre respiro/centre de criză. (2) Admiterea persoanelor cu dizabilități în servicii sociale destinate acestora se realizează pe baza măsurii de protecție, iar în centrele rezidențiale se efectuează numai în cazul în care îngrijirea, abilitarea și reabilitarea sau protecția acestora nu se pot realiza la domiciliu ori în cadrul altor servicii organizate în comunitate. (3) Tipologia serviciilor sociale destinate persoane adulte cu dizabilități se stabilește prin legislația specială."
ART. 90 (1) Persoanele adulte cu dizabilități asistate în centre rezidențiale sau susținătorii legali ai acestora, în funcție de veniturile personale ale persoanelor cu dizabilități, au obligația de a plăti o contribuție lunară de întreținere, stabilită în condițiile legii. (2) Persoanele cu dizabilități care nu au venituri și nici susținători legali care să datoreze întreținerea acestora sau ale căror venituri nu permit asigurarea contribuției lunare sunt asistate gratuit, costurile aferente fiind susținute din bugetele locale sau județene.	
ART. 91 (1) În vederea asigurării evaluării, orientării, formării și reconversiei profesionale a persoanelor cu dizabilități, autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să organizeze și să dezvolte servicii sociale integrate cu servicii și măsuri specifice de stimulare a ocupării.	

(2) Persoanele juridice de drept public sau privat, în calitate de angajatori au obligația de a crea toate condițiile necesare dobândirii și menținerii unui loc de muncă, precum și pentru promovarea profesională a persoanei cu dizabilități. (3) Angajarea persoanei cu dizabilități se realizează pe piața liberă a muncii, la domiciliu și în forme protejate, respectiv loc de muncă protejat și unități protejate, reglementate prin legislația specială. (4) Angajatorii persoanelor cu dizabilități beneficiază de facilități fiscale, precum și de alte drepturi acordate în condițiile legii.	
SECȚIUNEA a 4-a Asistența socială a persoanelor vârstnice	
ART. 92 (1) Persoanele vârstnice reprezintă o categorie de populație vulnerabilă cu nevoi particulare, datorită limitărilor fiziologice și fragilității caracteristice fenomenului de îmbătrânire. (2) Persoanele vârstnice, în funcție de situațiile personale de natură socio-economică, medicală și fiziologică, beneficiază de măsuri de asistență socială, în completarea prestațiilor de asigurări sociale pentru acoperirea riscurilor de bătrânețe și de sănătate.	
ART. 93 (1) Familia persoanei vârstnice are obligația de a asigura îngrijirea și întreținerea acesteia. (2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) se stabilesc astfel încât să nu afecteze veniturile considerate a fi minim necesare vieții curente a persoanei/persoanelor obligate la întreținere, precum și a copiilor acesteia/acestora. (3) În situația persoanei vârstnice singure sau a cărei familie nu poate să asigure, parțial sau integral, îngrijirea și întreținerea acesteia, statul intervine prin acordarea de beneficii de asistență socială și servicii sociale adecvate nevoilor strict individuale ale persoanei vârstnice.	
ART. 94 (1) Beneficiile de asistență socială se acordă persoanelor vârstnice care se găsesc în situații de vulnerabilitate, respectiv: a) nu realizează venituri proprii sau veniturile lor ori ale susținătorilor legali nu sunt suficiente pentru asigurarea unui trai decent și mediu sigur de viață; b) se află în imposibilitatea de a-și asigura singure activitățile de bază ale vieții zilnice, nu se pot gospodări singure și necesită asistență și îngrijire; c) nu au locuință și nici posibilitatea de a-și asigura condițiile de locuit pe baza resurselor proprii;	

d) se află în alte situații de urgență sau de necesitate, prevăzute de lege. (2) Beneficiile de asistență socială pentru persoanele vârstnice sunt, în principal: a) beneficiile de asistență socială pentru prevenirea și combaterea sărăciei și a riscului de excluziune socială; b) indemnizații de îngrijire, acordate în condițiile legii; c) alocații sau contribuții pentru asigurarea calității serviciilor sociale, destinate acoperirii costurilor hranei în cantine sociale, în centrele rezidențiale de îngrijire, precum și pentru susținerea unor suplimente nutriționale; d) facilități privind transportul urban și interurban, telefon, radio-tv, achiziția de produse alimentare, bilete de tratament balnear sau pentru recreere, precum și a altor servicii; e) ajutoare pentru situații care pun în pericol viața și siguranța persoanei vârstnice, precum și pentru evitarea instituționalizării; f) ajutoare în natură precum: alimente, încălțăminte, îmbrăcăminte, medicamente și dispozitive medicale, materiale de construcții și altele asemenea.	
ART. 95 (1) În vederea prevenirii, limitării sau înlăturării efectelor temporare ori permanente ale unor situații care pot afecta viața persoanei vârstnice sau pot genera riscul de excluziune socială, persoanele vârstnice au dreptul la servicii sociale. (2) La procesul decizional privind dezvoltarea serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația de a consulta organismele reprezentative ale persoanelor vârstnice, constituite conform legii. (3) Autoritățile administrației publice locale asigură gratuit servicii de informare și consiliere a persoanelor vârstnice cu privire la drepturile sociale ale acestora. (4) În procesul de acordare a serviciilor sociale, furnizorii publici și privați au obligația de a implica persoana vârstnică, precum și familia sau reprezentantul legal al acesteia și de a promova intervenția membrilor comunității și a voluntarilor.	”(2) La procesul decizional privind dezvoltarea serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația de a consulta organismele reprezentative ale persoanelor vârstnice, constituite conform legii, precum și furnizori de servicii sociale destinate persoanelor vârstnice publici și privați.”
ART. 96 (1) Pentru a identifica și a răspunde cât mai adecvat nevoilor sociale ale persoanelor vârstnice și condițiilor particulare în care aceștia se află, serviciile sociale se organizează cu prioritate la nivelul comunităților locale. (2) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea identificării și evaluării nevoilor persoanelor vârstnice, a	

organizării, planificării și asigurării finanțării sau cofinanțării serviciilor sociale, iar furnizorii de servicii sociale publici și privați au responsabilitatea acordării acestora cu respectarea standardelor de calitate.	
ART. 97 (1) Persoanele vârstnice dependente beneficiază de servicii de îngrijire personală acordate în concordanță cu gradul de dependență în care se află și nevoile individuale de ajutor, precum și în funcție de situația familială și veniturile de care dispun. (2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura serviciile de îngrijire personală acordate la domiciliu sau în centre rezidențiale pentru persoanele vârstnice dependente singure ori a căror familie nu poate să le asigure îngrijirea.	La articolul 97, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins: "(3) Autoritățile administrației publice locale asigură serviciile prevăzute la alin.(2) prin serviciile sociale proprii sau contractate de la furnizori privați de servicii sociale."
ART. 98 (1) Evaluarea autonomiei funcționale a persoanelor dependente și stabilirea gradelor de dependență se realizează în baza unor criterii standard, aprobate prin hotărâre a Guvernului. (2) Evaluarea autonomiei funcționale se realizează, de regulă, la domiciliul persoanei, de o echipă mobilă de evaluatori. (3) Răspunderea privind corectitudinea datelor și a recomandărilor privind încadrarea în grade de dependență a persoanelor evaluate revine în mod solidar membrilor echipei de evaluatori. (4) Evaluarea autonomiei funcționale, în cazul persoanelor asistate în unități sanitare cu paturi, se poate realiza și la patul bolnavului, la solicitarea medicului curant sau a asistentului social angajat al spitalului. (5) Furnizarea serviciilor de îngrijire se realizează conform planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de personal de specialitate, în baza recomandărilor formulate de echipa de evaluare.	Art. 98 se abrogă.
ART. 99 (1) Acordarea serviciilor de îngrijire personală la domiciliu a persoanelor vârstnice se realizează de către îngrijitorul formal sau informal. (2) Îngrijitorii informali și formali beneficiază de facilități și servicii de suport, indemnizații, servicii de consiliere, servicii de tip respiro și concediu de îngrijire, conform legii.	
ART. 100 Pentru menținerea în mediul propriu de viață și prevenirea situațiilor de dificultate și dependență, persoanele vârstnice beneficiază de servicii de consiliere, de acompaniere, precum și de	

servicii destinate amenajării sau adaptării locuinței, în funcție de natura și gradul de afectare a autonomiei funcționale.	
ART. 101 (1) Îngrijirea în centre rezidențiale a persoanelor vârstnice dependente poate fi dispusă numai în cazul în care îngrijirea la domiciliu a acestora nu este posibilă. (2) Centrele rezidențiale destinate persoanelor vârstnice pot fi organizate ca: a) centre de îngrijire temporară; b) centre de îngrijire pe perioadă nedeterminată, respectiv cămine pentru persoane vârstnice; c) locuințe protejate, complex de servicii și alte tipuri de centre.	
ART. 102 (1) Persoanele vârstnice care dispun de venituri proprii au obligația de a plăti o contribuție lunară pentru asigurarea serviciilor de îngrijire personală la domiciliu și pentru asistarea și îngrijirea în centre rezidențiale, stabilită de către autoritățile administrației publice locale sau furnizorii privați care le administrează, cu respectarea condiției prevăzute la art. 91 alin. (2). (2) În situația în care persoana vârstnică nu are venituri sau nu poate achita integral contribuția lunară, suma aferentă acesteia sau diferența până la concurența valorii integrale a contribuției se asigură de către susținătorii legali ai persoanei vârstnice, în conformitate cu nivelul veniturilor acestora, calculat pe membru de familie, în cuantumul prevăzut de lege. (3) Persoanele vârstnice care nu au venituri și nici susținători legali nu datorează contribuția lunară, aceasta fiind asigurată din bugetele locale, în limitele hotărâte de autoritățile administrației publice locale.	La art. 102, alin. (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins: "(1) Persoanele vârstnice care dispun de venituri proprii au obligația de a plăti o contribuție lunară pentru asigurarea serviciilor de îngrijire personală la domiciliu și pentru asistarea și îngrijirea în centre rezidențiale, stabilită de către autoritățile administrației publice locale sau furnizorii privați care le administrează, în cuantum de până la 60% din valoarea veniturilor personale lunare, fără a se depăși costul serviciilor. (2) În situația în care persoana vârstnică nu are venituri sau nu poate achita integral contribuția lunară, suma aferentă acesteia sau diferența până la concurența valorii integrale a contribuției se asigură de către susținătorii legali ai persoanei vârstnice, în conformitate cu nivelul veniturilor acestora, calculat pe membru de familie, în cuantumul prevăzut de lege, cu respectarea condiției prevăzute la art. 93 alin. (2)."
ART. 103 Persoana vârstnică care încheie acte juridice translativ de proprietate, cu titlu oneros sau gratuit, în scopul întreținerii și îngrijirii personale, are dreptul la măsuri de protecție acordate în condițiile legii.	
	După articolul 103 se introduce o secțiune nouă, Secțiunea a 5-a "Îngrijirea de lungă durată", cuprinzând articolele 103 ¹ -103 ⁵ , cu următorul cuprins: " Secțiunea a 5-a "Îngrijirea de lungă durată"
	Art. 103¹ (1) Serviciile de îngrijire personală se adresează persoanelor dependente care, ca urmare a pierderii autonomiei funcționale din cauze fizice, psihice sau

	mentale, necesită ajutor semnificativ pentru a realiza activitățile uzuale ale vieții de zi cu zi. (2) Situația de dependență este o consecință a bolii, traumei și dizabilității și poate fi exacerbată de absența relațiilor sociale și a resurselor economice adecvate. (3) Evaluarea autonomiei funcționale a persoanelor dependente și stabilirea gradelor de dependență se realizează în baza unor criterii standard, elaborate în concordanță cu clasificările și modelul funcționării și dizabilității prevăzute în Clasificarea internațională a funcționării, dizabilității și sănătății, elaborată de Organizația Mondială a Sănătății și aprobate prin hotărâre a Guvernului. (4) Evaluarea autonomiei funcționale se realizează, de regulă, la domiciliul persoanei, de o echipă mobilă de evaluatori. (5) Răspunderea privind corectitudinea datelor și a recomandărilor privind încadrarea în grade de dependență a persoanelor evaluate revine în mod solidar membrilor echipei de evaluatori. (6) Evaluarea autonomiei funcționale, în cazul persoanelor asistate în unități sanitare cu paturi, se poate realiza și la patul bolnavului, la solicitarea medicului curant sau a asistentului social angajat al spitalului. Art. 103² (1) Evaluarea complexă a persoanelor cu dizabilități și a persoanelor care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă și a persoanelor vârstnice are drept scop identificarea detaliată a nevoilor persoanei și elaborarea unui program de suport strict individualizat care conține ansamblul de măsuri și servicii sociale, de educație, medicale, de recuperare și adaptare/readaptare necesare a fi acordate persoanei pentru facilitarea integrării sociale a acesteia. (2) Procesul de evaluare complexă urmărește, în principal, următoarele aspecte: a) evaluarea capacităților fizice, mentale și senzoriale pentru încadrarea în grade de handicap, invaliditate sau dependență, precum și stabilirea nivelului de afectare a autonomiei funcționale cu privire la abilitățile de realizare a activităților uzuale ale vieții zilnice, a abilităților de învățare și de adaptare la o viață independentă, precum și a capacității de îndeplinire a cerințelor unei profesii/ocupații; b) evaluarea familiei privind capacitatea acesteia de a asigura condițiile necesare creșterii, îngrijirii și educării copilului, precum și de a realiza obligațiile de întreținere ce îi revin, conform legii; c) evaluarea mediului fizic și social în care trăiește persoana și/sau familia;
--	---

- d) evaluarea gradului de inserție sau integrare socială;
- e) evaluarea potențialului persoanei de a se implica în acțiunile, programele și serviciile de sprijinire pentru depășirea situațiilor de dificultate;
- f) evaluarea percepției persoanei asupra propriilor nevoi, a vulnerabilității și consecințelor asupra siguranței și securității personale.

Art. 103³

(1) Ajutorul acordat pentru îndeplinirea activităților uzuale ale vieții zilnice privește două categorii de activități:

- a) activități de bază ale vieții zilnice, în principal: asigurarea igienei corporale, îmbrăcare și dezbrăcare, hrănire și hidratare, asigurarea igienei eliminărilor, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare;
- b) activități instrumentale ale vieții zilnice, în principal: prepararea hranei, efectuarea de cumpărături, activități de menaj și spălătorie, facilitarea deplasării în exterior și însoțire, activități de administrare și gestionare a bunurilor, acompaniere și socializare.

(2) Îngrijirea persoanei care necesită pe o perioadă mai lungă de 60 de zile ajutor pentru îndeplinirea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice este definită ca îngrijire de lungă durată.

(3) Îngrijirea de lungă durată se asigură la domiciliu, în centre rezidențiale, în centre de zi, la domiciliul persoanei care acordă serviciul și în comunitate.

(4) Furnizarea serviciilor de îngrijire se realizează conform planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de personal de specialitate, în baza recomandărilor formulate de echipa de evaluare.

(5) Pentru persoanele încadrate în grad de handicap care necesită îngrijire de lungă durată, serviciile la domiciliu se acordă acordate potrivit legii speciale.

Art. 103⁴ (1) Serviciile de îngrijire personală se pot organiza și acorda integrat cu alte servicii, cum ar fi:

- a) servicii de îngrijire medicală;
- b) servicii de reabilitare și adaptare a mediului: mici amenajări, reparații și altele asemenea;
- c) locuință socială adaptată pentru persoanele dependente;
- d) alte servicii de recuperare/reabilitare: kinetoterapie, fizioterapie, gimnastică medicală, terapie ocupațională, psihoterapie, psihopedagogie, logopedie podologie și altele asemenea.

(2) Autoritățile administrației publice locale includ în fondul propriu de locuințe sociale și locuințe adaptate pentru persoanele dependente.

(3) Serviciile de îngrijire personală pot fi acompaniate de servicii de consiliere socială, juridică și de informare.

	Art. 103⁵ (1) În cazul serviciilor de îngrijire personală la domiciliu, acordarea acestora se planifică și se programează în vizite zilnice, săptămânale sau lunare, repartizate la intervale regulate. (2) Îngrijirea personală la domiciliu poate fi formală și informală: - îngrijirea formală se asigură de persoana calificată, certificată profesional, în condițiile legii; - îngrijirea informală se asigură de membrii de familie, prieteni, vecini sau o altă persoană necalificată care își asumă responsabilitatea îngrijirii persoanei. (3) Persoana dependentă care necesită asistență și/sau supraveghere permanentă poate beneficia de îngrijire zilnică acordată la domiciliu, de îngrijitorul formal, pentru maximum 8 ore/zi, consecutive sau repartizate la intervale regulate pe parcursul zilei. (4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), îngrijirea personală acordată la domiciliu poate fi asigurată, pe o perioadă mai mare de 8 ore/zi, de îngrijitori informali calificați sau de îngrijitori formali, numai în condițiile prevăzute expres de legea specială. (5) Persoanele aflate în situația prevăzută la alin. (3), care solicită asistare în centre rezidențiale, au prioritate în cazul în care nu au familie sau familia acestora nu le poate asigura îngrijirea necesară. (6) Serviciile de îngrijire care presupun ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice sunt acordate de îngrijitori informali și voluntari și, numai în lipsa acestora, de îngrijitori formali.”
CAPITOLUL V Construcția instituțională a sistemului național de asistență socială	
SECȚIUNEA 1 Nivelul central	
ART. 104 (1) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială și promovează drepturile familiei, copilului, persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități și ale oricăror altor persoane aflate în nevoie. (2) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale stabilește strategia națională și sectorială de dezvoltare în domeniul social, coordonează și monitorizează implementarea acestora, susține financiar și tehnic programele sociale și exercită controlul asupra acordării beneficiilor de asistență socială și serviciilor sociale.	”Art. 104. (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități și ale altor persoane aflate în nevoie. (2) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială în domeniul familiei și protecției și promovării drepturilor copilului. (3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse stabilesc strategia națională și sectorială de dezvoltare în domeniul social, coordonează și monitorizează implementarea acestora, susțin.

(3) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale are responsabilitatea aplicării unitare, la nivel teritorial, a legislației și a strategiilor naționale din domeniul asistenței sociale. (4) În elaborarea strategiei naționale și sectoriale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale se consultă cu autoritățile publice centrale și locale care au responsabilități în finanțarea și acordarea serviciilor sociale, precum și cu reprezentanți ai societății civile cu activități în domeniu. (5) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale colaborează cu celelalte ministere și organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu alte instituții publice și cu organisme de drept privat. (6) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale poate constitui structuri executive sau consultative în scopul implementării și monitorizării politicilor sociale, precum și a programelor de dezvoltare în domeniu.	financiar și tehnic programele sociale și exercită controlul asupra acordării serviciilor sociale. (4) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale exercită controlul asupra acordării beneficiilor de asistență socială. (5) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse au responsabilitatea aplicării unitare, la nivel teritorial, a legislației și a strategiilor naționale din domeniile pe care le reglementează. (6) În exercitarea atribuțiilor lor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse colaborează cu celelalte ministere și organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu alte instituții publice și cu organisme de drept privat. (7) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse pot constitui structuri executive sau consultative în scopul implementării și monitorizării politicilor sociale, precum și a programelor de dezvoltare în domeniu, cu respectarea prevederilor Codul administrativ, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019, cu modificările și completările ulterioare.”
ART. 105 În vederea realizării rolului său în domeniul asistenței sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale îndeplinește următoarele funcții: a) de autoritate de stat, prin care se asigură exercitarea controlului aplicării unitare și respectării reglementărilor legale în domeniu; b) de strategie, prin care se stabilesc obiectivele și direcțiile prioritare de dezvoltare a sistemului de asistență socială, în concordanță cu politicile sociale stabilite de Guvern; c) de reglementare, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar pentru realizarea obiectivelor strategice în domeniul asistenței sociale; d) de coordonare, prin care se asigură funcționarea unitară și eficientă a sistemului de asistență socială; e) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului român, reprezentarea pe plan intern și extern; f) de administrare, prin care se asigură gestionarea resurselor umane, materiale și financiare.	
ART. 106 (1) În domeniul asistenței sociale, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale îndeplinește următoarele atribuții principale: a) elaborează politicile publice, strategiile, precum și programele de dezvoltare unitară a sistemului;	

b) stabilește obiectivele prioritare și direcțiile de acțiune ale politicilor specifice;

c) elaborează proiecte de acte normative, norme metodologice și alte reglementări privitoare la organizarea, funcționarea și dezvoltarea sistemului de asistență socială;

d) inițiază și susține proiecte-pilot pentru implementarea programelor specifice;

e) monitorizează, evaluează și controlează aplicarea reglementărilor legale;

f) finanțează beneficiile de asistență socială acordate din bugetul propriu;

g) elaborează, propune și monitorizează indicatorii sociali din domeniu;

h) analizează anual, la nivel național, datele privind sărăcia și excluziunea socială, identifică factorii care contribuie la incluziunea socială, elaborează rapoartele naționale în domeniu, formulează recomandări și propuneri în vederea eficientizării procesului de luare a deciziilor în domeniul incluziunii sociale;

i) inițiază și asigură participarea la programe de formare profesională a personalului cu atribuții în domeniu, precum și a personalului informal;

j) identifică prioritățile de dezvoltare a serviciilor sociale pe categorii de beneficiari și tipuri de nevoi în baza cărora elaborează politicile publice, strategiile și programele sociale adresate persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități, victimelor violenței în familie, persoanelor fără adăpost, persoanelor și familiilor afectate de sărăcie, precum și altor categorii de persoane aflate în nevoie;

k) colectează și prelucrează datele și informațiile referitoare la beneficiari, furnizori și serviciile sociale acordate, la nivel național;

l) monitorizează implementarea strategiilor autorităților administrației publice locale privind dezvoltarea de servicii sociale;

m) elaborează standardele de cost pentru serviciile sociale și monitorizează respectarea lor de către furnizorii publici;

n) elaborează criteriile, indicatorii de performanță și standardele de calitate privind serviciile sociale, monitorizează și controlează respectarea lor de către furnizorii publici și privați;

o) elaborează, finanțează și implementează programe de interes național destinate dezvoltării și sustenabilității serviciilor sociale;

p) elaborează și implementează programe și proiecte finanțate din fonduri structurale și alte fonduri internaționale;

"f) finanțează servicii sociale și beneficiile de asistență socială acordate din bugetul propriu;"

La articolul 106, alineatul (1), după litera g) se introduc trei noi litere, lit. g1), g2) și g3), cu următorul cuprins:

" g¹) monitorizează indicatorii de performanță din domeniul politicilor familiale;

g²) analizează anual, la nivel național, indicatorii de performanță în domeniul politicilor familiale pentru fundamentarea politicilor de sprijin pentru familiile cu copii;

g³) identifică și propune soluții în vederea eficientizării măsurilor de asistență socială, pe baza indicatorilor de performanță a politicilor familiale;"

q) acordă subvenții pentru dezvoltarea serviciilor sociale, în condițiile legii;
r) finanțează cheltuielile cu lucrări de construcții, reparații, modernizări și amenajări efectuate la centrele de servicii sociale, în condițiile legii;
s) coordonează metodologic activitatea serviciilor publice de asistență socială de la nivel teritorial și colaborează permanent cu autoritățile administrației publice locale;
ș) colaborează și desfășoară acțiuni și programe comune cu furnizorii privați de servicii sociale;
t) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

#M6

(2) Ministerul Muncii și Justiției Sociale elaborează și publică anual un raport cu privire la stadiul acordării serviciilor sociale, care să conțină cel puțin:

- a) analiza situației serviciilor sociale din România;
- b) prezentarea situației actualizate a accesului diferitelor categorii de beneficiari la servicii sociale, dinamica și evoluția sectorului, bugetele alocate, cheltuieli efective cu serviciile sociale la nivelul județelor și la nivel național;
- c) monitorizarea și evaluarea eficienței mecanismului de finanțare din domeniul serviciilor sociale, pe baza unor indicatori naționali;
- d) monitorizarea la nivel național a procedurii unitare de evaluare a nevoilor sociale la nivel local;
- e) standardele de cost actualizate pentru toate tipurile de servicii sociale;
- f) analiza alocării bugetare în raport cu numărul estimat de beneficiari și costurile standard.

ART. 107

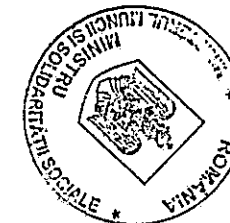
(1) Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, pentru activitatea de stabilire și plată a beneficiilor de asistență socială asigurate din bugetul de stat alocat Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, precum și pentru activitatea de inspecție, organizează instituții de specialitate, cu sau fără personalitate juridică, în scopul realizării unui sistem unitar de administrare a beneficiilor de asistență socială și de evaluare, monitorizare și control în domeniul asistenței sociale.

(2) Instituțiile prevăzute la alin. (1) se organizează în funcție de numărul și de categoriile de persoane beneficiare, precum și de complexitatea activității, ca instituții publice cu structuri la nivel

La articolul 107, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

"(2¹) Instituțiile prevăzute la alin.(1) sunt implicate în activitatea de colectare, monitorizare și evaluare a politicilor familiale prin raportarea indicatorilor de performanță definiți la art. 6 lit. f 1)."

central și, după caz, cu servicii deconcentrate la nivel teritorial, cu sau fără personalitate juridică. (3) Organizarea, funcționarea și finanțarea instituțiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin lege.	
ART. 108 (1) Activitățile prevăzute la art. 107 alin. (1) se realizează de către funcționari publici, inspectorii sociali și personal angajat în baza unui contract individual de muncă. (2) Inspectorii sociali reprezintă personalul de specialitate care își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul țării și beneficiază de statutul specific personalului cu atribuții de inspecție și control. (3) În realizarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), inspectorii sociali efectuează evaluarea, monitorizarea și controlul respectării legislației în vigoare din domeniul asistenței sociale, monitorizarea și controlul respectării criteriilor, standardelor și indicatorilor în baza cărora se acreditează furnizorii și serviciile sociale, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege. (4) Inspecția socială stabilește anual, prin planurile de inspecție, temele de evaluare, monitorizare și control, precum și misiuni specifice de control în scopul reducerii erorii, fraudei și corupției. (5) Modul de funcționare la nivel național, precum și atribuțiile specifice Inspecției sociale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.	La art. 108, alin. (3) și (4) se completează și va avea următorul cuprins: ”(3) În realizarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), inspectorii sociali efectuează evaluarea, monitorizarea și controlul respectării legislației în vigoare din domeniul asistenței sociale, monitorizarea și controlul respectării criteriilor, standardelor și indicatorilor în baza cărora se acreditează furnizorii, se licențiază serviciile sociale și se atestă nivelele de calitate a serviciilor sociale, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege. (4) Inspecția socială stabilește anual, prin planurile de inspecție, temele de evaluare, monitorizare și control, precum și misiuni specifice de control în scopul respectării fundamentale ale drepturilor omului precum și al verificării corectitudinii stabilirii drepturilor de asistență socială.” La art. 108, după alin.(4) se introduce un alineat nou, alin.(4¹) care va avea următorul cuprins: ”(4¹) Numărul inspectorilor sociali se stabilește cu respectarea raportului de o echipă la 20 structuri publice sau private de asistență socială.”
ART. 109 (1) Pentru eficientizarea procesului de elaborare și implementare a politicilor sociale la nivel național Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale organizează Observatorul Social Național, denumit în continuare Observator. (2) Observatorul are rolul de a colecta și analiza la nivel național datele privind politicile publice în domeniul protecției sociale, ocupării forței de muncă, locuirii, educației, sănătății, informării-comunicării, mobilității, securității, justiției și culturii ca parte	

integrantă din procesul de incluziune socială, de a elabora rapoartele naționale în domeniu, precum și de a formula recomandări și propuneri în vederea eficientizării procesului de luare a deciziilor în domeniile menționate. (3) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Observatorul colaborează cu organisme naționale și internaționale cu preocupări în domeniul protecției sociale și încheie protocoale de colaborare, inclusiv cu observatoarele sociale sectoriale sau teritoriale organizate de acestea. (4) Observatorul face parte din mecanismul național de implementare a procesului de incluziune socială și cooperează cu autoritățile publice centrale și locale, cu toate formele de organizare ale societății civile participante la acest mecanism și cu institutele de cercetare și universități. (5) Organizarea, funcționarea și finanțarea Observatorului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.	
	După articolul 109 se introduce un articol nou, art.109¹, care va avea următorul cuprins: "Art. 109¹ (1) În cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, începând cu anul 2028 se înființează centrul de formare continuă în asistență socială. (2) Organizarea, funcționarea și finanțarea <u>centrului prevăzut la alin.(1) se stabilesc</u> prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale."
ART. 110 (1) Activitatea de evaluare a persoanelor care prezintă afecțiuni generatoare de dizabilități și/sau invaliditate se realizează de către Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă, denumit în continuare Institut, și structurile teritoriale de expertiză medicală. (2) Pentru realizarea activității de evaluare a dizabilității, capacitatea funcțională a Institutului și a structurilor prevăzute la alin. (1) va fi dimensionată corespunzător atribuțiilor suplimentare. (3) Structurile prevăzute la alin. (1) sunt singurele unități de profil abilitate să efectueze evaluarea persoanelor în vederea încadrării în grade de dizabilitate sau invaliditate. (4) Organizarea și funcționarea Institutului și a structurilor specializate în expertiză medicală se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. (5) Evaluarea persoanelor în vederea încadrării în grade de invaliditate sau de dizabilitate se realizează în baza unor criterii	

elaborate în concordanță cu clasificările și modelul funcționării și dizabilității prevăzute în Clasificarea internațională a funcționării, dizabilității și sănătății, elaborată de Organizația Mondială a Sănătății. (6) Institutul și structurile teritoriale au în principal următoarele atribuții: a) primesc și analizează cererile și documentele medicale necesare pentru realizarea evaluării complexe a persoanei; b) realizează evaluarea stării de sănătate a persoanei și a nivelului de afectare a integrității funcționale și structurale a organismului; c) evaluează abilitățile de realizare a activităților de bază și instrumentale ale vieții în raport cu factorii de mediu și factorii personali; d) stabilesc gradul de limitare funcțională în baza căruia persoana poate fi încadrată în grad de invaliditate sau în grad de dizabilitate; e) elaborează programele de recuperare/reabilitare, de terapii specifice, de îngrijire și asistență.	
ART. 111 Ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale de specialitate asigură aplicarea măsurilor de asistență socială specifice domeniului propriu de activitate, prevăzute de lege.	
SECȚIUNEA a 2-a Nivelul local	
ART. 112*) (1) Pentru asigurarea aplicării politicilor sociale în domeniul protecției copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități, precum și altor persoane, grupuri sau comunități aflate în nevoie socială, autoritățile administrației publice locale au atribuții privind și administrarea și acordarea beneficiilor de asistență socială și a serviciilor sociale. (2) În domeniul administrării și acordării beneficiilor de asistență socială, autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții principale: a) asigură și organizează activitatea de primire a solicitărilor privind beneficiile de asistență socială; b) pentru beneficiile de asistență socială acordate din bugetul de stat realizează colectarea lunară a cererilor și transmiterea acestora către agențiile teritoriale; c) verifică îndeplinirea condițiilor legale de acordare a beneficiilor de asistență socială, conform procedurilor prevăzute de lege sau, după caz, stabilite prin hotărâre a consiliului local, și pregătesc	La art. 112, alin.(1) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(1) Pentru asigurarea aplicării politicilor sociale în domeniul protecției copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități, precum și altor persoane, grupuri sau comunități aflate în nevoie socială, autoritățile administrației publice locale au atribuții privind asigurarea pachetului minim de asistență socială și administrarea și acordarea beneficiilor de asistență socială și a serviciilor sociale.”

documentația necesară în vederea stabilirii dreptului la măsurile de asistență socială;

d) întocmesc dispoziții de acordare/respingere sau, după caz, de modificare/suspendare/încetare a beneficiilor de asistență socială acordate din bugetul local și le prezintă primarului pentru aprobare;

e) comunică beneficiarilor dispozițiile cu privire la drepturile și facilitățile la care sunt îndreptățiți, potrivit legii;

f) urmăresc și răspund de îndeplinirea condițiilor legale de către titularii și beneficiarii beneficiilor de asistență socială;

g) efectuează sondaje și anchete sociale pentru depistarea precoce a cazurilor de risc de excluziune socială sau a altor situații de necesitate a membrilor comunității și, în funcție de situațiile constatate, propun măsuri adecvate în vederea sprijinirii acestor persoane;

h) realizează activitatea financiar-contabilă privind beneficiile de asistență socială administrate;

i) elaborează și fundamentează propunerea de buget pentru finanțarea beneficiilor de asistență socială;

j) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(3) În domeniul organizării, administrării și acordării serviciilor sociale, autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții principale:

a) elaborează, în concordanță cu strategiile naționale și nevoile locale identificate, strategia județeană, respectiv locală de dezvoltare a serviciilor sociale, pe termen mediu și lung, după consultarea furnizorilor publici și privați, a asociațiilor profesionale și a organizațiilor reprezentative ale beneficiarilor și răspund de aplicarea acesteia;

b) în urma consultării furnizorilor publici și privați, a asociațiilor profesionale și a organizațiilor reprezentative ale beneficiarilor elaborează planurile anuale de acțiune**) privind serviciile sociale administrate și finanțate din bugetul consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, care cuprind date detaliate privind numărul și categoriile de beneficiari, serviciile sociale existente, serviciile sociale propuse pentru a fi înființate, programul de contractare a serviciilor din fonduri publice, bugetul estimat și sursele de finanțare;

c) inițiază, coordonează și aplică măsurile de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excluziune socială în care se pot afla anumite grupuri sau comunități;

La art. 112, și lit. m) ale alineatului (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"m) furnizează și administrează serviciile sociale adresate copilului, familiei, persoanelor cu dizabilități, persoanelor vârstnice, precum și tuturor categoriilor de beneficiari prevăzute de lege, fiind responsabile de calitatea serviciilor prestate;"

d) identifică familiile și persoanele aflate în dificultate, precum și cauzele care au generat situațiile de risc de excluziune socială;

e) realizează atribuțiile prevăzute de lege în procesul de acordare a serviciilor sociale;

f) încheie, în condițiile legii, contracte de parteneriat public-public și public-privat pentru sprijinirea financiară și tehnică a autorităților administrației publice locale de la nivelul județului, pentru susținerea dezvoltării serviciilor sociale;

g) propun înființarea serviciilor sociale de interes județean sau local;

h) colectează, prelucrează și administrează datele și informațiile privind beneficiarii, furnizorii publici și privați și serviciile administrate de aceștia;

i) monitorizează și evaluează serviciile sociale;

j) elaborează și implementează proiecte cu finanțare națională și internațională în domeniul serviciilor sociale;

k) elaborează proiectul de buget anual pentru susținerea serviciilor sociale în conformitate cu planul anual de acțiune și asigură finanțarea/cofinanțarea acestora;

l) asigură informarea și consilierea beneficiarilor, precum și informarea populației privind drepturile sociale și serviciile sociale disponibile;

m) furnizează, administrează sau, după caz, contractează serviciile sociale adresate copilului, familiei, persoanelor cu dizabilități, persoanelor vârstnice, precum și tuturor categoriilor de beneficiari prevăzute de lege, fiind responsabile de calitatea serviciilor prestate;

n) planifică și realizează activitățile de informare, formare și îndrumare metodologică, în vederea creșterii performanței personalului care administrează și acordă servicii sociale;

o) colaborează permanent cu organizațiile societății civile care reprezintă interesele diferitelor categorii de beneficiari;

p) organizează și realizează activitățile specifice contractării serviciilor sociale acordate de furnizorii publici și privați;

q) încheie, în condițiile legii, contracte și convenții de parteneriat, contracte de finanțare, contracte de subvenționare pentru înființarea, administrarea, finanțarea și cofinanțarea de servicii sociale;

r) monitorizează financiar și tehnic contractele prevăzute la lit. q);

s) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

ART. 113

(1) În aplicarea atribuțiilor prevăzute la art. 112 autoritățile administrației publice locale înființează structuri specializate denumite servicii publice de asistență socială și organizează, în aparatul de specialitate al consiliului județean/al primarului, compartimentul responsabil de contractarea serviciilor sociale.

(2) Serviciile publice de asistență socială se organizează în subordinea consiliilor județene, consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București și Consiliului General al Municipiului București, la nivel de direcție generală.

(3) Serviciile publice de asistență socială se organizează în subordinea consiliilor locale ale municipiilor și orașelor, la nivel de direcție.

(4) La nivelul comunelor, serviciile publice de asistență socială se organizează ca un compartiment funcțional în aparatul de specialitate al primarului.

(5) Regulamentele-cadru de organizare și funcționare ale serviciilor publice de asistență socială și structura orientativă de personal a acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului*), la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, urmând ca regulamentul propriu, organigrama și statul de funcții să fie aprobate prin hotărâre a consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.

ART. 114

(1) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul județelor realizează atribuțiile prevăzute la art. 112 astfel:

a) prin serviciile publice de asistență socială, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (2) lit. f), h) și i) pentru beneficiile de asistență

La articolul 113, după alineatele (3) și (4) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (4¹), cu următorul cuprins:

”(3¹) Prin excepție de la prevederile de la alin. (3), serviciile publice de asistență socială se pot organiza ca un compartiment funcțional în aparatul de specialitate al primarului sau ca direcție generală, instituție publică în subordinea consiliilor locale ale municipiilor și orașelor, în funcție de structura demografică și indicatorii socio-economici ai orașului/municipiului.

”(4¹) Autoritățile administrației publice locale pot decide înființarea în condițiile Codul administrativ aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019, cu modificările și completările ulterioare, de asociații de dezvoltare intercomunitară în vederea organizării și furnizării în comun a serviciilor publice de asistență socială.”

Alineatul (5) al articolului 113 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(5) Regulamentele-cadru de organizare și funcționare ale serviciilor publice de asistență socială și structura orientativă de personal a acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, urmând ca regulamentul propriu, organigrama și statul de funcții să fie aprobate prin hotărâre a consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.”

socială asigurate din bugetul propriu, stabilite prin hotărâre a consiliului județean, și, după caz, a celor prevăzute în legile speciale și pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. a) - o) și lit. s) în ceea ce privește acordarea și administrarea serviciilor sociale; b) prin compartimentul prevăzut la art. 113 alin. (1), pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. p) - r).	
(2) Pe lângă atribuțiile prevăzute la alin. (1) autoritățile administrației publice locale de la nivelul județelor realizează: a) colaborarea cu autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor de pe raza teritorială a județului, în vederea înființării și organizării serviciilor sociale, în concordanță cu nevoile și situațiile de dificultate identificate, pentru a se realiza o acoperire echitabilă a dezvoltării acestora pe întreg teritoriul județului; b) acordarea de sprijin autorităților administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor de pe raza teritorială a județului, în scopul planificării, dezvoltării și organizării serviciilor sociale de interes local; c) înființarea și administrarea bazei de date referitoare la toți furnizorii publici și privați de servicii sociale de la nivel județean precum și serviciile administrate de aceștia, transmiterea acesteia către serviciile publice de asistență socială de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor de pe raza administrativ-teritorială a județului, precum și publicarea ei pe pagina de internet proprie ."	"a) colaborarea cu autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor de pe raza teritorială a județului, în vederea identificării nevoii de asistență socială și stabilirii dreptului la asistență socială, înființării și organizării serviciilor sociale, în concordanță cu nevoile și situațiile de dificultate identificate, pentru a se realiza o acoperire echitabilă a dezvoltării acestora pe întreg teritoriul județului;" "b') asigurarea activității de coordonare profesională a asistenților sociali din comunitățile dezavantajate/în conformitate cu prevederile art.54';" La art.114, după alin.(2) se introduce un alineat nou, alineatul (3) care va avea următorul cuprins: "(3) În vederea implementării prevederilor alin.(2) lit. a) și b) între unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale se pot încheia acorduri de cooperare."
ART. 115 (1) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul municipiilor, orașelor, comunelor, precum și sectoarelor municipiului București realizează atribuțiile prevăzute la art. 112 astfel: a) prin serviciile publice de asistență socială, respectiv compartimentele funcționale pentru atribuțiile prevăzute la alin. (2) și alin. (3) lit. a) - o) și lit. s); b) prin compartimentul responsabil cu contractarea serviciilor sociale, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. p) - r).	
(2) Pe lângă atribuțiile prevăzute la alin. (1), autoritățile administrației publice locale de la nivelul municipiilor, orașelor, comunelor, precum și sectoarelor municipiului București au obligația de a transmite serviciului public de asistență socială de la	

nivel județean, respectiv al Consiliului General al Municipiului București strategiile locale și planurile anuale de acțiune, precum și datele și informațiile colectate la nivel local privind beneficiarii, furnizorii publici și privați, precum și serviciile administrate de aceștia.	
(3) Datele și informațiile prevăzute la alin. (2) se transmit și Ministerului Muncii și Justiției Sociale în scopul elaborării raportului prevăzut la art. 106 alin. (2), până la data de 31 martie a fiecărui an, pentru anul anterior, conform modelului aprobat prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale și afișat pe site-ul ministerului, în format editabil.	La articolul 115, alin. (3) se modifică și va avea următorul cuprins: ”(3) Datele și informațiile prevăzute la alin. (2) se transmit și Ministerului Muncii și Solidarității Sociale în scopul elaborării raportului prevăzut la art. 106 alin. (2), până la data de 31 mai a fiecărui an, pentru anul anterior, conform modelului aprobat prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale și afișat pe site-ul ministerului, în format editabil.”
ART. 116 (1) Consiliul General al Municipiului București realizează atribuțiile prevăzute la art. 112 astfel: a) prin serviciul public de asistență socială, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (2) lit. h) - j) pentru beneficiile de asistență socială asigurate din bugetul propriu, stabilite prin hotărâre a consiliului județean, și, după caz, a celor prevăzute în legile speciale; b) prin serviciul public de asistență socială, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. a) - o) și lit. s); c) prin compartimentul responsabil cu contractarea serviciilor sociale, pentru atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. p) - r). (2) Pe lângă atribuțiile prevăzute la alin. (1), Consiliul General al Municipiului București asigură: a) colaborarea cu serviciile publice de asistență socială de la nivelul sectoarelor, precum și cu furnizorii de servicii sociale publici sau privați și alte organizații ale societății civile care reprezintă interesele beneficiarilor, în vederea facilitării accesului echitabil al tuturor cetățenilor capitalei la serviciile sociale existente pe raza teritorială a întregului municipiu; b) avizarea strategiilor de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel de sector; c) inițierea și aplicarea programelor de prevenire și combatere a situațiilor de marginalizare și excludere socială, soluționarea urgențelor sociale și dezvoltarea proiectelor de servicii sociale destinate, în principal, categoriilor de persoane ale căror nevoi nu sunt acoperite de serviciile create la nivelul sectoarelor municipiului București; d) înființarea, organizarea și acordarea serviciilor sociale de interes local pentru persoanele care trăiesc pe raza teritorială a	

municipiului București, fără a avea domiciliul/reședința într-un sector.	La articolul 116, la alineatul (2) după litera d), se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins: "e) înființarea și administrarea bazei de date referitoare la toți furnizorii publici și privați de servicii sociale din Municipiului București precum și serviciile administrate de aceștia, transmiterea acestora către serviciile publice de asistență socială de la nivelul sectoarelor municipiului București, precum și publicarea ei pe pagina de internet proprie."
ART. 117 (1) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale județene și a municipiului București se elaborează pe termen mediu, respectiv pe o perioadă de 5 ani, precum și pe termen lung, respectiv pe o perioadă de 10 ani, și cuprind măsurile și acțiunile din domeniu, planificarea acestora și bugetul estimativ.	
art. 117 alin. (2) și (3) (2) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale prevăzute la alin. (1) se dezbate și se avizează de către Comisiile județene de incluziune socială și a municipiului București, anterior aprobării lor prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București. (3) Comisiile județene de incluziune socială și cea a municipiului București sunt constituite la nivelul instituției prefectului și funcționează în cadrul mecanismului național pentru promovarea incluziunii sociale în România aprobat prin hotărâre a Guvernului.	
(4) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul sectoarelor municipiului București elaborează propriile strategii de dezvoltare a serviciilor sociale care sunt cuprinse în strategia de dezvoltare a serviciilor sociale a municipiului București. Consiliul General al Municipiului București colaborează cu consiliile locale de sector în vederea asigurării de oportunități egale pentru toți locuitorii capitalei în accesarea serviciilor sociale. (5) Strategiile de dezvoltare a serviciilor sociale prevăzute la alin. (1) și (4) se elaborează în termen de maximum un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi.	
ART. 118 (1) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale se elaborează de către autoritățile administrației publice locale, în conformitate cu măsurile și acțiunile prevăzute în strategia de dezvoltare a serviciilor sociale a județului de care aparțin, respectiv	

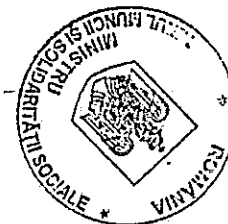
în cea a municipiului București, pentru sectoarele de la nivelul capitalei. (2) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale prevăzute la alin. (1) cuprind date detaliate privind numărul și categoriile de beneficiari, serviciile sociale existente, serviciile sociale propuse pentru a fi înființate, programul de contractare a serviciilor de la furnizorii privați, programul de subvenționare, bugetul estimat și sursele de finanțare.	
(3) Planurile anuale de acțiune elaborate de autoritățile administrației publice locale, anterior aprobării acestora prin hotărâre a consiliului local, se transmit pentru consultare consiliului județean, respectiv Consiliului General al Municipiului București. (4) Planurile anuale de acțiune privind serviciile sociale administrate și/sau finanțate de consiliile județene, de consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, precum și de Consiliul General al Municipiului București, anterior supunerii acestora spre aprobare prin hotărâre a consiliului județean/consiliului local al sectorului/consiliului general al capitalei, se transmit pentru consultare comisiilor teritoriale de incluziune socială.	
ART. 119 (1) Autoritățile administrației publice locale și toți furnizorii publici de servicii sociale au obligația de a organiza și acorda serviciile sociale, precum și de a planifica dezvoltarea acestora, numai în funcție de nevoile identificate ale persoanelor din comunitate, de prioritățile asumate, de resursele disponibile și cu respectarea celui mai eficient raport cost/beneficiu. (2) Pentru asigurarea unor servicii sociale adecvate și de calitate, autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura resursele umane, financiare și materiale, în conformitate cu reglementările în vigoare, strategia proprie de dezvoltare a serviciilor sociale și planurile anuale de acțiune în domeniu. (3) Autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București înființează servicii sociale rezidențiale de interes local, numai dacă numărul solicitărilor justifică existența unui astfel de serviciu pe raza lor teritorială. (4) În condițiile în care numărul solicitărilor este limitat sau în cazul în care nu dispun de resurse suficiente, autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București încheie parteneriate pentru înființarea de servicii rezidențiale de interes intercomunitar pentru	La articolul 119, după alineatul (5) se introduce un alineat nou, alin. (51) care va avea următorul cuprins: "(51) Capacitatea centrelor rezidențiale înființate în condițiile prevederilor alin.(3)-(5) se încadrează în capacitatea maximă prevăzută în legile speciale, în funcție de categoria de persoane beneficiare."

persoanele care au domiciliul/reședința în unitățile administrativ-teritoriale partenere. (5) Consiliul județean, în baza nevoilor identificate și a cererilor de așteptare înregistrate la nivelul județului, înființează servicii sociale rezidențiale de interes județean. (6) Autoritățile administrației publice locale pot decide, prin hotărâre de consiliu, schimbarea destinației serviciilor sociale existente, numai în alte categorii de servicii sociale sau, în cazuri bine justificate, în servicii din domeniul educației, sănătății ori culturii.	
ART. 120 În vederea funcționării eficiente a sistemului național de servicii sociale, serviciile publice de asistență socială de la nivel local și județean au următoarele obligații, în relație cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale: a) de a respecta și aplica prevederile reglementărilor legale în vigoare, ale strategiilor și programelor naționale din domeniul serviciilor sociale; b) de a transmite ministerului, în termen de 30 de zile de la aprobare, strategia de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel județean/al sectoarelor municipiului București/al municipiului București; c) de a transmite ministerului, în termenele solicitate, situațiile statistice, datele, informațiile, indicatorii care privesc serviciile sociale organizate și acordate la nivelul județului, municipiului București și sectoarelor capitalei, precum și la nivel local, după caz; d) de a respecta și aplica, în cadrul planurilor anuale de acțiune, prioritățile naționale de dezvoltare a serviciilor sociale; e) de a răspunde, în termenele prevăzute de lege, la solicitările ministerului referitoare la serviciile sociale aflate în coordonare și administrare.	"Art. 120. - În vederea funcționării eficiente a sistemului național de servicii sociale, serviciile publice de asistență socială de la nivel local și județean au următoarele obligații, în relație cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale sau, după caz, cu Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse: a) de a respecta și aplica prevederile reglementărilor legale în vigoare, ale strategiilor și programelor naționale din domeniul serviciilor sociale; b) de a transmite ministerului, în termen de 30 de zile de la aprobare, strategia de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel județean/al sectoarelor municipiului București/al municipiului București; c) de a transmite ministerului, în termenele solicitate, situațiile statistice, datele, informațiile, indicatorii care privesc serviciile sociale organizate și acordate la nivelul județului, municipiului."
CAPITOLUL VI Personalul din sistemul de asistență socială	
ART. 121 (1) În domeniul asistenței sociale activează asistenți sociali, alt personal de specialitate în asistență socială, precum și personal cu profesii, calificări și competențe diverse. (2) Personalul din domeniul asistenței sociale își desfășoară activitatea în conformitate cu statutul profesiei, al dispozițiilor Codului muncii, precum și al altor dispoziții legale, după caz.	

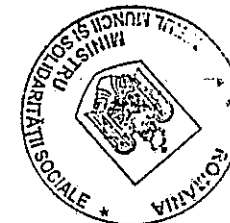
	"(3) Furnizorii de servicii sociale publici și privați au obligația de a respecta normativele de personal prevăzute de regulamentele-cadru de organizare și funcționare și de standardele minime de calitate. (4) Furnizorii de servicii sociale acreditați au obligația de a solicita certificatul de integritate comportamentală și, după caz, documentul de evaluare psihiatrică, la angajarea personalului din cadrul serviciilor sociale și din structura organizatorică proprie, care, prin natura profesiei, intră în contact direct cu persoana beneficiară. Prevederea se aplică și la încheierea contractelor de voluntariat. (5) Furnizorii de servicii sociale au obligația de a include în sesiunile de instruire periodică a personalului informații practice privind drepturile fundamentale ale omului, riscurile de abuz, neglijare, rele tratamente."
ART. 122 (1) Identificarea și evaluarea nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup și elaborarea planurilor de intervenție pentru prevenirea, combaterea și soluționarea situațiilor de dificultate se realizează, în condițiile legilor speciale, de către asistenții sociali, în conformitate cu atribuțiile ce le revin potrivit statutului asistentului social și regulamentelor interne ale angajatorilor, respectiv fișei postului. (2) Autoritățile administrației publice locale angajează asistenți sociali sau contractează serviciile acestora pentru a realiza activitățile prevăzute la alin. (1), cu respectarea raportului de un asistent social la maximum 300 de beneficiari.	La art.122, alin.(2) se modifică și va avea următorul cuprins: "(2) Autoritățile administrației publice locale angajează asistenți sociali sau contractează serviciile acestora pentru a realiza activitățile prevăzute la alin. (1), cu respectarea raportului de un asistent social la maximum 3000 de cetățeni și a cel mult 300 de beneficiari de asistență socială." La articolul 122, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin.(3) și (4), cu următorul cuprins: "(3) Serviciile publice de asistență socială precum și furnizorii publici și privați de servicii sociale asigură condițiile pentru accesul asistenților sociali la programe de formare continuă și supervizare profesională în conformitate cu prevederile normelor profesionale stabilite de Colegiului Național al Asistenților Sociali. (4) Furnizorii de servicii sociale trebuie să se asigure că asistentul social își desfășoară activitatea conform treptelor de competență profesională și cu respectarea normelor referitoare la practica profesiei de asistent social aprobate de Colegiului Național al Asistenților Sociali."
ART. 123 (1) În procesul de acordare a serviciilor sociale pot fi implicați voluntari care, pentru activitatea desfășurată, beneficiază de facilități. (2) Furnizorii de servicii sociale care utilizează voluntari pot beneficia de facilități pentru accesarea de fonduri din bugetul de stat, bugetul local sau fonduri internaționale.	

(3) Facilitățile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt prevăzute în legile speciale.	
ART. 124 Personalul care activează în domeniul asistenței sociale are obligația: a) să își desfășoare activitatea în conformitate cu legislația în vigoare; b) să asigure confidențialitatea informațiilor obținute în exercitarea profesiei; c) să respecte intimitatea beneficiarilor; d) să respecte libertatea beneficiarului de a alege serviciile sociale și furnizorii de servicii sociale; e) să respecte etica profesională; f) să implice activ beneficiarii de servicii sociale și, după caz, familiile acestora în procesul decizional și de acordare a serviciilor sociale; g) să respecte demnitatea și unicitatea persoanei.	
ART. 125 (1) Personalul angajat în cadrul serviciilor sociale, precum și cel din cadrul serviciilor publice de asistență socială este personal contractual. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele cu funcție de conducere din cadrul serviciilor publice de asistență socială, precum și personalul cu atribuții în realizarea și elaborarea strategiilor și planurilor anuale de acțiune, în colectarea și administrarea bazelor de date, în contractarea serviciilor sociale, administrarea resurselor umane și a activităților economico-financiare și de consiliere juridică pot fi încadrați ca funcționari publici în condițiile Legii nr. 188/1999*) privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.	La articolul 125 alin.(2) se modifică și vor avea următorul cuprins: ”(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele cu funcție de conducere din cadrul serviciilor publice de asistență socială, precum și personalul cu atribuții în realizarea și elaborarea strategiilor și planurilor anuale de acțiune, în colectarea și administrarea bazelor de date, în contractarea serviciilor sociale, administrarea resurselor umane și a activităților economico-financiare și de consiliere juridică pot fi încadrați ca funcționari publici în condițiile Codul administrativ, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019, cu modificările și completările ulterioare.” La articolul 125, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin.(3) și (4), cu următorul cuprins: ”(3) Gradele profesionale pe care este structurată funcția publică specifică de asistent social și condițiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice specifice de asistent social sunt cele prevăzute la art.393, respectiv la art.468 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare. (4) Funcția publică specifică de asistent social, clasa I, grad profesional debutant, asistent, principal, superior se echivalează cu funcția publică generală de execuție de consilier/inspector clasa I, grad profesional debutant, asistent, principal, superior.”
ART. 126	Articolul 126 se modifică și va avea următorul cuprins:

Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și furnizorii de servicii sociale publici și privați au obligația de a promova, facilita și asigura personalului programe de formare profesională, precum și programe de instruire specifică.	"Art. 126 (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și furnizorii de servicii sociale, publici și privați au obligația de a promova, facilita și asigura personalului programe de formare profesională, programe de instruire specifică, precum și accesul la supervizarea profesională. (2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a încheia convenții de colaborare cu universitățile care derulează programe de licență pentru asistenți sociali, în vederea desfășurării practicii studenților, în conformitate cu prevederile Legii nr.258/2007 privind practica elevilor și studenților, cu modificările și completările ulterioare, la solicitarea acestora. (3) Furnizorii privați de servicii sociale, pot încheia convenții de colaborare cu universitățile care derulează programe de licență pentru asistenți sociali, în vederea desfășurării practicii studenților, în conformitate cu prevederile Legii nr.258/2007 privind practica elevilor și studenților, cu modificările și completările ulterioare."
ART. 127 Salarizarea personalului din sistemul public de asistență socială se face potrivit Legii-cadru nr. 284/2010*) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.	
CAPITOLUL VII Finanțarea asistenței sociale	
ART. 128 Asistența socială se finanțează din fonduri alocate de la bugetul de stat, de la bugetele locale, din donații, sponsorizări sau din alte contribuții din partea unor persoane fizice ori juridice, din țară și din străinătate, din contribuții ale beneficiarilor, precum și din alte surse, cu respectarea legislației în domeniu și în limita resurselor financiare disponibile.	Articolul 128 se modifică și va avea următorul cuprins: "Art. 128 (1) Asistența socială se finanțează din fonduri alocate de la bugetul de stat, de la bugetele locale, din donații, sponsorizări sau din alte contribuții din partea unor persoane fizice ori juridice, din țară și din străinătate, din contribuții ale beneficiarilor, fonduri europene, precum și din alte surse, cu respectarea legislației în domeniu și în limita resurselor financiare disponibile. (2) Finanțarea cheltuielilor de personal pentru asistenții sociali din cadrul serviciilor publice de asistență socială, responsabili de activitățile prevăzute la art.46 și 47, în vederea stabilirii dreptului la servicii sociale ca măsură de asistență socială și a monitorizării serviciilor, este inclusă în costul standard al serviciului social."
SECȚIUNEA 1 Finanțarea beneficiilor de asistență socială	
ART. 129 (1) Beneficiile de asistență socială se finanțează din fonduri alocate de la bugetul de stat sau/și de la bugetele locale, conform dispozițiilor prezentei legi.	

(2) La fundamentarea anuală a sumelor necesare asigurării plății beneficiilor de asistență socială se ține cont de următoarele elemente: a) numărul de beneficiari înregistrați în anul anterior; b) estimarea numărului de beneficiari pentru anul bugetar în funcție de evoluțiile economice, demografice și sociale, precum și de indicatorii macroeconomici înregistrați; c) cuantumul nominal sau, după caz, cuantumul mediu al beneficiului de asistență socială. (3) Se iau în considerare la fundamentarea bugetară și beneficiile de asistență socială care urmează să fie acordate, aprobate în condițiile legii, pe baza elementelor prevăzute la alin. (2) lit. b) și c).	
ART. 130 (1) Fondurile necesare cheltuielilor cu tipărirea formularelor de cerere se asigură din bugetul unităților administrativ-teritoriale. (2) Pentru solicitarea drepturilor, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, instituțiile prevăzute la art. 107 alin. (1), precum și autoritățile administrației publice locale au obligația de a posta pe site-urile proprii formatul printabil al formularelor de cerere. (3) Fondurile necesare cheltuielilor de transmitere a drepturilor se asigură din bugetele din care se plătește beneficiul de asistență socială, fără a afecta cuantumul acestuia.	
ART. 131 Guvernul și fiecare ordonator de credite, autoritate a administrației publice centrale sau locale, în elaborarea strategiilor și politicilor sociale la nivel național ori local trebuie să se asigure că acestea sunt în concordanță cu principiile responsabilității fiscale, regulile fiscale, precum și cu obiectivele și limitele din strategia fiscal-bugetară reglementată de Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010.	
SECȚIUNEA a 2-a Finanțarea serviciilor sociale	
ART. 132 Serviciile sociale se finanțează din următoarele surse: a) bugetul de stat; b) bugetul local al județului, respectiv al municipiului București; c) bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv bugetele locale ale sectoarelor municipiului București; d) donații, sponsorizări sau alte contribuții din partea persoanelor fizice ori juridice din țară și din străinătate; e) fonduri externe rambursabile și nerambursabile;	"Art. 132 (1) Serviciile sociale se finanțează din următoarele surse: a) bugetul de stat; b) bugetul local al județului, respectiv al municipiului București; c) bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv bugetele locale ale sectoarelor municipiului București; d) donații, sponsorizări sau alte contribuții din partea persoanelor fizice ori juridice din țară și din străinătate;

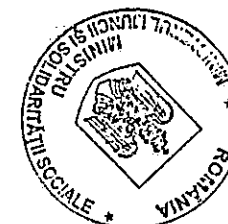
f) contribuția persoanelor beneficiare; g) alte surse de finanțare, în conformitate cu legislația în vigoare.	e) fonduri externe rambursabile și nerambursabile, în limita sumelor alocate și cu respectarea prevederilor și regulilor de eligibilitate stabilite la nivelul programului și la nivelul ghidurilor solicitantului.” f) contribuția persoanelor beneficiare, direct sau prin sisteme de asigurări, în condițiile legii. g) alte surse de finanțare, în conformitate cu legislația în vigoare. (2) Statul prin bugetul de stat și bugetele locale asigură finanțarea tuturor etapelor obligatorii pentru serviciile sociale acordate persoanelor care au dreptul la asistență socială, conform prevederilor prezentei legi și legilor speciale. (3) Finanțarea se face pe baza și în limitele costului standard pe beneficiar, cu respectarea metodologiei prevăzută de legile speciale. (4) De suma aferentă finanțării serviciilor sociale beneficiază persoanele pentru care a fost stabilit dreptul la servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială.”
ART. 133 (1) De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru: a) finanțarea programelor de interes național, elaborate de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, precum și de alte autorități ale administrației publice centrale cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și aprobate prin hotărâre a Guvernului”); b) finanțarea programelor de subvenționare a furnizorilor privați de servicii sociale, derulate de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale; c) finanțarea înființării unor instituții de asistență socială-pilot; d) finanțarea serviciilor sociale acordate prin structurile publice aflate în subordinea-coordonarea autorităților administrației publice centrale; e) finanțarea serviciilor sociale acordate de autoritățile administrației publice locale și a altor furnizori publici și privați de servicii sociale, în condițiile legii; f) finanțarea programelor de educație permanentă a personalului de specialitate și a programelor de cercetare din domeniul serviciilor sociale; g) cheltuieli de investiții și reparații capitale pentru centrele de zi și rezidențiale, în condițiile legii; h) cofinanțarea serviciilor sociale, în baza memorandumurilor, protocoalelor, convențiilor de parteneriat, încheiate conform legii.	După litera a) se introduce o literă nouă, litera a1 care va avea următorul cuprins: ”a1) finanțarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială cu respectarea prevederilor art.132 alin.(2) - (4).” ”e) finanțarea serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, acordate de către furnizorii publici și privați de servicii sociale, în condițiile legii;” ”g) cheltuieli de investiții și reparații capitale pentru centrele de servicii sociale, precum și cheltuielile prevăzute la art. 103⁴ alin.(1) lit. b), în condițiile legii;”

(2) Pentru cheltuielile prevăzute la alin. (1) lit. g), care se suportă din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, procedura de acordare a sumelor cu această destinație se stabilește prin hotărâre a Guvernului.	
ART. 134 (1) Alocarea fondurilor de la bugetul de stat destinate susținerii funcționării serviciilor sociale organizate la nivelul unităților administrativ-teritoriale se realizează în baza fundamentărilor transmise de autoritățile administrației publice locale. (2) Fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de către autoritățile administrației publice locale se realizează în baza costurilor standard în vigoare pentru serviciile sociale administrate, contractate sau subvenționate în condițiile legii, precum și în baza estimării costurilor necesare funcționării serviciilor nou-înființate în anul bugetar respectiv. (3) Standardele de cost pentru serviciile sociale se aprobă prin hotărâre a Guvernului*, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale. Costul standard anual/beneficiar/tip de serviciu se poate indexa cu rata inflației și se revizuieste ori de câte ori este nevoie. (4) Sumele fundamentate se alocă din unele venituri ale bugetului de stat pentru finanțarea serviciilor sociale, în condițiile alin. (2), și se realizează în următoarea ordine de priorități: a) serviciile sociale adresate copilului separat de părinți care necesită protecție specială; b) serviciile sociale adresate persoanelor cu dizabilități, în funcție de tipul serviciilor; c) serviciile destinate copilului și familiei, precum și pentru persoanele vârstnice, în funcție de tipul serviciilor; d) serviciile sociale adresate persoanelor fără adăpost și persoanelor aflate în risc de excluziune socială, în funcție de tipul serviciilor. (5) Nivelul sumelor acordate potrivit alin. (4) se stabilește prin legile speciale, pe tipuri de servicii.	"Art. 134 (1) Alocarea fondurilor de la bugetul de stat destinate susținerii funcționării serviciilor sociale organizate la nivelul unităților administrativ-teritoriale se realizează în baza fundamentărilor transmise de autoritățile administrației publice locale. (2) Fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de către autoritățile administrației publice locale se realizează în baza costurilor standard în vigoare pentru serviciile sociale administrate, contractate sau subvenționate în condițiile legii, precum și în baza estimării costurilor necesare funcționării serviciilor nou-înființate în anul bugetar respectiv. (3) Standardele de cost pentru serviciile sociale se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse. (4) Finanțarea serviciilor sociale se face după principiul "resursa financiară urmează beneficiarul", în baza căruia alocația bugetară aferentă unui beneficiar de servicii sociale, stabilită de serviciul public de asistență socială, sau, după caz, de comisia de evaluare complexă și prevăzută în planul de servicii sociale, se transferă furnizorului de servicii sociale cu care beneficiarul/reprezentantul legal a încheiat un contract de servicii sociale; (5) Plata sumelor acordate pentru servicii sociale ca măsură de asistență socială, se efectuează lunar, de către agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială, pe baza datelor comunicate de serviciul public de asistență socială. (6) Sumele fundamentate se alocă din bugetul de stat pentru finanțarea serviciilor sociale, în condițiile alin. (2), în următoarea ordine de priorități: a) serviciile sociale adresate copilului separat de părinți care necesită protecție specială; b) serviciile sociale adresate persoanelor cu dizabilități, în funcție de tipul serviciilor; c) pachetul minim de asistență socială și serviciile sociale adresate persoanelor fără adăpost; d) serviciile pentru persoanele vârstnice, în funcție de tipul serviciilor; e) servicii destinate copilului și familiei, în funcție de tipul serviciilor; f) serviciile sociale destinate prevenirii și combaterii violenței domestice și a violenței împotriva femeii g) servicii sociale adresate altor categorii de persoane aflate în risc de excluziune socială, în funcție de tipul serviciilor; (7) Nivelul sumelor acordate potrivit alin. (6) lit. a), b), d)-g) se stabilește prin legile speciale, pe tipuri de servicii.

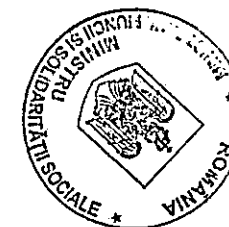
	(8) Pentru serviciile sociale prevăzute la alin. (6) lit. c), de la bugetul de stat se alocă cel puțin 80% din standardul minim de cost. (9) Diferența până la 100% din standardul de cost se asigură din bugetele locale ale județelor și ale municipiilor, orașelor, comunelor și bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, indiferent de categoria de servicii sociale. (10) În situația în care comunele, orașele și municipiile nu dispun de resursele necesare pentru asigurarea diferenței de până la 100% din standardul de cost, sumele se asigură din bugetul județului, indiferent de categoria de servicii sociale. (11) Pentru aplicarea prevederilor alin.(5) Ministerul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse inițiază norme metodologice, aprobate prin hotărâre a Guvernului. "
ART. 135 (1) Din bugetele locale ale județelor se alocă fonduri pentru: a) finanțarea serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate sau subvenționate în condițiile legii, ori cofinanțate în baza contractelor de parteneriat; b) finanțarea sau cofinanțarea înființării, organizării și funcționării unor noi servicii sociale; c) cofinanțarea serviciilor sociale care funcționează în mediul rural și în localități defavorizate, în baza unor contracte de parteneriat încheiate bianual; d) finanțarea cheltuielilor de funcționare a comisiilor de evaluare și a serviciilor de evaluare complexă, prevăzute de lege, până la intrarea în vigoare a noului sistem de evaluare prevăzut la art. 110; e) finanțarea sau, după caz, cofinanțarea în parteneriat cu autoritățile administrației publice locale a cheltuielilor necesare formării continue a personalului cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și care activează la nivelul județului respectiv; f) finanțarea și cofinanțarea în parteneriat cu autoritățile administrației publice locale a acțiunilor de sensibilizare a comunității privind nevoile și riscurile sociale de la nivelul județului; g) cofinanțarea proiectelor susținute din fonduri structurale și alte fonduri internaționale pentru proiecte din domeniul serviciilor sociale; h) finanțarea subvențiilor destinate serviciilor sociale acordate de furnizorii privați;	La articolul 135 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit.a¹), cu următorul cuprins: " a¹) finanțarea serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, acordate de furnizorii de servicii sociale, publici și privați, cu respectarea prevederilor art.134 alin.(4);" La art. 135 lit.c) se modifică și va avea următorul cuprins: "c) cofinanțarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială, pentru beneficiarii din mediul rural și din localități defavorizate."

i) alte finanțări sau cofinanțări prevăzute de lege. (2) Consiliul județean are obligația să asigure din bugetul propriu sumele în completarea celor alocate din bugetul de stat.	
ART. 136 (1) Din bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv din bugetele locale ale sectoarelor municipiului București se alocă fonduri pentru: a) finanțarea serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate sau subvenționate în condițiile legii, ori cofinanțate în baza contractelor de parteneriat; b) finanțarea sau cofinanțarea înființării, organizării și funcționării unor noi servicii sociale; c) finanțarea sau, după caz, cofinanțarea în parteneriat cu consiliul județean a cheltuielilor necesare formării continue a personalului cu atribuții în domeniul serviciilor sociale și care activează la nivelul comunității respective; d) finanțarea și cofinanțarea în parteneriat cu consiliul județean a acțiunilor de sensibilizare a populației privind nevoile și riscurile sociale de la nivelul comunității; e) cofinanțarea proiectelor susținute din fonduri structurale și alte fonduri internaționale pentru proiecte din domeniul serviciilor sociale; f) alte finanțări sau cofinanțări prevăzute de lege. (2) Autoritățile administrației publice locale au obligația să asigure sumele din bugetele proprii și alte venituri extrabugetare, în completarea celor alocate din bugetul de stat.	La articolul 136, alineatul (1) litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: "a) finanțarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială, a serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate în condițiile legii, ori cofinanțate în baza contractelor de parteneriat;" La articolului 136 alineatul (1), după litera a) , se introduc două noi litere, lit. a1) și a2), cu următorul cuprins: "a1) finanțarea serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, acordate de furnizorii de servicii sociale, publici și privați, cu respectarea prevederilor art.134 alin.(4); a2) subvenționarea serviciilor sociale acordate de furnizorii privați;"
ART. 137 (1) Serviciile medicale asigurate beneficiarilor de servicii sociale în centrele rezidențiale și de zi se finanțează de la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile legii și în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate. (2) Furnizorii publici și privați care acordă servicii de îngrijire în centre rezidențiale și, după caz, în centre de zi asigură, din fonduri proprii, medicamente uzuale acordate fără prescripție medicală, materiale sanitare și echipamentele necesare îngrijirii persoanei	

asistate, care nu sunt finanțate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate sau prin programele Ministerului Sănătății.	
ART. 138 (1) Pentru finanțarea serviciilor sociale se pot utiliza veniturile obținute din sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, acordate de persoane fizice și juridice, române și străine, furnizorilor de servicii. (2) Serviciile sociale pot fi finanțate din fonduri internaționale, stabilite prin memorandumurile sau protocoalele de finanțare încheiate de statul român cu donatorii, precum și din fondurile structurale pentru proiectele selectate în cadrul programelor operaționale regionale. (3) În funcție de venituri, persoanele beneficiare contribuie la finanțarea acordării serviciilor sociale, conform legii. (4) Furnizorii de servicii sociale pot dezvolta activități lucrative numai pentru autofinanțarea serviciilor sociale acordate, cu excepția operatorilor economici prevăzuți la art. 37 alin. (3) lit. e). (5) Veniturile obținute din activitățile prevăzute la alin. (4) se utilizează și pentru lucrări de modernizare, reamenajare și renovare a centrelor aflate în administrare.	
ART. 139 (1) Asociațiile și fundațiile, precum și cultele recunoscute de lege, în calitate de furnizori privați de servicii sociale, pot primi subvenții alocate de la bugetul de stat și de la bugetele județene/bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, ca formă de sprijin în vederea înființării, dezvoltării, diversificării și asigurării continuității serviciilor sociale acordate de aceștia. (2) Subvenționarea furnizorilor privați din fonduri publice se reglementează prin lege specială.	La art. 139, alin. (1) se modifică și se completează după cum urmează: "(1) Asociațiile și fundațiile, precum și cultele recunoscute de lege, în calitate de furnizori privați de servicii sociale, pot primi subvenții alocate de la bugetul de stat și de la bugetele județene, bugetele locale, bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, ca formă de sprijin în vederea înființării, dezvoltării, diversificării și asigurării continuității serviciilor sociale acordate de aceștia."
SECȚIUNEA a 3-a Contractarea serviciilor sociale	
ART. 140 (1) Contractarea din fonduri publice a serviciilor sociale oferite de furnizori privați are în vedere realizarea următoarelor obiective aprobate prin strategiile naționale și locale în domeniu: a) promovarea parteneriatului public-privat; b) dezvoltarea și diversificarea serviciilor sociale de interes local; c) construcția unei rețele naționale de servicii sociale; d) asigurarea stabilității și continuității funcționării serviciilor sociale; e) asigurarea calității serviciilor sociale;	

f) implicarea comunității în identificarea, prevenirea și soluționarea problemelor sociale; g) asigurarea accesului, pe criterii nediscriminatorii, a furnizorilor privați și publici de servicii sociale la fonduri publice; h) respectarea dreptului persoanei beneficiare la libera alegere a furnizorului de servicii sociale; i) optimizarea rezultatelor obținute în urma furnizării serviciilor sociale; j) performanța în administrarea serviciilor sociale. (2) Finanțarea serviciilor sociale se află în responsabilitatea autorităților administrației publice locale care, pe baza planurilor anuale de acțiune prevăzute la art. 112 alin. (3) lit. b), realizează următoarele: a) stabilesc tipurile de servicii sociale necesare comunității; b) inventariază serviciile sociale existente; c) evaluează eficiența și eficacitatea acestora; d) identifică nevoia de servicii sociale noi. (3) Pentru contractarea furnizării serviciilor sociale, autoritățile administrației publice locale elaborează și publică anual lista serviciilor sociale pe care le vor contracta cu furnizorii publici și privați de servicii sociale. (4) Autoritățile administrației publice locale în colaborare cu furnizorii publici și privați elaborează criteriile care fundamentează tipurile de servicii sociale ce urmează să fie contractate.	
ART. 141 (1) Autoritățile administrației publice locale, denumite în continuare autorități contractante, contractează, cu furnizorii publici și privați, serviciile sociale organizate și definite conform Nomenclatorului serviciilor sociale. Tipurile de contracte se stabilesc de către autoritățile contractante, în condițiile legii. (2) Autoritățile contractante au obligația să prevadă în bugetele proprii fondurile necesare pentru finanțarea serviciilor sociale prevăzute în planurile anuale de acțiune. (3) Finanțarea din fonduri publice, prevăzută la alin. (1), a serviciilor sociale acordate de furnizorii publici și privați de servicii sociale se realizează pe principiile concurenței, eficienței și transparenței și se supune legislației din domeniul achizițiilor publice.	
ART. 142 (1) Furnizorii privați de servicii sociale, autoritățile contractante, precum și alte persoane fizice sau juridice care finanțează servicii sociale pot solicita evaluarea independentă a contractelor de	

finanțare pentru furnizarea serviciilor sociale, prin demararea procedurilor de audit social. (2) Auditul social se realizează de către auditorul social și are în vedere, în principal, următoarele aspecte: a) verificarea planurilor și procedurilor stabilite de furnizorii de servicii sociale pentru serviciile finanțate; b) evaluarea eficienței și eficacității serviciilor sociale contractate; c) verificarea exactității informațiilor utilizate; d) recomandarea de ameliorări operaționale. (3) Auditorul social este persoana care are calificarea și care este mandatat de entitățile prevăzute la alin. (1) pentru a realiza componentele unui audit. Auditorul social nu este învestit cu nicio putere de control sau sancționare. (4) Activitatea de audit social, precum și statutul auditorului social se stabilesc prin lege.	La art. 142, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alin.(3¹), cu următorul conținut: ”(3¹) Auditorul social poate desfășura și activități de evaluare independentă a contractelor de servicii sociale prevăzute la art.45 alin.(1), din perspectiva respectării drepturilor fundamentale ale omului pentru persoanele beneficiare de servicii sociale.”
	”Capitolul VII¹ Răspunderea juridică Art. 142¹ (1) Constituie contravenție, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții, încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează nerespectarea prevederilor prezentei legi, după cum urmează: a) nerespectarea de către serviciul public de asistență socială, sau, după caz, de către autoritățile administrației publice locale a dispozițiilor art.40 alin. (5), art. 44 alin.(4), art.47 alin.(1), art.49 alin. (2), art.50 alin.(3), art. 56 alin.(1) și (3), art.120 lit. b) și ale art.122, cu amendă de la 2.000 lei la 6.000 lei; b) nerespectarea de către furnizorii de servicii sociale a dispozițiilor art.45 alin.(1) și (3), art.49 alin. (1) și ale art.122 alin.(1), cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei; c) nerespectarea de către autoritățile administrației publice locale a prevederilor art. 113 alin. (1)-(4) cu amendă între 5.000-20.000; d) nerespectarea de către autoritățile administrației publice locale a prevederilor 114 alin (2), art. 115 alin. (2) și art. 116 alin. (2) lit. e) cu amendă între 5.000-20.000; e) nerespectarea de către serviciul public de asistență socială, sau, după caz, de către autoritățile administrației publice locale a dispozițiilor art. 35 alin. (2) și (3), art. 56 alin.(1), cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei. f) nerespectarea de către serviciul public de asistență socială, sau, după caz, de către autoritățile administrației publice locale a

	prevederilor art. 117 alin. (2) și art.118 alin.(3) și (4), cu amendă între 10.000 lei la 50.000 lei; g) nerespectarea de către autoritățile administrației publice locale a prevederilor art. 135 alin. (2), art.136 alin.(2), art. 140 alin. (2)-(4) și ale art. 141 alin.(2), cu amendă între 10.000 lei la 50.000 lei; (2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către inspectorii sociali, precum și de alte organe de control, potrivit legii. (3) Aplicarea prevederilor alin.(3) se stabilește prin legea specială care reglementează acreditarea furnizorilor publici și privați și licențierea serviciilor sociale.
	Art. 142 ² Contravențiilor prevăzute la art. 142 ¹ le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”
CAPITOLUL VIII Dispoziții tranzitorii și finale	
ART. 143 (1) Actele administrative emise de autoritățile publice centrale și locale privind acordarea beneficiilor de asistență socială și furnizarea serviciilor sociale pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ, în baza condițiilor prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. (2) Dacă beneficiarul serviciului social se consideră nedreptățit de modul de furnizare a serviciilor sociale, astfel cum a fost acesta stabilit conform clauzelor din contractul de furnizare de servicii sociale, se poate adresa instanței judecătorești competente pentru soluționarea litigiilor în legătură cu acordarea serviciilor sociale. (3) Cererile adresate instanței de contencios administrativ sau oricărei alte instanțe judecătorești pentru soluționarea litigiilor în legătură cu dreptul sau cu acordarea măsurilor de asistență socială se soluționează cu celeritate.	
ART. 144 Acțiunile, căile de atac și actele procedurale în legătură cu soluționarea litigiilor având ca obiect drepturi sau obligații prevăzute de prezenta lege sunt scutite de taxa de timbru.	
ART. 145 Personalul implicat în acordarea serviciilor sociale răspunde, în condițiile legii, disciplinar, patrimonial, contravențional sau penal, după caz.	
ART. 146	